Tractatus Theologicus.

55 200
15 16
70 1800
00

M. S. en 4.º papel, sin forro con 92 hojas.

Tractatus theologicus

M. Ire. Sr. [illegible]

[illegible]

Medicina

Diziendo un dia de tiempo [illegible]
lo otro q. se respitan a el mismo Dios [illegible]
Viniendo pues como digo, vio Xpto. un ciego [illegible]
q. su vista serrados los ojos para no ver tantas [illegible] q. tiene
bien miradas seria porq. [illegible] de Dios bien visto tanto [illegible]
abres. Preguntaron los Discipulos quien pecaria para q. [illegible]
Naciese ciego el [illegible]: Valgame Dios q. todo a de ser [illegible]
un miserable! Gl. dolor es q. [illegible] de no lo hallan en de [illegible]
de buscar aunq. lo paguen los guesos de sus abuelos [illegible]
de este nidoles padres Respondio Xpto. i le hisieren [illegible] ciego sino
manifestar Dios en el sus obras. desengañaos mortales [illegible]
seis los juizios en los obras de vuestros proximos porq. [illegible]
licia los juzga ciegos porq. no ten a buenas [illegible] miradas. [illegible]
la tierra Xpto. i mezclando el polvo con la saliva le ungio la [illegible]
aquel lodo. Extraño modo de curar: mas q. [illegible] esa Di-
vina providensia para mis remedios sacar la medisina de [illegible]
veneno. Mandole fuese a lavarse a la fuente de Siloe, obedesio [illegible]
i se hallo con vista luego [illegible] q. si la hisiera [illegible]
gustaras el fruto de su obediensia. Serecaronle luego [illegible] hasiendo
mil preguntas. o valgame Dios: de [illegible] q. [illegible]
el dio lastima, i tan esta vista la [illegible]. [illegible]
[illegible] q. [illegible] en q. el mirar bien, i ser bien visto [illegible]
delitos [illegible]. atento [illegible]
[illegible] teniendo [illegible] del [illegible]
diziendo q. era mal hombre porq. avia [illegible]
de aquel dia. si acaso sucediera esto [illegible] porq. en
un siglo q. solo se buscan las fiestas para [illegible]

llamaron a sus Padres y bolbieron de Nuebo a haserle Pregunta de
Ciego. ... Phariseos q ... para ver ... que siendo
ciegos estan mirando. Respondio lo mismo y antes ...
el Milagro q ... hecho con el ... no save agradeser esta
... de ser ... sobre ingrato. ... de ... Pregunta
... el ... ordinariamente hase ... sus ...
de los q en el Mundo se miran desechados. ...
... Como q ... llegamos a la orasion por Nuestros pa...
... Mas sera grandioso el q ... para q ...
Me asistan las luses de la grasia.

Feria quarta ... Vidit hominem caecum
Ioan. 9.

Rara Condision la Nuestra Mortales! q ... para entender el bien, q
para discurrir lo malo. ... para Mirar las
... para aberiguar faltas agenas, ... ciegos para Mirar las
propias. ... de la Inclinasion Miserable de
Nuestra Naturaleza, sin Reparar en los daños q ...
Nuestra ceguera. Magister quis peccavit hic aut parentes
eius ut caecus nasceretur. Maestro, preguntaron los Discipulos
quien peco, este honbre, o sus Padres. Mas si era de Nasimiento
ciego Como auia de pecar? Como pudo Mereser naser ciego por
sus culpas, si este honbre no auia Viuido para tenerlas?
... ciego no le merecio el achaque como por culpas de sus Pa-
dres, des Merecio el salir con vista el ciego. Mirad como
... Responde ... ut manifestentur opera Dei
... son ... de Dios para Manifestar la grandesa de
sus obras. ... Como no ... con esta ...
son sus entendimientos? Como no alcansan ese Misterio

2

la q̃ le sucedio. porq̃ ...

Los parafraseador ...

Mas para todo esto ... ara mira Dios ... las palabras del evang.

No dan la razon de aquesto. ego veni in mundum ut qui non vident, vid.

ant et qui vident cæci fiant. dice Xpto vine al mundo para q̃ viesen

los ciegos, i para q̃ los q̃ ven queden ciegos. dificultosa ...

requisito alguno la vida? pues como se puede verificar esto q̃ los q̃ ...

quedasen ciegos? q̃ los q̃ no vian viesen es lo ...

pero q̃ los q̃ ven queden ciegos, como puede ser? mira esto ...

de entender. con la venida de Xpto al mundo tubieron vista los

ciegos, porq̃ con sus milagros la dava Xpto, i no tubieron vista los q̃ ...

tenian porq̃ no tubieron ojos para conocer las maravillas

de Xpto. ésta es la desdicha toda de ... mal, ...

los Apostoles ... cuerpo ... las maravillas de Dios, porq̃

no tenemos ojos para ver los ... q̃ Dios no hace sino para ...

sola mente ... queremos. esto fue ...

y la maior ceguedad nuestra. pues de donde nace esto. de q̃ ...

... a dado ... la jurisdiccion a las potencias. ...

... ojos la vista para q̃ quisiese la voluntad el bien q̃ viesen

los ojos, i nuestra malicia hace q̃ no vean los ojos sino lo q̃ la

voluntad quiere, i como esta es ciega i inclinada al mal. de aq̃

... q̃ no tengamos ojos ... ciegos todos para el bien

i q̃ solo busquemos el mal para mirarlo. del xpto.

Qui vime sanum fecit dixit mihi ...

... hijo carente

q̃ videbant in ... no vian lo bueno del milagro ...

atendian ... la fiesta. en el evang.º ...

... dixit. ...

§ 2

Y es la condicion del hombre mira bade d. Dios. ...

... Meo perdet operari. Se hase desentendido

delas culpas. Tienen las culpas ... ... para la ...

... ... Xto.

Si viene da ... ... exant ... ...

Si hase Como pregunta ... — Meo perdet operari ...

Moralista —

§ 3

Obrar bien y esto es lo que moralista que es conveniencia ...

endiscurrirle a Dios sus modos de obrar ... ...

Mira el ciego y obediente, llama ciego, viene el

ciego. ponele tierra en los ojos, anda labate; ...

pase su voluntad. esto es lo que moralista ...

y hase mas armo intento que para darle ... ...

tierra en los ojos ... Mag.d : ... ...

modos obedescamos que es confusion nuestra y con los

medios mas opuestos a los fines sabe Dios sacar

nuestro provecho; y ... nos conformamos con su volun-

tad, y con los medios proporcionados nos estamos

en las culpas ciegos: ... Xto.

llega el Pueblo a los desiertos de Sur, hallanse se-

dientos murmuran ... ... a los campos de Mara

quiere Dios hazer ... ... para ... ...

Mandale a Moyses que ... ... en las aguas para

que las endulsara. ... ...

de ... ...

... ...

3

y seza de adesfa q̃ es la misma amargura. pues
no aguardareis a q̃ te llegue ael monte Sinay q̃
siendo desamis de dar ladis para hazer en tus q̃
X. R. nestimeaseis. porq̃ para q̃ te confun
da ese pueblo ingrato viendo q̃ con una tostabana
marga. se lo endulsaron las casaguas, de llos con
medios tan grasgertimados como sacarlos de esclavos
la alhumna el maná X. no tanen de t[illegible]
dezme. Moralita X.

F. D. Phelipe de S.n Mig.l

§ 4.

o los q̃ siendo Dios aquesta causa! los q̃ segueda
u el X.o Cenu Cenu meus X. que das
son estas engasimien de muchos q̃ da la b. de
delos hombres. que yo q̃ benebs. fue
obscuradas el sol. queporq̃ acora insanbei
siempre cuian sido ingratos. porq̃ ama de
X. q̃ las mismas bimeble. sienten de
luz para q̃ se quebraten ade ser [illegible]
las piedras. q̃ con la luz de su pasion q̃ [illegible]
se quedaban los hombres a escuras. X.

§ 5.

aprouechade de la luz, si lo tiene tu bispiemba, v[illegible]
sera lo mismo, q̃ no auer lo tenido [illegible]
Cegis ludas ya q̃ X. los luz [illegible]
de [illegible] villanos. [illegible]

4

§ 1

quia me sanum fecit homo quidam: secus anat[?] vilate[?] J. Caporte a. 883

§ 2

Me oportet operari - ostendit ei hominem illuminaret in aguas in dulcedine Vers 10

§ 3

Deus meus Deus meus & superstar dilas hombres &: Ps 114 15 &

§ 4

Si en hizieren que los Iudios lo deslonosen que ha bulle quienen obscurecer el milagro quando[?] porque dos con sindio Vers[?] Un ciego sabe aprovechan de la luz della no &c. Confession de catolicos &:

Sol todos higueras auna aguarda tres años y otro año &: estaba en la Viña &:

§ 5

Puede donde nace de aquel quien le dixo me. el ciego ne so al punto obedece no resta atropellar &:

En queriendo todo es facil &: compelit discipulos ascendere in navi lucæ 1 Mtth[?] y Mattheo Coegit Discipulos suos &

Disputatio I. de Personis Divinis in Comuni

Cum Trinitas personarum [illegible] divinitatis [illegible] intrinsece per se [illegible] constitutat, necesse [illegible] in unitate essentiae [illegible] personarum distinctionem [illegible] cum [illegible] unitate [illegible] de [illegible], nostrae in hac materia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fundamenta; [illegible] cum [illegible] [illegible] hanc [illegible] Conarentur, ut [illegible] Gentiles [illegible] qui [illegible] [illegible] [illegible] ut [illegible] [illegible] distinctas [illegible] ad [illegible] [illegible] personarum [illegible] et [illegible] distinctionem: et [illegible] personarum multiplicitatem [illegible] deitatis quae multiplicationem, in [illegible] [illegible] personarum [illegible] [illegible] cum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] conciliare non poterant. quapropter sit =

§ I. An sit in Deo cum unitate essentiae pluralitas personarum?

Articulus I. [illegible] [illegible] et [illegible] =

1 [illegible] [illegible] [illegible] suppono: quod si neque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] non repugnantia, sive [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fundamentum [illegible]; [illegible] cum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], personalitas autem [illegible] [illegible] non sit; unde [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible], quae [illegible] [illegible] Divinae [illegible], quae [illegible] [illegible] =

2 Suppono 2do quod natura non se habet ad supposita, sicut [illegible] ad singulare; [illegible] [illegible] [illegible] singularitas sine [illegible] supposito; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. natura enim humana [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] supposito; et [illegible] natura non potest [illegible] ad supposita, sicut quo ad quod, quia [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

3. Suppono 2º quod aliquid est communicabile dupliciter, scilicet, ut quo, et
contrahe, sicut illud cui communicatur, sit ipsius, scilicet, ut informa
materiam, et illud cui communicatur sit ipsum, non ipsius. Secundo
modo communicatur universale singulari; primo modo forma materiae,
natura personis, et quae natura est ex se, et divina natura
est communicabilis utroque modo. Hinc, plurimis suppositis, quorum
quodlibet sit ipsa, et cuius ut quo, tanquam forma quae singu-
lare sit. Suppositum est incommunicabile, et habens naturam. Suppo-
situm autem est incommunicabile dupliciter, incommunicabilitate dici-
tur oppositi, quia subsistens non potest esse alius ab eius substantia.
4. Suppo-
sitis, sit prima propositio: datur vere trinitas personarum in Deo, ille
sub eadem unitate essentiae. Ita praefatae contra Judaeos
et haereticos, et colligitur tam ex veteri quam ex novo testamen-
to, ut ait Divus Augustinus, libro 1º cap. 2: In omne
verbo omnis Scripturae veteris et novi testamenti sic
Catholice intelligitur, insinuat quod Pater et Filius
et Spiritus Sanctus sunt unus Deus.
5. Probatur 1º ex 1 Genesis: Faciamus
hominem ad imaginem et similitudinem nostram. Et paucis:
Creavit [Deus hominem] ad imaginem et similitudinem nostram; et si faciamus et
nostram indicant multitudinem personarum, et si suam
unitatem essentiae, ut communiter exponunt omnes Sancti Patres
et theologi; ergo in Deo datur vere pluralitas personarum
sub eadem unitate =
6. Probatur 2º ex illo Isaiae capite 6, ubi Sera-
phinus, Christus, ibi cap. 6 dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dominus Deus exercituum. Quem locum eleganter ponderat
Patres ... Sanctus Fulgentius, ad Gratianum cap. 2, dicens:
quod si sic habet, sub uno nomine sanctitatis trina repetitio?
Si trina repetitio cur una laudatio? Si una laudatio
cur trina repetitio? Trina repetitio cum nisi quia Pater et
Filius, et Spiritus Sanctus, sanctitate unus sunt; non dicit ille
unum, nec Filius sequestravit, non vidit, nec Spiritus Sanctus praete-
riit, non pietatem nec creaturam communi genere, et ut ostenderet
de trinitate unitatem Deitatis, cum ter dixit Sanctus, ... audivit

Singulariter terminus supplens: ergo —

7. [illegible]

[illegible] in Sa. Scrip. Matthaei Cap. 28 ubi dicit Christus suis dicens: Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Item Joannis Cap. 5: Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus, et hi tres unum sunt. Item [illegible] hic [illegible], et alia [illegible] plures, [illegible] pariter; [illegible] veritas [illegible], pertinet ad Trinitatem, et pluralitatem personarum [illegible]

8. Ratione [illegible] in fine: illud est possibile quod non includit contradictionem; sed non includit contradictionem quod sit una essentia in tribus personis: ergo potest esse. Probatur minor: contradictio est affirmatio et negatio ejusdem de eodem et secundum idem; sed quod sit essentia in tribus personis non est affirmatio et negatio ejusdem de eodem et secundum idem; ergo [illegible] unitas affirmatur [illegible] divina [illegible] absoluta et infinita essentia, et trinitas personarum [illegible] relationes [illegible] absoluta et infinita, et [illegible] relativis [illegible]; ergo quod sit una essentia in tribus personis non est affirmatio et negatio ejusdem de eodem et secundum idem. [illegible]

9. Tres tantum sunt personae in Deo, [illegible], et colligitur ex praecedenti, Matthaei Cap. 28, et Joannis Cap. 5. Probatur ratione: Tot sunt in Deo personae, quot sunt et possunt esse, productae et improductae; sed una tantum potest esse improducta et duae productae; ergo tantum tres possunt esse personae in essentia Divina.

10. Probatur: Si ad [illegible] possent esse plures personae improductae, possent esse, et essent infinitae; sed consequens est falsum: ergo et antecedens. [illegible] [illegible] potest esse implicatio [illegible] et non [illegible] ad [illegible] quantum est de se, potest esse infinitas; sed [illegible] ergo si possent plures personae improductae, possent esse, et essent infinitae.

11 Confirmatur: quamquam pluralitas ponenda sit ex necessitate, sed nullae necessitas ponendi plures personas improductas, sive ingenitas: ergo tantum una est improducta — pater, et [illegible] Comune aeterna. Prob. min. sicut aliqua necessitas, vel, ut bonitatis, liberalitatis, vel ad extra; sed ad nullas ex his est necessaria pluralitas personarum improductarum, sive ingenitarum: ergo nulla est necessitas ponendi plures personas improductas, sive ingenitas, et sic &c.

12 Pro-
primo [illegible] producti nullam [illegible] productionis adaequatae, ergo [illegible] adaequatae plurali [illegible] pluralitas [illegible] adaequatae, vel [illegible] tantum ad quas necessitas: ergo pluralitas principiorum productionum non sit ex necessitate, vel ad tantam [illegible] ad quas potest reduci; sed non potest reduci ad aliquid praeter unum productum, quia intellectus et voluntas habent oppositos modos producendi, ergo reduci debere ad dualitatem, quia nulla alia ratio est. Ergo &c. =

Argumenta Solvuntur

13 Arguens Lt. Dra primo ddo: quaecunque uni, et eidem simpliciter sunt simpliciter eadem, inter se sunt eadem simpliciter; sed personae divinae sunt simpliciter, et absolute cum essentia divina, quae una et absolute una, et eadem: ergo et personae inter se sunt idem, quod per hanc regulam ex forma simpliciter perfecti, m. probatur: Nam Magistrum sententiarum dist. & et Divus Augus. lib. de Trinitate cap. 10. essentia divina propter summam simplicitatem, est quod habet: ergo — Resp.

14 dicitur m.: inter se sunt eadem, tali identitate qua sunt in tertio d. m.: alia identitate, neg. m. et dictum m.: sunt simpliciter et absolute m.: [illegible] essentialiter, [illegible] personaliter, et suppositive neg. m. et [illegible] ex illa propositione m. sic intellecta, bene tenet omnis m. et sq. ex illa forma simili perfecti; non autem id arguens intendit: quia ex identitate essentiali inferre conatur identitas personalis sive suppositalis; et licet inter et eterna [illegible] in divinis [illegible] essentialis, [illegible] illa, quae habent et [illegible]

media, et hec sed. solus essentialiter convenit, quod numquam in mo pro ra... [illegible] ... in figura ...

Arguitur 2°:

15 Trinitas in divinis quae est ... [illegible] ... identitate ... est ... [illegible] ... acci... [illegible] ... distinguit personas non est accidentalis ... essentia nil sit accidentale ... [illegible] ... sed quod essentialiter ... essentia multiplicatur illo multiplicatur essentia ... si plures personae sunt plures essentiae, et consequenter in Deo non datur plures ... personarum ... unitate.

16 Antedistinctione huius argumenti ... [illegible] ... quod accidentalitatis ... potest. Uno modo prout quod est alicui extraneum, et in ... eius ... ... et sic connectale dicitur potest accidentale ... alicui convenire. Uno modo prout quod est quasi perfectio ... quae in se praeexistit ... perfectio, et sic dicta ... accidentale ... cuiuscumque generis ... accidentales ... non ... adaequatum ... et ... in hoc sensu ... non ... essentiae ... accidentalis ... distinctio personarum ... essentiae ... unde ... Deo ... multis ... in ... quod accidit ...

17 Si tamen accidentale ... sumatur tunc ... ad ... est ... essentia ... hoc modo ... scilicet ... essentiale ... distinctio personarum ... essentia ... non tamen ... perfectiones ... hoc modo accidentales ... perfectionis ... et ... quae Deus ... perfectionis ... essentialis ... multiplicatur ... non tamen multiplicatur essentia.

18 Arguitur 3° ...
... sacra scriptura ... personarum ... plures ... ego ... et psalmo ... Deus ...

res ponde tria ... unus dij dist: solus, qd ad natura ...
sij, et Scientia Doctorum; ... pendens, negant et ... hic
singularis, solo ... divinitate, et singularitate nam, non
vero dependentis, qd debes praedictum dictum, ... cum
esprime admittam pluralitas personarum, ut Jo. 8. Solus non sum
sed ego, et qui misit me pater. qd etiamque:
19 Dispositas unitas et
singularitas in argumento ex parte non solum qd ad naturam, sed
etiam qd ad personas: cum multi sclusio plura, ratio ibi Scientiam: ego
et pater unus sumus. et elis ... in patre, et pater in me; ubi hic
est praeter admittam dependentis: et non solus Deus, unus et solus qd
ad naturam, sed etiam qd ad personas = Respondeo: consequentia,
cuius probatur in contrarium, ... et Deo: ... sic tale ...
formis ... ; plurimalitates personarum, quae
unitate: ... non distinctae a se ipsis, nec diversae ... turbatum
sumus, sed unus sunt: unde ... a fert dicat unus sumus;
et sumus, denotat pluralitatem personarum, ... pro
sunt pronomen ... mano =
20 Singularis personae DD: ...
e ponendus in Deo, quo non ponito nisi quod perfectionis dicitur
incommunicato, sed aliqua persona Divina non est sistem te
in Divina essentia nil perfectionis de se incommunicato, cum
trinitas personarum non ponenda in Deo: plurimae ... alia
persona deest, qd perfectionis est in ea, est in persona alia,
sed hoc ipso nil perfectionis de est in communicando: cum subtracta
una persona et manente alia nil perfectionis toleratur
a communicando =
21 Si dicas: qd non sit omnino modo qd perfectionis
perfectionis e in una et in alia: Nam, cum ille modus habendi
e perfectio, cum non sit: sic. cum 1l, i in prima persona
1l, prima persona non e singulariter perfecta, sed qd dicitur
caeteris trinitas: cum multi solutio. plurimo ante qd ad ... patres
et de prima patet in solutione data. ille modus habendi ...
et e perfectio, sed prima Persona ... non habet illius modi
habendi, sic istis perfectionis cum non e singulariter perfecta
sic alis modis non e perfectio, nisi aliquis: cum non manendo

Ida persona, una non tota eius perfectio singularis una persona, et nil perfectionis deprenditur absolute [illegible] Ida perso-
na. et sequuntur [illegible]

22 Respondetur ad argumentum, supposito quod é impossibile, quod Ida Persona deficiat neque minus, quod Doctores [illegible] illud é ponendum in summo bono, sive in deo, quod non potest prius non esse, sive possibile incompossibile. et quia in compositione [illegible] quod in essentia Divina sit Pater absque filio, quod hoc includit contradictionem, inde é quod licet Ida persona pro formali notionali, non dicat positivam perfectionem, tamen ponenda é in summo bono, sive in deo

23 Arguitur 3° contra 2am: relationes oppositae, sequales dignitatis [illegible] relationes [illegible] constitutivae unius personae, correspondent sive [illegible] constitutivae unius personae productae; sed unae personae productae et [illegible] productae, sit tantum una persona, quia in Deo dantur solum duae personae

24 Respondetur dato antecedente, negatur consequentia; quod convenit formalitatibus, sive rationibus, convertendo quale, inquam, et ideo [illegible] imperfectionem, nempe propter mobilitatem sive immobilitatem relationis, sed quia datur prius unitas, licet in productionibus [illegible] pluralitas; quod [illegible] reductio pluralitatis ad unitatem; et ideo stante quali mobilitate potest esse multiplicatio, sive distinctio in relationibus productis, licet in irrelationibus productionis adsit

25 Arguitur contra 2am sententiam: tot sunt personae in Deo, quot relationes constitutivae; sed quatuor sunt personae, quia tamen in Deo sit paternitas, filiatio, spiratio activa, et passiva; sed hae sunt quatuor: ergo et personae. sicut generatio activa constituit Patrem, ita spiratio activa, debet constituere unum spiratorem, et alium spiratum, sive spiritum [illegible]

26 Respondetur ad argumentum: [illegible], nego minorem, cuius probationem [illegible] et quaelibet earum sit constitutiva personae, nego; et non quaelibet harum constitutiva personae [illegible] et similiter ad reliquum argumentum. licet paternitas, filiatio et spiratio passiva, sit constitutiva personarum, non tamen spiratio activa tamquam productiva personae constituta, ad est [illegible] negative; tunc quia licet [illegible] pro [illegible] duarum productionibus totalis

ē, non tamen idem potest produci, dum vers pro ... totalitas
... ratione ... pro duabus non plures ... tantum ... tam ma-
nens pro defectu ... pluralitas ... patet

27 Dices
Quia generatio passiva, et spiratio passiva constituunt diversas personas; ergo et generatio, et spiratio activa, diversas personas constituere debent. Respondetur neg. conseq. quia generare, et spirare non repugnant in eodem supposito, in quo est diversa ratio, scilicet alia producendi, alia per intellectum et voluntatem; at vero generari, et spirari repugnant in eodem supposito, quod implicat, quod idem suppositum bis producatur: et ideo sive generatio passiva, et spiratio passiva constituant diversas personas, non tamen generatio activa, et activa spiratio.

28 Angustior denique ratio est quia: filius est aequalis Patri in potentia et virtute: ergo potest generare alium filium, sicut ipse Pater: et consequenter productio quaedam ... angustior de spiritu sancto quoad spirationem activam: ergo et spiritus sanctus potest alium spiritum sanctum spirare. Respondetur dist. antec.: est aequalis in potentia, et virtute essentiali, quae absolutam perfectionem dicit, et ideo sine ... relationem personalem non repugnat, conceditur; in potentia et virtute notionali, quae perfectionem propriam dicit, et sic ... personali repugnat, negatur, et conseq.

29 Pater et filius sunt aequales in omni perfectione quae tenent absolutam essentiam; sed in aliqua tali persona, scilicet filii, repugnat illi generatio activa, nam quaedam dat Doctor Subtilis in 1. dist. 20, quod unica ... ad angustiam dicendo: quod est idem absolutum, quod potentia sit in Patre et filio, non tamen subsistit ... in quantum ad actum notionalem in ... ; quod non subsistit ... ad illum actum et ... sine prius requirit ordinem prius relatum ad ...

30 Si instantia ex Divo Augustino Libro 3. contra Maximinum dicente: non enim Pater impotens fuit filio quem genuit creatorem (scilicet filius) filius autem non genuit creatorem (scilicet alium filium) neque enim non potuit (gignere) sed non oportuit: ergo ... secundum Divum Augustinum in filio est potentia, ad alium filium generandum. Sed haec potentia est vere notionalis, sive quoad notionalia ergo ... Respondetur quod Divus

Aecque loqui ten de ipsa e(ss)entia, et q(uae)s fidit non oportuit, idem a Clidi..., nec vetuit; ne devici et vandetur sapientia praecepta ... Dei, alii alatas =

31 Dubitatur: an hoc trinitatis mysterium possit cognosci, et probari naturaliter? ante cujus resolutionem noto; q(uo)d non loquimur de natura illa, in ordine ad scripturae sive inclinationis, quibus omnis cognitio naturalis intellectui nostro est ut potest Xa intelligi nam cum, sed de naturalitate attingentiae, et in ordine ad adsensum; et est de probabilitate evidentia talis cognitionis; utrum (scilicet) intellectus noster propriis viribus possit attingere hoc mysterium, et illud probare evidenter, adseverative, vel negative? =

32 Suppono 2do: q(uo)d probari aliquid asertive, directe et demonstrative est probari per rationes afirmativas, tanquam rationem quae afirmationem, quae invinsibiliter traigitur intus ad asensum; q(uo)d vero illa est sit probari vero negative est quod re(s) pelluntur evidenter ea quae ei impugnantur. Ex hac confectatione negativa sequitur contraversia, quasi positiva hoc cum quodo: quod evidenter non repugnat, nec dicit imperfectionem in Deo, est illi tribuendus; sed est ne(c) ... evidens est non repugnare trinitatem in Deo: ergo in Deo est trinitas, et ideo evidenter hoc suposito: =

33 Resolvitur dicendo: q(uo)d trinitas D(ivin)a nequit naturaliter demonstrari posse aparenter, nec oportenter, nec negative, sicut ne impugnari demonstrative, nec est propter fidei evidenter cognosci; sed tantum probabiliter suadere ita communiter Q(uaestio)s Dei. Alii q(uo)d in textu numero nono diximus: non potest aliquis modo et naturaliter attingere, ac dici intelligendus status in Divinis, q(uia) non potest sine illud de causa per defectus demonstrationis q(ui)s et dico, q(uo)d non potest modo animo attingere ac sciendum probare q(uo)d Deus est trinus.

34 Probatur sacra scriptura, et patribus nam Matthaei 11 dicitur: nemo novit filium nisi Pater, nec Patrem quis novit nisi filius; et Isaiae 53: generationem ejus quis enarrabit? (id est) inquit S(anctu)s Anselmus(?), mi(hi) qui... ... ipsi sibi..., generationem ejus, sive secretum mentis filii, scilicet, non mea tantum, sed et Angelorum

et Diuus Q. qui Simonis dedit quod hec revelat Deus per Spiritum Sanctum nonne, quem ipso per Simon ratiocinantur; et ideo quia inquit per perfecto et legitime credunt. Sic Diuo Petro: Caro, et Sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus. ideo inquit Simitus [illegible] fili Dei cognitio, se lecto. Diui eque inspirationis donis et aliis plurimi qui hoc mysterium inefabile, et inscrutabile dicunt: ergo. = Q.

35 Probatur per partes: primo [illegible] causa non e demonstrari, [illegible] Deus [illegible] causa [illegible] et [illegible]. [illegible] ergo [illegible] demonstrare [illegible] per [illegible] Trinitatis, [illegible] et causa [illegible] et [illegible] contingentium: ergo. Confirmatur: argumentis, que ad hoc proximus [illegible] cognitari, [illegible] et [illegible]; sed hic facile solvuntur: ergo. Confirmatur [illegible] patres in Concilio [illegible] et [illegible] Trinitate, non argument et [illegible] et ex Scriptura aut traditione: ergo hoc ideo e [illegible] potest. = Q.

36 Probatur demonstrare negativa: supponit evidenter demonstrari negative Trinitatis divinae, probando repugnare posse eius possibilitatis; quod possibilitatem plura [illegible]. Sed [illegible] sequens e falsum, ut manet probatum ex prima parte: ergo. plura m. intra impossibile et possibile non datur medium: ergo eadem ratione qua demonstrari nequit Trinitas non implicare, demonstrari nequit ergo esse possibile. Confirmatur et simul pro tertia parte, facilius non potest demonstrari, ut liberius; sed impossibilitas Trinitatis e facilior: ergo non potest demonstrari ut [illegible]. Confirmatur 2do: non existentia Trinitatis non e evidens: ergo multo minus impossibilitas eius, quia [illegible] Divinus infinitas et eius possibilitas, eius impossibilitas et eius non existentia. quae autem [illegible] facilitati, ut e non existentia Trinitatis = Q.

37 Probatur alia pars: [illegible] Diuinae de obiecto supernaturali non elevat vires naturales [illegible] mediat [illegible] Cognitionis [illegible], illas quas [illegible] habent; sed nulla non naturalis de se habet evidentem cognitionem cum existentia Trinitatis: ergo neque [illegible] fieri evidenter [illegible] cognoscere

evidentes neq[ue] sunt insolites: & in terminis mediis demonstrari cum
probari aut cognosci nequeunt, et evidentes cum sint mysteria; sed fides
non potest stare talis evidentia, ullo medio naturali, sicq[ue] esse non haec
: cq. in ea logica patet, quam [illegible], nec fides nec aliqua proportio fidei
e de se evidentia [illegible]; [illegible] praeandarum [illegible] rerum argutus non
apparentium. cq =

38 Quia demique ultimo apparet ex dictis, et Divo Augustino dictis: haec omnia quae ante Divinae facta et virtutis quae inde obtinuerunt, distinctionis et ordinis; haec omnia sic sunt et repraesentant sub aliqua similitudine tria correspondentia, eis in Deo. unitas repraesentat summam unitatem, quod in principio est (Filius Pater) a quo est origo; in specie in Creatura repraesentat summam pulchritudinem (Filius) in Deo, et ordo sive operatio in Creatura repraesentat bonitatem perfectissimam in Deo (Spiritus Sanctus; et haec omnia et consequentia ita : et conceptum, potest probabiliter, suadere hoc trinitatis mysterium =

39 Confirmatur ex Divo August. 6 de trinitate, capite 10. ubi ipse docuit, clarius in homine, qui factus est ad imaginem, et similitudinem trinitatis; nam sicut in una essentia, tres Personae realiter inter se distinctae, et illi eidem identificatae, sic in una ipsa anima repperitur primo memoria fecunda, et repraesentans obiecti, quae repraesentat Patrem; 2º intellectus substantialis intellectione in qua producit speciem expressam, seu verbum mentis, quod repraesentat filium, et eius generationem, quae verbum Dei; et tertio voluntas sub actuali volitione, in qua producitur amor, qui correspondet Spiritui Sancto et eius productioni: sed haec omnia tanta et conceptum, et motiva tantum probabilia pro probabilitate, cuius in sensu possibilis trinitatis mysterium in quo hoc obiicit [illegible] =

Dubium 2um: quid sumi tibet, hoc nomen Persona Divina =

40 Pro declarandum praedictis filiis quamvis intelligentiam: partes filii per alias latius Theologi totaliter residuum, notat, supponit omnibus illis communicabilitatis et incommunicabilitatis, quas tradidimus in meta, hic ergo substantia per Personam ita definitur a Ricardo libro 2. de trinitate Capite 22 et intellectualis naturae incommunicabilis existentia de qua admittit Deus intelligendi 2 quae uni Cas, in aliis plurimis in locis, et ipse exigit, quam tradidit Boetius dicens, dicens: quod persona rationalis naturae individua substantia.

21 Notandumque tamen quod et si ista Conditiones in communicabilitatis, quae ex praemittuntur per definitionem Personae, non tantum Comprehendant negationes actualis communicabilitatis, et aptitudinalis, sed etiam positivas, sive repugnantias non est Conditiones univocas Personae Divinae, et Creatae, quia talis repugnantia tamquam positivum nihil importat positivum, quae Personis Creatis tribuere non oportet, praeterea et vero quas Doctor ad dictu 1 quaest. 2a; Dicta primo sic: Sed si talis Conditiones, eminentur, praecipue tantum dicit negationes actuales, et aptitudinales negationes, univocas Deo, et Creaturis, Personae Divinae, et Creatae. Confirmatur quod eas affirmatur applicari negationes

22 positas. Si prima Dicta relatio originis seu originati, incommunicabilitas sub sistentis, est significatum formale huius nominis Persona Divina, ex Doctoris 3 d. dist. 26 quaest. unica, Persona Divina est constituens Personas Divinas quoad subsistentiam, et a quo est, et a quo significatum huius nominis Persona Divina relatio originis seu originati, incommunicabilis subsistentis hoc nomen Persona Divina, impositum fuit; ut constat ex philosophia. =

23 Item ex Doctore in 1. reportatione dist. 25 q. 1 numero 2 pro Scotistis dicente: qui enim nomen Personae primo ad Deum transtulerunt, hoc ipsum ex necessitate fecerunt, ut haberent, quod responderent quaerentibus, qui tres essent in trinitate, et cum tres Deos esse, dicere non possint, sed tamen interrogationi, non nisi per dictionem dicentem, quod illi tres in trinitate existentes, et primo et per se formaliter, relationes originis et originati, incommunicabiliter subsistentes. Ergo ex mente respondendo et primo et per se formaliter constituta Personas Divinas bene respondetur quaestioni interroganti, quid dicat ista, sive illi interrogati, quod dicant: Sed relationes originis seu originati, et primo et per se formaliter constituunt Personas Divinas: ergo =

24 Confirmatur, et Boetio dicente: Substantia continet unitatem, relatio multiplicat trinitatem. et ex S. Anselmo: in Divinis omnia sunt unum, ubi non obviat relationis oppositio: ergo illi tres in trinitate et formaliter

relativi in communi cariter sub sistentes. Affirmamus 2do et constituto
florentino dicente: non aliud nisi quod relatis, Patrem, a filio dicit:
sed significatus formalis hujus nominis Persona Divina est quod prima
constituit et dist. Personas Divinas: ergo cum hoc sit relatio originis, et originali,
nali, relatio originis erit significatus formalis hujus nominis Persona Di-
vina. — P.

25 Ex 1do et 2do in 3 dist. Et quo 2 nu[mero] 2 quaerenti: an
prima Persona constituatur in esse personali aliqua relatione positiva
ad alias Personas, et sic arguit pro affirmativa: Prima Persona
constituitur in esse Personae Divinae, quod hoc nomine intelligitur; relatio
nec spirativa activa, quod communis sibi et filio, nec innascibilitas,
et quae 7. praecedenti: ergo aliqua relatio ad alias Personas; at sic nulla
alia, nec esse potest, quam relatio originis: ergo relatio originis constituitur
prima Persona in esse personali; sed ad hoc significandum hoc no-
men Persona primo translatum fuit et creaturis ad divinis ...
... dictae a doctore: ergo relatio originis est significatus forma-
lis hujus nominis Persona Divina =

26 Affirmatur et Sacra Scrip-
tura in Matthaei ultimo, et praemittuntur tota trinitas quae de Trinita-
te tenenda, sed hic solum praemittuntur Personae nominibus relati-
vis: ergo realiter constituuntur solum in, quod inquit Sacra Scriptura tunc
in nomine Patris et Filii, et Spiritus Sancti; sed haec sunt nomina
relativa: ergo =

27 Affirmatur 2do et Dixe dicente in 7 dist. Dub quae-
rentia, quare voluit Salvator Personas et numerum nomini-
bus relativis sicut absolutis, et sicut absolutis non patientis
erit; et voluit sic nominare, in modo congruo tibi rationem baptis-
mi dare in eo cum Personas Divinas nominibus propriis, ergo.
Affirmatur 3: articulus fidei quando traditur a Christo concer-
nens est illis accipere, illos in eis, quin maxime possit haberi a Christo:
sed talis de Personis relativis et nullo modo de absolutis, ergo Per-
sonae Divinae non absolutis adscribuntur, sed relativis constituuntur
in esse personali, et consequenter &c.

28 Circa 2dum: medio ...
proprie in Deo reperitur, communis et provatur et Dico ... aliae
aliae enim Persona Patris, alia Filii, alia Spiritus Sancti. et ...

et Consilio lati nomen tri capitulo [illegible] inferiori: Patres quoque Sy-
nodi Personam, et unicam essentiam; Sed Doctores communiter usurpa-
re verba Patrum, et Scholastici omnes consentiunt. haec ratio Per-
sonae, ad insinuandam proprietatem Sermonis: ergo in Deo reperitur
proprie ratio Personae.

49 Dicitur maior: quia illis requiritur [illegible]
cessione de sensu, quo verba sacrae Scripturae intelligenda sunt
proprie accepta, quando nullum sequitur inconveniens; sed ex eo quod
illa verba Divi Athanasii, et Concilii intelligantur cum proprietate
Sermonis nullum sequitur inconveniens: ergo &c. Confirmatur
ideo est Doctoribus, imprimis ex Augustino [illegible] capitulo: qui enim
nomen Personae communiter ad Deum transtulerunt, hoc ipsum ex ne-
cessitate fecerunt, ut haberent, quid responderent quaerentibus
quid tres illi in Trinitate sint? Cum tres Deos esse dicere non possint.
non igitur ex quadam necessitate, et quia necessaria sit translatum ad Divinas
sed quia veritate, sit et Spiritus Sanctus translatoribus inspira-
vit: ergo =

50 Quia ratio Personae intellectualis naturae incommuni-
cabiliter existentis; sed generatio propria convenit Patri etiam in filio
et [illegible]: ergo. Item m. Pater est intellectualis naturae inco-
mmunicabiliter existens: ergo. Probatur ante, Pater generando filium
dedit ei omnia, praeter esse patrem; sed generatio Divina est principium
et esse Patris est ratio personalis ejus: ergo Pater est intellectualis na-
turae incommunicabiliter existens =

56 Confirmatur: et Deo in S.
respondentibus dicendo: [illegible] Nomen Personae fuit translatum
ad Divinas ad significandum aliquam dignitatem in Deo; sed quia non fuit
praemissum aliquod nomen, quod posset convenienter respondere
ad quaestiones, quae erant tres? nisi nomen Personae; ideo con-
[illegible] disparatur pluralitas, quamvis [illegible] intellecta
distinguentibus: ergo sicut hoc nomen Persona [illegible] respon-
debat ad illa quae in Deo erat, ergo in Deo praedicatur ratio Personae =

Art. 9 51

Argumenta solvuntur

Arguet 1 [illegible]: [illegible] originis [illegible] significationis [illegible]
nominis Persona [illegible], et Personae [illegible] primo constituere [illegible]

quae se tenent ex parte relationis, et relationes quae est [illegible]
Dicimus pro tertia [illegible] Divus Augustinus [illegible] de Trinitate
capitulo 1. ait: omnis relativa essentia est aliquid excepto relativo, etc. [illegible]:
Pater non est aliquid ad se, non est quod refertur [illegible] relatio refertur aliquid
aliud; sed [illegible] tractatione [illegible] sequitur quod [illegible] etc.
ut [illegible] per relationes originis [illegible] et sequitur: illud quod
refertur, non est relatio, quia relatio aliquid refertur; necessario [illegible] Divina
quae non dicit realiter [illegible] aliquid aliud, a relatione et essentia; sed hoc in [illegible]
relatio, et [illegible] Augustinus: [illegible] constituitur persona [illegible]
primo in esse personali, et per consequens in relatione = Respondeo

53 Negatur [illegible] minor; et ad eius probationem quae est auctoritas Divi
Augustini, respondeo [illegible], quod refertur est aliquid excepto relativo, id est, in
cludit aliquid absolutum, quod est fundamentum relationis, et ideo, si Pater
non aliquid est ad se, nec includit aliquid absolutum, non erit Pater ad
aliud; sed non intelligit Augustinus, quod omnis relatio est [illegible] formaliter
ad se ante quam sit ad alterum per relationem =

Unde sic potest exponi

54 [illegible] Augustinus: [illegible] Pater non est aliquid essentialiter ad se, non est quod refer
tur, ideo; aliquid non essentialiter [illegible] rationaliter, neque [illegible]
et suppositum; quia quaelibet persona [illegible] constat [illegible] et relatione
quae essentia se [illegible], in [illegible], unde totum suppositum
est relativum, et relativum primo; et in hoc sensu loquitur Divus
Augustinus quare negantur omnes reliquae [illegible], quae intentant
probare aliquid absolutum non essentiale, et praeter [illegible] relationes
originis = [illegible]

55 [illegible] instabis: quod refertur per relationem est prius ipsa
relatione: [illegible] non potest primo constitui persona, probatur
[illegible]: quod refertur per relationem est [illegible] subsistens relatione;
sed omne subsistens, est prius [illegible]: [illegible] quod refertur est prius
relatione = [illegible] dicit ante; in creatis [illegible]; in Divinis
[illegible], ob [illegible]; quia in creatis relationes sunt accidentia, et supponunt
absoluta: [illegible] in Divinis relationes originis constituunt personas
ut sunt subsistentes: quare ait [illegible], quod [illegible] omnis relatio [illegible]
supponit, illud, quod refertur, est falsa in relatione constituente suppositum
[illegible] in aliis =

56 Dices aliud Deus: omnis relatio realis supponit extrema realia realiter distincta, inter quae versatur; sed est relationes originis sunt reales, et versantur inter personas; ergo supponunt personas; ergo per has relationes nequeunt personae primo constitui. = Respondetur dist. ant.: omnis relatio realis praesupponit extrema realia realiter distincta, si non facit extrema realiter distincta, concedo ant.; si facit extrema realiter distincta, nego ant. et cons. =

57 Praeterea nemine quod relatio realis, in creatis supponit extrema realia distincta inter quae versatur; quia consistunt per resultantiam, et habeant causas materiales, et ex [illegible] causantur [illegible], ideo debent supponere extrema realiter distincta: aliter vero in divinis. Nam relationes non resultant, sed constituunt primo personas, exigunt se realiter, non supponunt extrema realiter distincta, sed ea realiter distincta faciunt. =

58 Alter 2do: si personae divinae constituerentur per relationes, relationes ipsae terminarentur ad suos correlativos, et non ad [illegible]; [illegible] dicta in logica: ergo personae divinae nequeunt per illas constitui. = Respondetur [illegible] loquendo de [illegible] termino, [illegible] q[uod] [illegible] [illegible] divinas: [illegible] radicitus [illegible] in logica loquebamur [illegible] definitionis, [illegible] propriis [illegible] relationes divinae; et [illegible] terminantur ad [illegible], [illegible] [illegible] quam [illegible] hic; quod non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relationes [illegible].

59 [illegible] Arguitur 3o: [illegible] quae operari: [illegible] constitutivas, [illegible] [illegible] quae generare et quae [illegible]: ergo non constituuntur per relationes paternitatis. = Respondetur dist. ant.: [illegible] [illegible] inde quae operari, in creatis [illegible] divinis; [illegible] operari non [illegible] esse [illegible] ant.: in divinis et in [illegible] esse et operari, negando [illegible] in [illegible], [illegible] generare, [illegible] generare. [illegible]: generat [illegible] Pater [illegible] filius [illegible] filius, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sibi sint simultaneae. Arguitur

4:

60 ex[illegible] attingit distincte [illegible] extentus aliquem, non [illegible]
[illegible] aliquid [illegible] [illegible] in [illegible] distinctionem [illegible]
[illegible] distinguendum primo: [illegible] [illegible] divinitate [illegible]
divinae filiationis [illegible] abstrahit [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] paternitas et filiatio non [illegible] conditionem [illegible] divinae [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] filiationem, distinctum [illegible]
[illegible] [illegible]: [illegible] potest [illegible] abstrahere [illegible] hunc conceptum
[illegible] originis, quoniam [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: [illegible] Deus, et primo [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] in nullo conveniunt [illegible]. [illegible] [illegible] Deum [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. = [illegible] [illegible]

61 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] divinis [illegible] diversis, hanc conceptum
[illegible] divino conceptu, [illegible] divinis [illegible] aliquis potest
dicere quod est [illegible], [illegible] a conceptu [illegible] divinus [illegible] [illegible] originem
[illegible] divina originis in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] conceptus [illegible] originis [illegible] [illegible]
a conceptibus in [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] = [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] divino conceptu [illegible] ultimatis [illegible] [illegible]
ultimatis [illegible] [illegible]; [illegible] divino conceptu [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], et [illegible] intelligentiae solutio est evidens =
[illegible] [illegible]

62 [illegible]: [illegible] paternitas et filiatio non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], et quin [illegible] [illegible] abstrahere [illegible] aliquis [illegible] realem
[illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] realitatis [illegible] [illegible]
[illegible] gradus realitatis includant, quia quasi genus et de-
minabiles [illegible] [illegible], [illegible] quasi [illegible]. sicut [illegible], et [illegible]
[illegible] includant realitatis aliquas [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], sive realitatis, [illegible] elementaria
[illegible] [illegible]: et tamen [illegible] [illegible] primo [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ad non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] includant [illegible] =

Unde licet antea praecederet [illegible] aliquis [illegible] communis [illegible] trina, qui de Creaturis [illegible] de generatione Divina et [illegible] in mo [illegible] de [illegible] et Creatae, tamen nulla [illegible] [illegible] de indivisis, aliquo modo dictae et partes [illegible] a qua [illegible] [illegible] dictis [illegible], quae [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] realitatis; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et impossibilitas [illegible] [illegible] [illegible] Consequentia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] =

Arguitur 5. et 1°

[illegible] [illegible] Creatoris, propterea in Deo [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] Salvatoris, sed nomen [illegible] in Scriptura, nunquam tribuitur Deo: ergo = [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et nomen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nomen [illegible] [illegible] [illegible] in Scriptura nunquam tri[buitur] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Solutio patet ex dictis [illegible] [illegible] [illegible] quae [illegible] et quanta dignitate [illegible] [illegible] sed quae boni ta[tis] [illegible] per [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] =

Dices: ergo

[illegible] dicitur [illegible] [illegible] [illegible] ad nomen [illegible] sit a Divina [illegible] [illegible] [illegible] de Deo [illegible] dici [illegible] sed de hoc non sequitur quod [illegible] de Deo dicatur [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dei, non sequitur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et non [illegible] ergo et [illegible] Dei non sequitur [illegible] quod [illegible] [illegible] proprie in Deo reperiatur =

Dices et Divus Augustinus, qui docet, quod nomen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de Deo: ergo [illegible] [illegible] non [illegible] Deo [illegible] [illegible] in Deo reperiatur [illegible] [illegible] trinitatis [illegible] [illegible] ergo [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tamen [illegible] [illegible] non est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ergo nomen [illegible] [illegible] est Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] =

Respondetur ad istud argumentum, dist[inguo] [illegible] quod ad [illegible] [illegible] [illegible] de Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Convenit [illegible] Deo [illegible] et hoc quod hic disputatur [illegible] [illegible] de Deo [illegible] [illegible] [illegible] explicandis illis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deo enim [illegible] [illegible] [illegible]

quatenus [illegible] terminatur de Spiritu in Deus, q [illegible]
et [illegible] quae [illegible] fra [illegible] ultimo [illegible]
[illegible] sed ad [illegible] quatenus [illegible]
[illegible] non [illegible] hoc: quod [illegible] ad finem in Divinis, [illegible]
[illegible] haberet = Ad 2.um [illegible]

[illegible] adiungi [illegible] quod [illegible] Personae [illegible]
proprie, [illegible] et [illegible] aequalis [illegible]
quod non addit [illegible] ad [illegible] et [illegible] quod [illegible]
[illegible] et limitationes [illegible] ratione de facto [illegible] non [illegible] conclu[illegible]
subsistentiae. Et [illegible] quod offert [illegible] (rē, et facto) [illegible]
[illegible] infinitatis [illegible] Cogitatam [illegible] quae [illegible]
[illegible] divinitatis, [illegible]
quam Cogitatam = [illegible] ratio Personalitatis proprie addit nam quae a [illegible]
[illegible] sed non facit [illegible] et tamen [illegible] Personalita-
tis in [illegible] Divina: [illegible] proprie [illegible]
(scilicet) Patris, et Filii, et Spiritus Sancti [illegible] Personalitatis. [illegible] in Patre [illegible]
[illegible] et de [illegible] Personae [illegible] in Patre, et Filio [illegible]
[illegible] non [illegible] Divinis [illegible] in [illegible]
[illegible] Personae, non [illegible] nam Divinis [illegible] inferre [illegible]
de facto [illegible] in nam [illegible] Personalitatis [illegible]
de facto [illegible] Personalitatis [illegible] Personalitatis [illegible]
in Deo nomine proprie [illegible] [illegible] ad [illegible] Spiritu [illegible]
[illegible] quae a [illegible] in [illegible] affirm. [illegible]
[illegible] proprie addit nam quae [illegible] proprie addit nam quae [illegible]
[illegible] Personalitatis [illegible] proprie [illegible] non [illegible]
[illegible] Communicabile [illegible] Personalitatis [illegible] Con[illegible]
[illegible] et tamen [illegible] Personalitatis [illegible] et ad [illegible]
[illegible] ad [illegible] adaequate; [illegible] negatum [illegible]
[illegible] de effectu [illegible] adaequate, non [illegible] adaequate [illegible] ditione [illegible]

[illegible] addit Deo in 1 dist. [illegible] adaequate [illegible] quia tamen non [illegible]
Divina non habet aliquam [illegible] (scilicet Deus) [illegible] primitate [illegible] immediationis [illegible]
[illegible] non [illegible] Divinas [illegible] primo [illegible] immediationis [illegible]
[illegible] primitate immediationis [illegible] quae [illegible]
et [illegible] adaequationis [illegible] non primitate [illegible] primo
[illegible] adaequationis [illegible] et [illegible] Deus: [illegible]
[illegible] et [illegible]

[illegible] adaequatam proprie [illegible] quae a [illegible] Personalitatis Divinae [illegible] Patris [illegible] Filii [illegible]
[illegible] Personalitatis [illegible] adaequatae [illegible]
adaequatam [illegible] distinct [illegible] immediationis [illegible]
quae [illegible] Divinum, [illegible] limitationis [illegible]
[illegible] declaratur hoc: quaelibet [illegible] terminus adaequatus et
[illegible] Cau[illegible] [illegible] Ca[illegible]
to [illegible] materia [illegible] inadaequatam [illegible] terminus adaequatus [illegible]
in [illegible] materiae [illegible] inadaequata [illegible] terminus adaequatus [illegible]
extensione [illegible] in [illegible] [illegible] forma [illegible]

[illegible] ... [illegible] Deus ad hoc ratione [illegible]
Initiare [illegible] denarum Creatarum [illegible]
[illegible] relativarum personarum communicabilis [illegible]
[illegible] singularitatis [illegible]
[illegible] actualis [illegible]
[illegible] suppositi relativi [illegible]
[illegible] et communicabilis [illegible] infinita
[illegible] subsistentia absoluta [illegible]
personalitatis Dei, [illegible] communicari [illegible]
[illegible] in fieri [illegible]
[illegible] dictis et natura rei, essentiae divinae: [illegible]
[illegible] creatis aliquid [illegible] dictis [illegible] creata [illegible]
2ª pars patet ex distinctione reali, [illegible] Deus in 1 dist. 2. q. 1: dicatur essentia et
[illegible] ratione qua realiter supposita incommunicabilia
[illegible] essentia habent aliquam distinctionem [illegible] inter creatis
et increatis. Tertia pars patet ex dictis in philosophia et communi Theologorum [illegible]
de mysterio incarnationis; quia possunt separari —

Q. 3. an praeter 3 subsistentias relativas personales admittenda sit altera absoluta, et communis ex 3bus

Articulus 1. Suppositis [illegible] praevio [illegible] ponderantur [illegible]

[illegible] explicatas, et duas [illegible] clarae [illegible]. Suppono primo [illegible] subsistentiae multa [illegible] primo latissime, pro existentia independenter ab alio et [illegible] actualis [illegible] non aptitudinalis. hoc modo dicuntur [illegible] existere quando [illegible] separata, ut accidentia [illegible] existentia [illegible] [illegible] nec alteri inhaeret, nec habet aptitudinem ad inhaerendum. hoc modo [illegible] quod omnes [illegible] subsistunt, [illegible] tam completa, quam [illegible] [illegible] ad [illegible] latius, pro eo quod [illegible] per se existit, quod non solum excludit inhaerentiam actualem et aptitudinalem, ut in toto, sed etiam [illegible] ut pars in toto. hoc modo [illegible] completa [illegible] subsistentia, [illegible] complectitur.

[illegible] Completa [illegible] existit independenter ab omni alio tam [illegible] quam [illegible] [illegible], atque [illegible] solum [illegible] una [illegible] [illegible] creata [illegible] propria ad suam personalitatem [illegible] completa, tam [illegible] personalitatis [illegible] et [illegible] [illegible] Deus [illegible] 5 [illegible] quia [illegible] (sequitur de Creata) [illegible] per se existens, ut possit esse operans

non Cointelligendo proprietates personales e dede ens
hic aute dicim; non cointelligendo proprietates personales e dede. ens
inactuo. et in eo est dictus quae unica est dna Deus: omnis Creatura ad
subsistit quanto magis Deus; et infra voce Deo de, qd. existere. et ali
plurimi inter ijs similiter omnes hy tamen subsistentia dictiones dicit a sisto
quq tradi dimus inque praecedenti, et Dna esti in 3 dicti 1 quaest, et dicto
do, qd sit proprie et rigorose subsistens sic personalitas in Deo. et ...
simus; qd subsistens, personalitas, sive suppositalitas finaliter ...
les quae nara quae afficiunt dicti: quare in omnibus hijs ...
subsistens nominatur proprie et in rigoroso sensu, nec prout Conex
litum cum suppositalitate, sive persona, sed in ... significatione ... hic suppositis

et intellectis sic nostra est: subsistere prout dicit, est, i non cum eo quo reditur
nana intellectualis incommunicabilis altera ut supposita; in datam in Dna e. in
sio, praecise a subsistentiis relativis; in rezeno prout subsistentia est absoluta
essentia in ultima actualitate dicendo perfectione. Probatur: essentia
Dna precisa a subsistentijs relativis non habet subsistentiam proprie, et in rigoroso
sensu sumta. hec est de fide, et de mente Dnis illis, in omnibus illis locis
in quibus allegatur Dor pro opinione adserendis subsistentiam absolutam in Dno.

Probatur
totam adeo testimonio ipsius Doris qui licet ... in fine lite
rae ... dicendo: dico qd subsistere est aequivocum. uno modo redigitur pro qd
est prout excludit inexistere, et in alio ut pars totum; et hoc mo
do unus est subsistere, scilicet unus esse per se esse: alio modo subsistere i
communicabiliter per se esse, et hoc modo est 3 subsistentes sicut sunt 3 perso
nae subsistentes incommunicabiliter; licet non sit nisi unus per se ens. mihi
illud: Contra ... dat de subsistere, sl, i ratio subsistendi ... et in
telligit hoc modo; quae e ratio subsistendi incommunicabiliter: qd ex mente
Doris subsistere incommunicabiliter non competit essentiae Dnae praecise
a subsistentijs relativis; venit ergo sumta subsistentia pro essentia in ultima
actualitate dicendo perfectione sive existentia. = Probatur 1 pars 2 conc:

... subsistentia. Trino per ...
... in Dnis ... ... est ... sensu
a subsistentijs relativis haberet subsistentiam absolutam, proprie, et in rigoroso sensu
... dabetur in Dnis quaternitas personarum sive suppositorum: qz essentia ...
praecisa a Dnis relationibus, non habet subsistentiam absolutam sumtam subsistentia proprie
et in rigoroso sensu: ... prop... ... praecise ... ... subsistentia ...
repugnantia ... et ex repugnantia ... ... et ...
et in rigoroso sensu sumta, ... suppositalitas, et
... dicit in 3 dicti 1 quaest ... intellectuales; sed subsistentia
constituunt supposita et personas, quia ... afficiunt, intellectuales, et tamen ei
absoluta, quae ... habere ... Dna ... intellectualis

in communi Cavillatio, ut potestis facile, cum suppositalitate et [illegible]; qd. [illegible] [illegible] pro-
ut et argutiis, et solutionibus =

Argumenta Solvuntur =

Arguent ex Epistola [illegible], qui haec [illegible] in Sinodo: Confitemur Deum Patrem, filium, Deum Spiritum Sanctum, non tres Deos, sed unum Deum, non tres nomine subsistentias; sed in nomen substantiae. et ex Divo Augustino in de Trinitate: omnis substantia, est subsistentia, quo magis Deus. et ex Divo Jeronimo epistola ad [illegible] natura per ea factae. et unam subsistentiam, et id quod subsistit non habet aliud ac (quod subsistat) sed summum =

Probatur ex Sancto Cirillo Alexandrino, in de Trinitate capite 2. quid est essentia? (loquitur de Divina) [illegible] quae [illegible] in se subsistat; et ex Sancto Ylarione 3 de Trinitate: Divinas [illegible] sui [illegible] et subsistentes, natura habent perfectam unitatem, et [illegible] Divina Conversatio ad [illegible] pertinet, quod subsistat: et [illegible] Divina habet subsistentiam absolutam, [illegible] ad subsistentias relativas =

Respondeo ad omnes has autoritates, et alias similes quae adduci possunt, quod loquuntur, de subsistentia lato modo sumpta, in [illegible], et prout est idem ac existentia, sive essentia, in ultima actualitate dicente perfectionem; non vero loquuntur de subsistentia propria et rigorosa sumpta, prout subsistentia est idem ac personalitas et suppositalitas; ut videri potest, et [illegible] [illegible] autoritates relatas = Nam in prima non dicitur tres omnes, unam subsistentiam, sed unam [illegible]; vide Baron [illegible], q. Bano, et [illegible], sic loquuntur aliter alii sic legunt: Confitemur summam et individuam Deitatem [illegible] Deum filium, et Spiritum Sanctum unius esse Deitatis, unius naturae, substantiae, sive essentiae. ita [illegible], [illegible] [illegible], in editione Parisiensi, anno 1572 et Coloniensi anno 1591. [illegible] pro subsistentia [illegible] quod ponitur substantia, sive essentia = Ad autoritatem Divi Ambrosii dicimus quod nihil facit ad intentum, quod illud subsistere de quo ibi loquitur, est idem ac [illegible], [illegible], ac in communi Cavillatio. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] respondendo ad argumenta, quae [illegible] facit, ait [illegible]: *Subsistere est equivocum uno modo accipitur pro perse esse.* et sic loquitur [illegible] in de Trinitate capite 2: omnis res [illegible] subsistit, quanto magis Deus: [illegible] modo [illegible], quod subsistere [illegible] [illegible] perfectionem [illegible]: et non dicit, nisi [illegible] [illegible], quod Clarum est =

Ad Divum Jeronimum dicimus: quod [illegible] non dicit relative, sed absolute, sed tantum in [illegible] unam subsistentiam: potest et ponit sicut supra dictum est, et maxime cum concludat, quod id quod subsistit, est [illegible] sive existentia, [illegible], et [illegible] [illegible] Sanctus Alexandrinus dicitur, quod loquitur de existentia dicente perfectionem, non vero de subsistentia propria, et [illegible], [illegible] [illegible], sive [illegible]; et si de [illegible] [illegible] intelligeris [illegible] [illegible], [illegible] quod essentia Divina non indiget alterius, [illegible] [illegible] ut subsistat propria, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] essentia Divina =

A: Hic dicunt aliqui: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
subsistentia absoluta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ultimus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] subsistentia [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] quod personalitas [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et neutra [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] — Arguitur [illegible] ex [illegible], in dicitur quae unita [illegible]
[illegible]; [illegible] [illegible] proprie [illegible] [illegible] [illegible] individualitatem
[illegible] [illegible] ultimus actualitatis, sive subsistentia [illegible] [illegible] unitatem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: istas conditiones [illegible] [illegible] habet [illegible] [illegible]
[illegible] et non [illegible] [illegible] formaliter; est enim de se [illegible], et in se subsistit; [illegible] et aliunde
[illegible] [illegible] [illegible] nullus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturaliter [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] est enim [illegible] de se [illegible]; et [illegible] subsis-
[illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] non communicabilis. et alia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] Dei [illegible] — Resp. [illegible] quod Deus non [illegible] [illegible] subsistentia
incommunicabili, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] personalitas, [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] subsistentia, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
de subsistentia communicabili, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] perfectione: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] subsistentia incommu-
nicabilitate [illegible] [illegible], hoc nomine subsistentia [illegible] [illegible] [illegible] communicabilis [illegible] [illegible]. quare — [illegible]
nicabilis: [illegible] quod [illegible] [illegible] est communicabilis
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: et [illegible] subsistit, [illegible] [illegible] [illegible] subsisten-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
est totaliter [illegible] subsistendi. [illegible] communicationem, [illegible] eadem Deitatem [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Deus; non tamen Deitatem [illegible] subsistentes formaliter incommunica-
[illegible], [illegible] eadem subsistentia. [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] subsistentia, [illegible] [illegible] [illegible], non communicabilis, sed incommunicabilis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relativas, et personalis; et ideo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
nos. hoc modo intelliguntur omnes auctoritates Dei, [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] de subsistentia relativa — Arguitur [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] complete et infinite continens omnes perfecti-
ones [illegible], et [illegible] omnis perfectionis; [illegible] [illegible] subsistentia [illegible] [illegible]: [illegible]
subsistentia est perfectio simpliciter simpliciter excludens maximam imperfecti-
onem; [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] omnis perfectionis, [illegible] [illegible] subsistentia. [illegible] [illegible]
[illegible] subsistentia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] est maxima
imperfectio, [illegible] de [illegible]: [illegible] [illegible] subsistentia est perfectio simpliciter simpliciter
excludens maximam imperfectionem [illegible] omnis perfectio [illegible] [illegible]
[illegible] —

Respo ad argum. dic ante dist. seqenti: qd e per subsistene, subsistia incom-
municabile, negdo; subsistene communicabili, et impropria, dist. conq. ad cuius proba-
dist. ante: qd de subsistene sing. fundamentaliter e perfectio singularis singulis
quanta: Deinde subsistene divina formaliter e perfectio singularis singulis, subsistie
eadem licite, dic; formaliter praecisive, neg ante; cuius probo sequentia dicta: pro de
subsistene divina, et propria, indistincte divina a singulis, tanquam a sua existentia
est formali, dic ante; tanquam a prima originatione, neg ante. et me dist. dico
hypostasim rationem imperfectio dicitur, depende ab aliis tanquam a sua existentia
est formali, quae e vera depend. neg. m. atque includitur praedicto —
subsistene potest sumi, vel fundamentaliter, dicitur, pro ipsa exinde
persona, quae e perfectio singularis singulis, immo formali, et relativis omnis perfe-
ctionis; vel, potest sumi formaliter pro ipsa subsistia, quae impropria, ratione
propria antiqua; et sumta subsistia formaliter propria, prout incommunica-
bilitate alterius et suppositi, ac adeo potest sumi formaliter praecisive, et
realiter, sive eadem licite, sumta, sentitur, e perfectio, qui totalis. dico;
subsistia formaliter propria praecisive perfectio singularis singulis requirit
esse: quae dicitur incommunicabilis, quae dicitur major —
subsistene divina et dicitur esse ab aliis realiter distincta, nonta tamen est dicenda
ab essentia divina, tanquam a prima originatione; quae subsistia relativa in divi-
nis est, ab essentia divina. nec est hoc inquitur, qd essentia divina habeat
subsistia ab aliis propria, et independens; sed tantum, qd sic praecise, requirit in
communicabilis, alius e ille, illa suppositi et personas, quae dicuntur, et esse
... sed tantum impropria, et prout subsistene e quae essentia, sive existentia
in ultima actualitate communicabili, e dicitur perfectione; quod non nega-
mus —

Replica subsistia e ultima actualitas, sed pro essentia divina pro-
dicta a divinis, qd non habet ultimam actualitatem, ergo pro dicta habet subsistia.
— dist. pro dictum: subsistia ultima actualitas incommunicabilis, dico
communicabilis, neg m. et dist. m. essentia divina praedicta a divinis habet pro
se ultimam actualitatem communicabilitatis, ... incommunicabilitatis, negm.
et sic indistincte... essentia divina praedicta a divinis habet
esse in ultima actualitate, et potest in se perfectione ... sed
non omnem perfectionem ... nontamen ... qd ...
dicit subsistia propria, et ... quae desinit, sive non includit
incommunicabilitatem alterius et suppositi; qui e ... propria, et peculiaris subsistia
propria et ... sumta —

Disj[illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] infinitas omne q[uo]d de linea
[illegible] i subsistentia de linea actualitatis [illegible]
[illegible] subsistentia — dist[inctione]m [illegible]: [illegible] de linea actualitatis
[illegible] Deum; omne q[uo]d de linea actualitatis [illegible]
[illegible] [illegible] modo [illegible] dist[inctione]m [illegible] Deo. [illegible]
[illegible] de linea [illegible], [illegible] q[uo]d [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] subsistentia [illegible], [illegible] in lo
[illegible] subsistentia in hac [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] Completa, id est [illegible], et hi [illegible]
[illegible] — Arguitur denique: [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] Completa [illegible] subsistentia, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] intelligentia [illegible] actuali [illegible]
[illegible] — [illegible] dist[inctione]m [illegible] Completa [illegible]
[illegible], et [illegible] Deum; cui Completa [illegible]
[illegible], Completa subsistentia [illegible] dist[inctione]m [illegible]
[illegible], [illegible] subsistentia [illegible] Completa [illegible]
[illegible] [illegible] modo [illegible]
[illegible] intelligentia [illegible]
[illegible] subsistentia [illegible]
[illegible] intelligentia [illegible], et [illegible]
[illegible] [illegible] requirit [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] subsistentia, [illegible] subsistentia [illegible]
[illegible] in [illegible] actualitate [illegible] perfecta
[illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Simpliciter [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] habere [illegible]

[illegible]

[illegible] spiritu [illegible]

[illegible] habere.

[illegible] habere

Vel 2o [illegible]

[illegible] hoc: quod aliquis [illegible] inter [illegible]

[illegible] habitudine [illegible] Absolute [illegible]

[illegible] fundamento [illegible]

[illegible]

[illegible] neque [illegible]

[illegible]

[illegible] negative [illegible]

[illegible]

Ubi [illegible]

[illegible] quando [illegible]

[illegible]

dicitur, quia intelligitur esse quasi subsistentia formalis [illegible] formis [illegible] genere, et est [illegible] ad oppositas formas [illegible] relationes [illegible] non dicit [illegible] (intelligere relativa singulariter) [illegible] de [illegible] in materia [illegible] formas [illegible] significat [illegible] ex hoc esse distinctas ab oppositis (contingit [illegible] singulariter [illegible]) [illegible]

[illegible] (relative) [illegible] subsistentias [illegible] formis [illegible] subsistentias [illegible] non ponunt [illegible] denominationes [illegible] et oppositas, et formalis denominationes [illegible] ab oppositis [illegible] hoc [illegible] distinctas ab oppositis; [illegible] Damascenus [illegible] Cap. [illegible] et [illegible] subsistentiae [illegible] hoc [illegible] formatum [illegible] his proprietates, non [illegible] [illegible] unitate [illegible] relationes [illegible] de quo [illegible] quod [illegible] illud [illegible] distinguuntur ab oppositis, et [illegible] complexum [illegible] distinguuntur ab oppositis [illegible] denominationes et [illegible] intelligentes.

D. 2a. in quo constituuntur processiones Divinae.

[illegible] ad [illegible] Theologos [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] processiones [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] productae.

Suppono [illegible] quod in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] filius [illegible] procedit a [illegible] [illegible] [illegible] et filio, [illegible] [illegible] et haereticos [illegible], qui unitatem [illegible], [illegible] [illegible] negant [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Cap. 8 [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] Cap. 2a: [illegible] altissimi [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] qui et [illegible] filioque procedit; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hoc [illegible] Cap. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] filio, [illegible] [illegible] inquit [illegible], et [illegible] Augustinus [illegible] filio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] in Deo [illegible] [illegible] ex [illegible] duplici actione, quae est [illegible]
[illegible] in [illegible] [illegible] actio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] duae [illegible]
[illegible] ad intra, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
productiones [illegible], scilicet, intellectus [illegible] actus intelligibiles [illegible]
et [illegible] [illegible], [illegible] productionis notitiae [illegible] quinque [illegible] scilicet
[illegible] habens [illegible] actus intelligibiles [illegible] [illegible] [illegible] productionis [illegible]
[illegible]; et hoc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in Deo [illegible]
[illegible] productio notitiae [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible]
[illegible] habens [illegible] actus [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] productio [illegible]
[illegible] productio, ergo [illegible]

Suppono 3. [illegible], et [illegible]
[illegible] praedictas productiones [illegible] [illegible], [illegible], et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] et distinctio [illegible], [illegible] specificativa [illegible]
[illegible] [illegible] productiones [illegible] aliquas distinctionem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] quidem [illegible] [illegible] Pater, [illegible], et [illegible]
[illegible] et [illegible]: [illegible] Pater, Deus Filius, [illegible]
tamen [illegible] [illegible] Deus, [illegible] productiones [illegible]
[illegible], scilicet, et [illegible] Filius, [illegible] et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intelligentia [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Filius

Suppono [illegible]

(dicta notitia de [illegible] actiones immanentes, et [illegible], et [illegible]) [illegible]
[illegible] productiones [illegible] immanentes [illegible] [illegible] unigenitus qui [illegible]
[illegible]: ego in Patre, et Pater in me. et notandum [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], sed de [illegible]; [illegible] scilicet productiones actiones
[illegible] actiones intelligendi, et volendi? [illegible] [illegible] [illegible];
in utraque [illegible] [illegible] [illegible] actus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible], qui de genere actionis, et [illegible] dictio; et alter, qui
appellatur intellectio; et similiter [illegible] qui de genere qualitatis; et similiter in
voluntate: quorum [illegible] proprie productionis, [illegible] realis, scilicet,
intellectiones, et volitiones. [illegible] productiones, sed [illegible] operationes, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] simpliciter.

[illegible] et [illegible], dist. 6, [illegible] 33
[illegible] [illegible] in fine [illegible]: [illegible] [illegible] productione, de genere actionis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. habet tamen [illegible] actus de genere qualitatis, scilicet, [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; habet [illegible] actus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] nostra, qui est qualitas, [illegible], scilicet, [illegible] [illegible] [illegible] intelligens; [illegible]
[illegible] actus [illegible] [illegible] actum de genere actionis, quo scilicet est [illegible] [illegible]
[illegible] Et [illegible] praedicti, actus [illegible] [illegible] dicti, [illegible]; [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] actus; [illegible] impugnatio; intelligere est [illegible] simpliciter
[illegible] non: [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] intellectus, [illegible] [illegible] voluntatis [illegible]; sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
simpliciter: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] simpliciter [illegible] [illegible]

et auditus ... intelligendo ... que est primo memoria ...

Et ipso quinto: ...

... productio ... et constituitur ... generativa ...

... intelligibiles ... memoria ...

Ad hoc ... et ... dicto ... quia ... obiicitur ... productionis, ... intelligibile ... memoria ... primo, ... in hoc casu ... memoria ... et immediate ... adaequata ... productiones ...

Et immediate ... memoria ... in actu primo ... productionis quo ... existit in actu primo ... productus ... operatio ... productivus ...

Hoc totum ... exemplo, quod ponit ... illuminare ... illuminans ... illuminatio ... effectus ...

Y la inquo ... memoria ... intelligentia ... intelligere ... productus ... memoria ...

intelligere [illegible] non igitur [illegible] producto, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]; sed [illegible] [illegible] [illegible] quasi [illegible] [illegible] productis, [illegible] [illegible] [illegible]
Com[illegible] [illegible] productis, et [illegible] productis. *

[illegible] [illegible] clare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; [illegible] de nostro [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], non [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] &c.

C est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] productio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]; sed haec [illegible] [illegible] productio [illegible] [illegible]
et [illegible] [illegible] &c.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Conditione = [illegible]

[illegible]

Regula [illegible]

[illegible] actio quae [illegible] Deo [illegible] repugnantes [illegible] productione [illegible] [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] propria [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deo repugnantes [illegible] [illegible] omnes [illegible] [illegible] actio creata [illegible] physica [illegible] actio [illegible] forma [illegible] [illegible] Deo =

[illegible] [illegible] [illegible] actiones [illegible] [illegible] [illegible] actiones [illegible] physica [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actiones [illegible] [illegible] [illegible] actio [illegible] forma [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] perfectione [illegible] actiones [illegible] [illegible] conditione [illegible] =

[illegible] [illegible] [illegible] actiones [illegible] [illegible] [illegible] actiones in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] productione [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] intellectualis per [illegible] dicitur [illegible]

[illegible] negativo et [illegible] [illegible] [illegible] *Respondetur* [illegible] productibili et [illegible] producti [illegible] et [illegible] ad quam [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] productione, ita quae [illegible] [illegible], non [illegible] et [illegible] [illegible] productivis [illegible] actionis in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et ad [illegible] [illegible] [illegible], intellectivi et [illegible], quae [illegible] operationis, [illegible] [illegible] et [illegible] et ad quales [illegible] productionis, intellectionis [illegible] quae [illegible] operationis, [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] intellectivi [illegible] operationem, quae [illegible] [illegible] actionis [illegible] [illegible] qualitatis [illegible], quae [illegible] [illegible].

[illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quasi productis, [illegible] [illegible] ad quales [illegible] producti [illegible] productionis [illegible], [illegible] aliquid producere, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] producere, [illegible] [illegible] aliquam productionem [illegible] productibi, [illegible], quantis [illegible] [illegible] [illegible] productis adhuc [illegible] producere producti. Sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] productis [illegible] quales, non [illegible] aliud producere.

Arguitur 3:

[illegible]

[illegible]

51

Ad 2m. sic formas ex D. Augustini respondetur: ipse enim de exponit 15. de trinitate capite 10 dicente: Animi enim nostri visio cogitatio est; visione dicendi; et in eodem libro capite 17 et 22 de generis verbi nostri, dicitur verbum similitudinis et nostri, res quae significatur, et ideo ...que eius, pro divisione dicendi, visio cogitatio, et exitus. idem 15. Trinitate si Deus; ... in manifestione: ... cogitationis ... aliud quam cogitatio; ita visio dicendi ... quam dicendo ... divisio dicendi, nam visio cogitationis, quod et dicentia ... nam cogitatione. Dicendi autem et formas habitualis per potentias memoriae ... nam cogitationis. ... 15. ... de trinitate capite 15 ... si potest ... inanima ... conspicere ... conspicentia ... cogitatione ... conspicere ... pertinere ... memoriae non conspicere ... ad intelligentiam — Unde ... nisi ... dicere ... divisio, notitia de notitia, nisi actum ... visio cognitionis ... visio ... intelligentia nati ... primo ... in me ... habitua... intelligentia ... Dicendi ... quare ... dictio non sit, necdicitur nec cogitatio ... visionis ... spectet; unde quod ... dicere, ... nos negamus ... sive cogitatione ... dicentia ... actus ... nati de memoria Patris; sive divisione sive cogitatione et dicentia habitualis Patris; quia omnes actus ... dicunt ... actus — Ad 3m.

actio immanens, et ... operativa, ... productiva ... Et ... productiones ... actiones sunt, ... actiones immanentes ... non ... productivae, ... hoc dicitur ... immanentes ... aliquod ... Dico ... nego ... ante dicto ... hoc ... omnis actio immanens ... hoc dicitur actio immanens, quae ... operativa, ... quae ... ad ... — Non enim ... immanens ... hoc dicitur ... quae ... aliquid ... et ... quae ... actiones ... productiones ... activae ... immanentes ... quibus ... hoc ... non ponunt ... operativae, ... productivae ... dictione, ... intra productum et productum — Ad 5m. ...

... constituuntur ... active ... inactivi ... quae ... constituunt ... intelligentia ... ante quam ... intelligitur ... ante ... dicimus ... constitu...

re in fine eius originis productionis Dei, relationes sunt [illegible] perfectionis infinitae; [illegible] in ea, sine qua ea non ratione eius assignari [illegible] praesuppositione [illegible] Ipsum [illegible] relationis [illegible] praesupponitur ad dictiones, quam subsequentis in Ipsas, et [illegible] ut manet [illegible] quod relativa sit; sed productiones [illegible] non [illegible] [illegible] relationis [illegible] quae [illegible] aliquam [illegible] productus ante productionem. [illegible]

Ante huius [illegible] solutionem, videre solutionem ultimi argumenti, quod, nec hoc [illegible] origine [illegible]; et [illegible] sunt simul natura sicut [illegible] relativa. et [illegible] quod [illegible] praesupponit generationem [illegible] [illegible] quod in mente [illegible] solet intelligi generatio activa, et passiva. Si activa [illegible] ante, immo [illegible] supponit generationem activam substantiae; [illegible] intelligitur [illegible] ratione [illegible] Patris substantiae. Sed generatio substantiae, vel, generans substantiae intelligit productionem
+ cum distinctione [illegible] simpliciter.

Ideo quod primam [illegible] sicut originem [illegible] Filius [illegible] originem [illegible] generationem patris. et [illegible] Filius [illegible] generationem patris quod simul est Patre: [illegible] et [illegible] est simul cum Patre, quo modo [illegible] in [illegible] Filius enim est simul cum patre natura sicut [illegible] relativa; [illegible] generationem patris [illegible] origine.

Nunc autem [illegible] aliquem [illegible] et aliquas; falsum [illegible] de simultate [illegible] prioritate et posterioritate, [illegible] aliquam [illegible] una, et reliqua. [illegible] vero: [illegible] simul [illegible] quod est [illegible] una, et altera [illegible] S[illegible] dist. 28 quaest. 2 primi Sententiarum, Solutione [illegible] argumentorum primi partis. [illegible] modo [illegible] Compositionem [illegible] [illegible] assignatis, [illegible] constituit.

Q. 5. an, quomodo, et [illegible] distinctae productiones Divinae ante aliquam [illegible]

[illegible] supposita [illegible] productiones [illegible] ut constat est prima quaest. [illegible] hanc [illegible] et [illegible] de numero productionum; [illegible]

pulta mag. angg ne de binog Dng, et Ternarii numero Dl. Supsi. hyg hoeg
distionig numeralie de ...Dl. spsis fst; anterni ne diuntur in Deo Subtin
... ... Sophi Cc; ... distio. Ipsis Febre ... ... distinctio naturamg ... ...
numeri Cco dicendi ... ; ... numeraili multe ...ilis. ita ut enim ...
... ... non dicat, tantum modo ingesicto ... , Sicut ... se funda
... in natura: ... ... numeros de ... Fratig et distio nig;
... distinctio ... ... Filla
di Fine, gug haeant inter se. Filiatio, et Spiratio quy numer. numerat Ca =
° Suppo
nendo: gd Cum pro duobg Dnz. ... Vat ... et ... ... multi
... ... inter se ... spirari. 1: activ. ... activig: ut generare, et
Spirare. 2o. ... ... generari, et Spirari. 3: activa et
passiva oppositig, ut generare et generari; ... ... et Filiatio; ... ...
... ... generari et
Spiratio; ... Spirare, et generari. et 3o. ... ...
ng dicuntur distingui inter se. ... de distione illarg ... ... Suppo
nitur ... ... = Dico Sine ... : et ...
... ... = ...
... ...
... ... Creati, et in Creati; et in ... ...
in ... nare ... nec quasi Compositae; ... ...
... , et ita ... . Sicut ... ... Consid ... ...
... haec in Compositione, nec quasi Compositione inter ... ...
... ... Divino ... ...
quia
... ... in ... ...
... ... et tamen ... ... Con ... ... non Constituant
Compositionem, ... Compositionem; haec; quia ... ...
... ... infinitatem ... ...
... ...
at ... ... Compos ... quasi Compog; quia ... ...
quaedam infinitatem, et tamen ... non ... ...
quin ... ... distinctione ...
... ... =

Vij Sequitr ... modis ... Dre S. ... qui unita ... quod ... productiones ... formaliter distinguitur, et quia licet possibile; ... tamen ... ... et voluntate Dna. ... Deus hic ... productionis ... generatio ... formaliter ... formaliter ...

... ex Divo Augusti de Trinitate. Caput 28 ... in ipsis ... dicitur ... Caput ... Filius ... dicit enim in quomodo ... sed quomodo ... sed hoc ... dictione ... productiones ... Dre S. ... dist. ...

... pro totam ... unius ... formaliter distinctae, ... sed tota ratio formalis productionis ... generatio ... productiones ... formaliter dist., ... in hoc ... discrimen inter ... dist. formaliter, et dist. ... virtualiter ... aliquo, et in aliquo ... formaliter dist., ... impossibile omni alio ... creaturae, sed productiones Dre ... formaliter dist: ... Deus, et ... Item ... Dre ... possibile non ... effective ... tamen ... formaliter, ... effective ... effective; ... et voluntate Dna ... effective: ... dictis Dna productiones. ... eodem ... tamen ... principiatiue, ... originaliue dist. ... productiones ... Deus ... et voluntate: ...

Confirmatur ... : ... productio filij ... generatio ... ratio ... naturaliter, sicut voluntas ... generatio ... actio naturalis, et ... actio originaliue ... productione productiones Dna ... immediata ... et voluntate: ... productiones ... principiatiue, ... et voluntate Dna =

Argumenta solvuntur =

Itaque tu c. 1: actiones productivae ipsae sunt dist. iste productiones [illegible]
ut productivae, et [illegible] quae productivas [illegible] [illegible]
[illegible] formalis [illegible] [illegible] dist. [illegible] dist.
[illegible]: sed productiones [illegible] dicit [illegible] [illegible] ad [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] dist. pro
ductiones [illegible]; = Ratio [illegible] [illegible] dist [illegible] actiones productivae
dist. [illegible] terminative [illegible], [illegible] = [illegible] dist.
non loquimur [illegible] actiones productivas intrinsece
[illegible] [illegible]; [illegible] productiones; [illegible] produc
tiones non [illegible] formaliter [illegible], et [illegible] habent [illegible] formali
[illegible] [illegible], habeat [illegible] dist. [illegible]
[illegible] formaliter dist. productiones [illegible] = Ad [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] distinguantur [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible]
[illegible] productiones [illegible] non [illegible]
[illegible] productiones [illegible] quadruplex [illegible] formaliter [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] relationes [illegible]
[illegible]: [illegible] productiones quae [illegible] relationes
[illegible] dist. productiones [illegible] = [illegible]: [illegible] productiones [illegible]
[illegible] [illegible] convenit uni [illegible] non convenit; [illegible]
[illegible] dist. [illegible] non [illegible] formaliter dist. [illegible]
aliud [illegible] [illegible] [illegible] aliquid aliud
[illegible] productio [illegible] [illegible] [illegible] productiones; [illegible] dist. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] & = [illegible] non conveniat, [illegible]
[illegible] convenit uni, [illegible] non [illegible] convenit uni; [illegible]
[illegible] [illegible] non [illegible] convenit uni [illegible]
conveniat, [illegible] et [illegible] dist. [illegible] = Ratio [illegible]
distinguendi [illegible] non [illegible] [illegible] ad [illegible]
[illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] et [illegible]
non [illegible] [illegible] productiones
[illegible] [illegible] a duabus [illegible]
[illegible] productio [illegible] [illegible] [illegible] diversa [illegible]
[illegible] productio [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] =
[illegible] hoc [illegible] in [illegible]

est [illegible] hoc, [illegible] in [illegible] simul [illegible] cadem [illegible], in [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] inter [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] distinguuntur, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

Ratio 2: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] distinguuntur [illegible] [illegible]; sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] distinguuntur [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] aliquid aliud dist. [illegible] [illegible]. In [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad indentificationem, tamen [illegible] [illegible] [illegible] ad dist. [illegible] [illegible]: et [illegible] activa [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et tamen nec generatio activa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] activa [illegible] incompossibilis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]; et similiter [illegible] [illegible] [illegible] incompossibilis [illegible] [illegible] activa, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] simul [illegible] [illegible] in eadem [illegible]; sed hic compossibilitas et in[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

Ratio 3: De intra [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], sive [illegible] [illegible] [illegible]; sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] dist. [illegible] [illegible]: [illegible] 3: [illegible] [illegible] dist. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], et [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: ergo 4: distinguuntur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], scilicet, [illegible] [illegible], et voluntatis, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et tamen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sola [illegible], [illegible] dicunt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: ergo —

5 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] distinctio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], nulla [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] et [illegible]; et [illegible] [illegible] modo [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] distinctione in [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

fecit [illegible] dist. [illegible] si fundat [illegible]
ad distinguendum [illegible] prop[rietat]es Deus [illegible] in primo [illegible]
una distinctio, et aliquando prima distinctio [illegible] et hoc non [illegible]
[illegible] de [illegible] Deus [illegible]) [illegible]
de [illegible] filial[illegible] dist. prima [illegible] dist[illegible]
sufficit ad dist. singulorum = Et [illegible]
ma una distinguendi, non [illegible] ad aliquam [illegible]
et non inter quaslibet [illegible] Deus [illegible], quare
oppositae: quare [illegible] activa [illegible] stare cum generatione activa
passiva, et passiva, et generatio activa non potest stare cum generatione
passiva, [illegible] nulla alia ratio, nisi [illegible] dist. [illegible]
activae, a generatione activa, ideo enim aliquid est compossibile [illegible]
in con[illegible] aliud [illegible] et non est [illegible] unitas
negatio [illegible] et fundamentum [illegible]
[illegible] homo non est [illegible] homo, similiter [illegible]
[illegible] divinae [illegible] aliqua distinctio generationis activae
et [illegible] activae [illegible] in con[illegible] [illegible]
generatione activa, et non [illegible] in compossibilitas
[illegible] compossibilitas, ac [illegible] compossibilitas [illegible]
non est prima ratio distinctionis productionum = Ad [illegible]
[illegible] aliquam [illegible] una [illegible] aliter [illegible]
[illegible] alia ratio, nisi [illegible] productionis [illegible]
[illegible] productiones, [illegible] relatio [illegible] dist. primo et [illegible]
[illegible] relatio non [illegible] primo, sed [illegible]
[illegible] relatio non [illegible] productiones [illegible] relatio non dist. primo [illegible]
[illegible] relationes [illegible]
[illegible] intra alia [illegible]
[illegible] productiones, et [illegible] relatio [illegible], et [illegible]
[illegible] in [illegible] originis = Ad 3 [illegible]
[illegible] dist. [illegible] formaliter, nec [illegible] magis
[illegible] formaliter [illegible]
[illegible] Deus minus dist. [illegible] Deus; et [illegible]
in [illegible] Deus, non [illegible] intrinsecis [illegible]
[illegible] formalis [illegible] intrinseca [illegible]
[illegible]; et [illegible] formalis [illegible] aliquam
[illegible] prima distinctio [illegible] Deus, [illegible] formaliter dist. [illegible]
[illegible] formalis [illegible]
[illegible] =

Ad 2um Dico: sicut sequitur [illegible] praecise quia [illegible]
[illegible], quod entitas, et bonitas divina sola sit [illegible] quod [illegible] in doctrina [illegible]
ad 5um [illegible] quam [illegible], quia [illegible] potest [illegible] productionibus [illegible]
[illegible] sub [illegible]; quia [illegible] modo opposito, quia ad [illegible]
reducere nequeunt, ut patet ex dictis [illegible] ad [illegible]: quod [illegible]
[illegible] dicta [illegible] non requirunt, [illegible] distinctionis [illegible] in [illegible]
[illegible] productio [illegible] et naturalis requirunt distinctionem [illegible]
[illegible]; quia illae non sunt ut primae distinctio, [illegible] distinctio [illegible]
[illegible], et [illegible] aliquo modo haberent [illegible], [illegible]
[illegible] divinas [illegible]

Per hoc patet solutio ad confirmationem
quod dicit habere sapientiam, et bonitatem, quae omnes [illegible]
[illegible] ante omnem [illegible] omni distinctione [illegible]
intelligentias; quia illae perfectiones attributales non requirunt [illegible]
[illegible] modos [illegible] nec distinctionem [illegible]
[illegible] intellectus et voluntas; [illegible] non est [illegible]
[illegible] sapientia divina, [illegible] bonitas [illegible] aliquem
modum habeant rationem perfectionis radicalis, et fundamentalis [illegible]
[illegible] Ad tertium dico: perfectiones divinae non differunt [illegible]
[illegible], [illegible] differunt [illegible] [illegible], quia multis conveniunt
non differunt [illegible] [illegible] in multis conveniunt: quia
differunt [illegible] primo: Conveniunt in ratione [illegible] et [illegible]
[illegible] entis [illegible] et Divini; [illegible] omnes haec [illegible]
[illegible]; [illegible] conveniunt in multis [illegible]
[illegible] =

Ante harum argumentorum solutionem, notat [illegible] in [illegible]
[illegible] differunt [illegible] potest [illegible]
proprie, nempe quae differunt in formas; [illegible] potest [illegible] improprie
quae differunt formas, licet non [illegible] formas, [illegible] differunt [illegible]
non [illegible] differunt: [illegible] formaliter differunt, [illegible] differunt
in [illegible]. Sicut [illegible] plures homines differunt: [illegible]
differunt. [illegible] distingui, et aliud [illegible]
[illegible] distinguendi [illegible]; quia cum hoc [illegible] distinctis [illegible]
[illegible] distinguendi =

Notandum [illegible], quod aliud est formaliter
[illegible] distingui [illegible], et aliud solo [illegible] distingui, quia
[illegible] perfectiones formaliter [illegible] in [illegible], ut patet [illegible]
[illegible] differunt; [illegible] formaliter [illegible] dist. [illegible]
[illegible] formaliter [illegible]
[illegible] quod [illegible] potest [illegible] in [illegible]
mediante [illegible] =

hoc supposito respondetur ad argumentum dictum ante: personas [illegible] non distinguere formaliter primo absolutis, idest, essentia [illegible] formalis, non est [illegible] primo formaliter distinguentes personas [illegible], ut ante; personas [illegible] non differunt absolutis primo formaliter [illegible], hoc est, non est in omnino primo [illegible] ante [illegible], licet [illegible] formalis [illegible] personas, filiatio, paternitas, et spiratio [illegible] primo formaliter distinguentes [illegible], [illegible] formaliter [illegible] primo dictis personis [illegible]; tamen [illegible] primo distinguentes formaliter [illegible] spiritualibus, et divinis, non est [illegible] formaliter [illegible] [illegible]: [illegible] de haec [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] dictis [illegible] formalis; tamen [illegible], non est [illegible] distinguendi. [illegible] formaliter [illegible] differunt, [illegible] formaliter [illegible] non absolutis. [illegible] formaliter differunt, [illegible] equivoca nec in [illegible] — Solutio haec [illegible] et ad [illegible]

nostras scholasticas, licet [illegible] [illegible], q constat ex [illegible] ad argumentum [illegible] in creaturis [illegible] dicitur [illegible]. [illegible] dicuntur de alterius [illegible], et tamen [illegible] [illegible] dicta [illegible], [illegible] unius [illegible] [illegible] [illegible] Comune [illegible] generans et spirans [illegible], alterius [illegible] loquendo de personis [illegible] personas generans et spirans [illegible] tamen [illegible] aliquid unius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] solutione; [illegible] et [illegible] formaliter [illegible] differunt, [illegible] differunt differunt, [illegible] tamen, [illegible] formaliter [illegible] formaliter [illegible] formalis. [illegible] distinguendi, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] formalis, et [illegible] [illegible] [illegible]

Q. 6. Utrum [illegible] Divinarum personarum consistat formaliter, in absolutis an vero in relativis. —

Ante huius [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Logicae, quae definit [illegible] [illegible], quae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Logicae [illegible] dicit [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible]

Nota 3° quod hoc non impedit [illegible] ultimae formae quod licet sit a[illegible] actionis, non tamen in actionem ad [illegible] a fundamento; quare est concretum actuo: concretione a fundamento et ideo duplicitur sumi potest: vel, prout quod dicit significat [illegible] prout est cognitum, quod est quasi unus fundamentum talis relationis: si primo modo sumatur, prout significat relationem potentialiter, [illegible] primi [illegible]: et hoc modo [illegible] procedunt non habet difficultatem in Deo, quod [illegible] in [illegible] dicitur specialiter relatio. Secundo autem modo accipiendo pro [illegible] difficultas, quae [illegible] quae dicendo quod [illegible] est fundamentum proximum illius relationis

Et hinc loquendo semper praedicta de potentia activa sive productiva [illegible] distinguo ulterius de potentia denominative et actualiter pro ipso fundamento praedicto, aliquando pro [illegible] fundamento, ac [illegible] quae conveniunt ad hoc, ut possit eliciere actus: qualia sunt quae requiruntur ad actus [illegible] pro [illegible] modi in creaturis: approximatio passi, et impedimenti remotio. Illa autem debet [illegible] communiter dici [illegible] potentia improxima et remota: et 2° [illegible] [illegible] [illegible]

Nota 3. quod [illegible] aliud est quod, et aliud est quo: [illegible] est quod est [illegible] producens, et [illegible] est quo est [illegible] quo, [illegible] producens, producit, vel agit. Sic ignis calefaciens est [illegible] quod et calor [illegible] calefacit est [illegible] quo. [illegible] [illegible] dicit [illegible] singulariter, et [illegible] [illegible] quo, et aliud quod non [illegible] singulariter et [illegible] quo [illegible] [illegible] quod, [illegible] [illegible] singulariter producens. [illegible] non [illegible]; [illegible] quod [illegible] modo, quod [illegible] [illegible] 2 dist 12 quaest 3.

[illegible] [illegible] non [illegible] modo philosophi [illegible] in quo, [illegible] in creaturis, [illegible] in creaturis nullum [illegible] [illegible] [illegible] qualitates, virtutes, [illegible] [illegible] quae dummodo [illegible] singularis, [illegible]: quia singularis separatum a supposito, ut aliqui possibile existimant, [illegible] [illegible] ut [illegible] charitas [illegible], [illegible] singulariter [illegible] possunt producere [illegible] effectus intentionales et [illegible]; [illegible] [illegible] impropriis suppositis =

Et ideo non solum est principium [illegible] quo, [illegible] [illegible] singulariter producens; [illegible] suppositum solum est [illegible] quod [illegible] denominative, [illegible], quatenus [illegible] [illegible] quod singulariter producens; et actio [illegible] producitur. [illegible] [illegible] suppositi quare [illegible] modo [illegible] [illegible] [illegible], quod non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ultimo denominante.

Accedo in Dnis, oppositu omnino contingit, in ordine ad operationes ad intra: . . . quod ita pure singulariter se habeat, ita ut ... quo ... sed ... singulares sit, nec de eo ... singulariter productis, ut habere dicitur in eo antecedente, ... singulariter ... et qualitativa ... ad productiones ... ternitas ... generat, sed id quod notionaliter ... non singulariter generat, sed id quo notionaliter ... generat =

Et quoniam ... in fundamento ... sunt ... ut sunt ... creaturae, sed tantum determinative ... non ... singulariter ... productio ... generat ... absolute ... non ... ut ... creatae separatae ... non ... ergo ... generat ... non ... quod sunt ... singulariter ... =

... in productionibus ad extra oppositum accidit ... in ... singulariter ... quidditative ... determinativae; ... ad extra ... ut dicimus ... omnibus ... Dnis, et non proprie singulariter, ut dicimus ... ad intra; ... ideo ... omnes ... ut ... de ... determinative ... magis ... suppositum ... et creaturae ... suppositum Dnis ... realiter ... realiter dicit =

His suppositis dicimus ... in ... dicitur ...

Et loquendo ... proximum Divinis productionibus ... absolutae, non ... relativae, et ... Dnis ... hic: dico ... generandi ... non ... sed ... absolute ... conformiter ... Concilio Florentino ... ita ut ... productio ... generat ... id quod ... communi ... sed ... perfectiones ... in Dnis ... cap. 8 ... dicens: ... generantis; ... generans ... generat ... et ... in ... cap. 52 loquens de ... nomen ... sed ... ipsa ... tantum ... Sed in Dnis omnis ... originis ... ad ... :19. =

Si [illegible] pater [illegible] per [illegible] ipse per [illegible] in [illegible] producens [illegible] ablis [illegible] productio; [illegible] in identitate [illegible] per [illegible] ponit per fectione in [illegible] productio. [illegible] non tot [illegible] productio [illegible] impossibile, generare [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] productivus, [illegible] non [illegible] modo [illegible] [illegible] per fectione, [illegible] identitate [illegible] numerice, et adequata communicatio, dicit [illegible] productio —

[illegible], et simul [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dnus [illegible] productione [illegible] [illegible] habent habet. [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] impossibilitate habere communicare [illegible] productione [illegible] habet [illegible] eque perfectas, si habet universe [illegible] per fectioni [illegible] in Divinis [illegible] perfectione [illegible] [illegible] in [illegible], relatio [illegible] non [illegible] [illegible] productivus in Divinis habens [illegible] [illegible] —

Pater [illegible] [illegible] [illegible] processionis [illegible] est relatio, non est in Divinis [illegible] productione [illegible] distincta, [illegible] hoc est [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] generationis [illegible]; [illegible] [illegible] productivus non est relatio. [illegible] omnis relatio eque [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] relatio [illegible] [illegible] [illegible] relatio generationis [illegible] [illegible] in Divinis [illegible] productione [illegible] [illegible], et voluntatis; [illegible] productio [illegible] productio, [illegible], et [illegible] se habet ad productionem et ad productum [illegible], [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible]; [illegible] relatio est [illegible] Divinis [illegible] [illegible] non [illegible], [illegible] [illegible] —

[illegible] primo

[illegible] relatio est [illegible] [illegible] Divinis [illegible] relatio est [illegible] [illegible]; [illegible] non [illegible], neque [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] relatio, [illegible] generatio activa [illegible] [illegible], [illegible] productio [illegible] filii [illegible] est [illegible] [illegible] Divinis [illegible] [illegible] —

Non [illegible] [illegible] [illegible] filiatione [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] productionis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] habet [illegible] [illegible] filiatione [illegible] [illegible] [illegible] filiatio [illegible] filii [illegible] habet [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] filiatione [illegible] Pater [illegible] [illegible] [illegible] filiatione

Augustinus ... de Trinitate ...

Augustinus l. ... de Trinitate ... quo ... filius, quo Pater quo generat ... Paternitate ... sed Pater ... generat ... quo Pater quo ... ... Deitatem generat ... Deitate ... Patre ... ad hoc ... Pater generat in Patre ... aliquid ...

= ... pondetur ... generandi ... formaliter ... Patrem ... est ... Filius, tanquam ... distinctio, ... fundamentaliter ... sive causaliter Paterne, quo ... Filius tanquam ... distinctio ... et ...

= ... mysterium ... dicimus ... formaliter ... similitudine formali ... ... dicimus ... similitudinem ... fundamentaliter, ... causaliter ... ita in proposito: Pater generat, generatio formaliter ... sed hoc modo non ... ... quo generat ... dicimus inquam generans ... formaliter ... conditionem ... quo generat ... distinctio, ... formaliter ... ... fundamentaliter ... relatio ... ... per ... non tamen ... relatio ... ... hoc modo ... intelli... ... Magnus ... intendit ... Pater non ... sed ad Filium ... Dicendum:

... intelligit ... fundamentaliter ... causaliter ... ... proprie ... appropriatio ... sed ... generans ... actus Patris ... generatio ... Paternitate, tanquam ... distinctio, et formaliter ... patet ... appropriatio ... operari ... Philosophus ... Capite de Causa: Causa, et ... universalis, universali ... Patris appropriatio ... sed generans ... Patris ... appropriatio ... Patris ... tanquam ... distinctio. et ... =

... pondetur ... ante ... distinctionem: actus quo ... appropriatio formaliter ... constitutiva tanquam ... quo ... constitutiva Filius negatum: et distinctionem: sed generans ... actus Patris, tanquam ... relatio Paternitate, ... distinctio ...

neq̃ tunc dari; q non omnis fuit qui dat esse, dat & et operari active sive qd premit, aliqd pro ducere; et rasi, q non omnes sunt sed adleg, ut patet, in fra Angelis. Sagidey sed – radic quare una sunt activa et non alia i difficiliy assignare. nisi q hec, et hec, et illa, illa =

praeterea et Philos diciamus: qd loquitur de sua, que participatur Ad 2m q participat. universalitatis; que comunitas et particularitas in Divinis non reperitur; q in Divinis numero una, similis, et una Omnia Divinis partici pantur eq: et cy hec comunitas in Creaturis non reperiatur, sed tantus comunitas universalitatis, inde, qd de hac loquatur Philus est universalitatis, quaeri talem. qd dit ad aliquq sunt in universali, a septa, sequatur aliquam operari in universali. ad quam iis sunt singularis. sub illa Contenta, consequitur operari singularis ey operari; nisi alia sua singularis et impro secta; ut Sentus Philosophi =

Ad tertiam 2do: medius extremos generis. diversis eq et extremis, sed superiora que sit extrema, sed relatio; eq illud quo superiori hagit, qd medius inter ea inelius = Respondetur distinct. medius per participat. extremis. eteny de genere diversis tam extremis. 2do m. medius negas extremos neg m; et eo modo dist. tm et da negatur. Compleiti medius, uny participat extremiis. et diversis inter altey, et nigny, et hoc in eo genere Cy extremis, qd deiy participat, alteny sed negas extremiis qd Cy extremis inaliqua rad non participat, et talis non esse vel esse. iny ey rai cum extremis. ut patet, in Anima. intellectiva. qui participe sit de, sed. aliqu int. sub stat; quoniam intellectio i qualitas et actident. et tamen operans sine intelligens, et ob hoc sit sub stat ita in propositio =

Ad tertium 3: si prius quo proximus iny Divinis. impor fecti ne ab sub distitui, omnes Divinis. Consequens; sed hoc i falsus: eq Ex. plicatur m: sic omnes Divinis Consequent, omnes Divine, sunt potentia generare, et spirare; sed hoc i falsus et Deo libey: eq falsus &. m patet q filius non potest alius filius generare, nec spiritus sanctus alius sanctus spirare. m Probatur omnes perfectiones absolute sunt comunes et comuni cates omnibus Personis. q ut ait Anselmus. in Divinis omnia sunt, ubi non obviat relationis oppositio: eq &c =

Nota. Sicut arguiti solutiones relata te est Dico in hac Dist 1. que certa. id sunt, qd sunt, aut quis, qua queritur de potentia generandi, an sit aliqd absolute sive relativa, per hec sunt varia per ex tra. respo generantibus sed muti eg porri notare actus ut egrediente ad eo supposito qui attribuitur potentia. similiter. intelligendi et volundi

quo contrahuntur cum gerundiva notat actum. ut generandum

[illegible] ex ordine agendi ad illud disposito cui actioni hoc [illegible] voluntas

procta: quod non ita contradicitur illud: filius habet scientiam voluntatem

generandi: quomodo et [illegible] illud: filius est generans Patris, et habet

ergo immo videntur illi negandi, sicut illi: filius dicit generare et habet

generare: quod videtur. vide, hagere, et habere voluntatem hagendi: sed

non idem, illud videtur vel, ubi actiones: quod hoc non includit neque ubi

[illegible] voluntatis: quod alia videntur significare = Notare [illegible]

dixit [illegible] quod cum ad inquirendum quaesitum est, Pater et Filius aequales in potentia

sic [illegible] ad [illegible] non solum propter actionem cuius [illegible]

possibile; sed [illegible] ampliando [illegible] potentia, ad res [illegible] in communi res [illegible]

principiabiles: respondeo et dico, quod aequales: quod [illegible] Magister

dicit: [illegible] eadem potentia qua Pater potest generare, et Filius potest

generari. Sed tamen illa aequalitas potentiae non est ad [illegible] sicut [illegible]

generandi. Sed tamen illa aequalitas potentiae non est ad idem: sicut si ponatur ad in-

aequalitatem potentiae [illegible] ad [illegible] bis, et [illegible] non habent

eandem potentiam nec ad idem: =

Ita in proposito loquendo de potentia hoc modo

et tendit ad actus notionales, aequales sunt Pater et Filius in potentia

extensive, et intensive; quia potentia quae in Patre ad actus generandi

tendit, et intensive, quia potentia quae in Patre ad actus generandi

est quae perfecte in Filio, [illegible] non tamen hoc modo

omnino eadem potentia, sicut potentia non est eadem [illegible] possibilis.

et hoc modo dicitur quod in Filio non est omnis potentia [illegible]

ad omnes actus pertinet. Sic potentia extensive, licet in Patre sit omnis potentia quae

dicit potentiam ad omnia possibilia =

Et [illegible] in Patre

et Filio, [illegible] quod [illegible] aequales [illegible] intensionis et extensionis;

[illegible] quae est ad intra, quare non est potentia omnis eadem in utroque

[illegible]: dico, quod licet [illegible] potentia, sit in Patre et Filio

non tamen [illegible] potentiae quae ad actus notionales, [illegible]

[illegible] ad illud actus: et potentia [illegible] requirit [illegible]

nitalis ad [illegible] =

Hoc supposito respondetur ad argumentum: dictum: Supponi,

quia [illegible] perfectione [illegible] omnium [illegible]

[illegible] quod [illegible] cognoscitur [illegible] dicitur [illegible]

ficatur omnino [illegible] quod est de cognoscitur [illegible]

generando, [illegible] =

[illegible]

Patris quo proximè dicatur pater [illegible] illud quod est constitutivum, et aperte dicitur in omnibus Patris; licet non omnes Doctores conveniant [illegible] potentiam generandi et spirandi, quod [illegible] communem [illegible] constitutam, neque [illegible] quod [illegible] dicere per constitutionem [illegible] quae mediante [illegible] relatione indispositionis [illegible] quae [illegible] in quo [illegible] non [illegible] [illegible] prioritatis [illegible] non [illegible] filiationi [illegible] [illegible] et aliquis filius [illegible] principii [illegible], et [illegible] quod [illegible] quod implicat, [illegible] quod licet pater quo proximè dicatur pater in perfectione absoluta consistat, et in omnibus Patris [illegible], [illegible] illud quod [illegible] connotat constitutionem secundum [illegible]. [illegible] praedicta [illegible] omnes [illegible] generare, et spirare. = 9

[illegible] hoc [illegible] aliqualiter [illegible] exemplis [illegible] in [illegible] quod [illegible] si calor in igne [illegible] se [illegible] numero ligno, et communicaret [illegible] [illegible] [illegible] calore non [illegible] pater [illegible] calefactionis non separetur calor ignis [illegible] pater productivus caloris in ligno, cum [illegible] [illegible] de facto calor est pater [illegible], et hoc modo cum duplici [illegible] [illegible] duplici perfectione [illegible] quod tamen [illegible] diversitas caloris communicati, et communicatio [illegible]: hic autem [illegible] caloris, et communicatio [illegible]. [illegible] hic [illegible] ligni calore, non [illegible] calefactionem [illegible]; quod [illegible] calor calefactionis: quia ad hoc calorem [illegible] pater habet calorem [illegible] calorem [illegible] aliud; [illegible] calefacti ligni [illegible] illi calori [illegible] pater [illegible]; [illegible] intelligendum [illegible] —

[illegible]: ex Divo Thomas quae [illegible] in fine [illegible] dicentis: et [illegible] hoc in [illegible] includitur quo modo [illegible] quantum ad id quod generans pater: unde cum aliis dicendum est quod [illegible] generandi [illegible] [illegible] significat quod pater quo proximè dicatur pater non consistit in perfectione absoluta. Sed [illegible] quod Angelicus Doctor [illegible] intelligi, quod [illegible] non [illegible] [illegible], de quo in praesenti disputatur. Et si [illegible] intelligere [illegible]. [illegible] exponendo Angelicum [illegible] [illegible] constructa, [illegible], et [illegible] constructa. [illegible] distinctus quod [illegible] constructa [illegible] denotat [illegible] et [illegible], [illegible] [illegible] supposito [illegible] non quod suppositalitas sit pater [illegible] quo distinctus, sed ultimo [illegible]; et [illegible] sequitur quod pater [illegible] quod [illegible]; et ex auctoritate [illegible] nos =

Ulterius s: si omne reale quo novimus Deum esse productum erit quod actus
dicit realiter actum productum sive primi principii; sed hoc non potest esse
ergo nec quod primi principii et quod actus primi sive productae productionis, et sic
quo producens producit, eadem est relatio ad productum; ergo antecedens, et constat ex
Philosopho 5. physicorum et - dicente quod ad illud genus causae principium pertinet
a quo est edificatio: ergo ad hoc genus principium pertinet producens, et illud quo
producens producit: sed producens dicit realiter ad productum: ergo
principium erit quod actus dicit realiter actum productum, et potest quo producens
producit. sed hoc est falsum: ergo =

Respondetur ad argumentum negando minorem, ad eius probationem et sic dicimus: quod illud dictum tibi est verum in causa et causato; sive in causalitate; quia non est distinctio realis causae et principii quo causat ab ipso causato: de quo non constat, quia causati ad principium causatum sicut ad causam; et non est similiter, quia principium causatum non est distinctum in nostro supposito; in nostro posito autem est oppositum: quia suppositum producens est distinctum, quo autem producit, est indistinctum: et ideo productum non realiter refertur ad principium quo; sicut refertur ad principium quod producit, et ideo in nostro proposito non est relatio realis principii productivi ad productum, dicit producentis et relatio realis =

Dices contra: ergo producentis est relatio realis ad productum; sed ipsum principium quo producimus in nostra opinione ad nostrum suppositum relativum est producens: ergo illius est relatio realis ad productum. Probatur hic ex Deo. Sed omnis forma sufficienter elicitiva alicuius actionis, si pendet, quae se habet illius actionis, sed hoc principium elicitivum productionis personarum divinarum, et ideo persona: quod illi correspondeat principium quod potest habere: ergo non est contrarium, quia sic primo intelligit, et habet: ergo =

Ad hoc dico quod conclusio praecedentis argumenti, et dicit contra assumptum: est producens erit quod incommunicabiliter, negando minorem: et quo potest erit quod communicabile. Ad ergo minorem, actus probatur ex Deo etiam respondetur distinguendo minorem: omnis forma sive principium sufficienter elicitivum alicuius actionis sufficit incommunicabiliter, sive suppositaliter quae se habet illius actionis, ad eam minorem. Suppositum quod est communicaliter sive in ultimo suppositorum ad operandum, negando minorem, et sic ad aliquorum intendit =

fieri Deo ad intentionem huius. patet illa primo et primario et quasi absolute: quia tamen habent difficultatem in terminis quae in Creaturis, quae provenit in Scholastica Schola, quod de fonte [illegible] per relationes habent proprie [illegible] [illegible] [illegible] repetitiva, intelligere et velle, intellectione, et volitione [illegible] naturae [illegible], ut potest quod [illegible] exigitur [illegible] principii: ut perfectio productiva [illegible] [illegible] ad ipsius productionem utrumque ex [illegible] in [illegible] principalem non obstanti intelligibilitate Deo [illegible] quod dilo, a [illegible] opinionem, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] gratiae [illegible]:

Illam dixisse [illegible] falsam, quod [illegible] [illegible] se [illegible], non potest esse [illegible] [illegible] operandi. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] operandi [illegible] in [illegible], [illegible] [illegible], non potest esse [illegible] [illegible], et [illegible], quod non potest esse in [illegible] [illegible] a, ad agendum, quod non potest habere [illegible] [illegible] quae approximatio, et [illegible] [illegible], requiritur ad [illegible] [illegible] principium.

Sicut autem approximatio [illegible] requiritur in [illegible] [illegible], a [illegible] in [illegible] [illegible] in supposito, quod requiritur suppositum convenienti ad agendum: [illegible] [illegible] [illegible] actionis in supposito dicto, [illegible] [illegible] non est suppositum nec [illegible] [illegible], nec in supposito [illegible] [illegible] [illegible]: et [illegible] illud suppositum requiritur ad [illegible] principium agendi, [illegible] [illegible] [illegible] se [illegible].

Concedimus autem [illegible] [illegible] [illegible] in aliquo [illegible] [illegible] ante [illegible] [illegible] [illegible] in supposito [illegible], [illegible] in illis [illegible], non est suppositum [illegible] [illegible] [illegible] ad agendum: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] requirit aliquam [illegible] [illegible], quae non potest esse nisi suppositum: [illegible] suppositum [illegible] huic actioni suppositum dictum, et [illegible] in ista natura

in nullo tali, et narao in quo in ... ideo, si ponatur aliquo modo ante quam in ... et ideo non ... haberis istae ... solutionem ... =

Et ... quod quae dictis in sententia primo, quod ... non ... processio ... ad intra considerata: in sententia 2o. quod ... quae ... memoriae perfectae, quod patet ex parte ... sitam in ... dispositis ... tot hoc ... in praedicationibus ... et ... ut ... potestis. =

Et ... quod ... praedicamentis ... dicit aliquid addere supra ... memoriam perfectam aliquid addit supra ... considerata, quod dicit ... et ... actu ... praedicamenti ... in sententia, quod ... sive ... una vel duplici ... ad ... et ... Pater, et Filius, et ... de ... indicentis =

Disputatio 2da de Relationibus divinis. Peracto ...

Peracto ... praedicationibus ... in communi ... habere aliquam ... de ... relationibus in particulari quas ... dari in ... et ... faciliusque ad hac disputatione ... relationes originis. ... quae ... in re et ex natura rei, ... constituerent ... realis, ... nisi ... illud ... et ... quia ... relationes originis ... alias ... Theologi ... aliquid et ... aliis negare; ideo primo de his communiter ... et postea ... ad religionis disputationis in hac ... ideo sit:

[illegible] ad [illegible] Personas [illegible] de [illegible]

Rationes

Pro huius qu[aestio]nis declaratione, suppono 1° tanquam [illegible] [illegible] Personas Divinas [illegible] consubstantiales, ut [illegible] ex Symbolo Divi Athanasii: et unitas in Divinitate et unitas in natura [illegible] [illegible] et Joannis. [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] et [illegible]. Suppono etiam quod tales Personae coaeternae sunt et quod aequales, ut [illegible] ex eodem Athan: et ex Divo Paulo: non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo. = Suppono 2°: quod Philosophi mathematice loquendo de relationibus identitatis, aequalitatis, et similitudinis, aiunt illas [illegible] [illegible] substantia una, et qualia, quorum quantitas est una; similia quorum qualitas est una. Ex quo [illegible] datur intelligi quod fundamentum proximum harum Relationum est unitas [illegible], aequalitas et qualitas; fundamentum vero remotum est substantia, qualitas et quantitas. Et licet haec tria praedicamenta proprie fundent talis relationes, tamen translative [illegible] omni enti [illegible] [illegible], ut ipsemet Philosophus ait, loco citato = Sunt autem magnum et parvum; et majus, et minus; et [illegible], et ad invicem dicta; quantitatis passiones [illegible], transferuntur etiam ad alias et nomina; [illegible] dicens Philosophus quod magnum et parvum [illegible] quantum absolute et [illegible], sive respective [illegible], conveniunt quantitati, pro prie [illegible]: translative autem aliis: [illegible] dicit [illegible] [illegible] Cap. 8: istam magnitudinem quam Philosophus dicit, translative dictam dicitur esse magnitudinis non molis, sed bonitatis et perfectionis =

Ex his vero intelligentia [illegible] eloquitur suppositum. Nam quod Personae Divinae sunt entia quod sive substantia, quanta, et qualia; quia habent suam unitatem sive substantiam, suam quantitatem dictam non molis tamen [illegible] [illegible] sive perfectionis infinitae, et [illegible] [illegible] [illegible] quae sunt earum quasi qualitates. Supra unitatem essentiae fundatur identitas inter Personas [illegible] unitatem quantitatis. [illegible] perfectionis, scilicet, infinitatis in [illegible] [illegible] fundatur aequalitas. Et supra et qualitatem eandem, fundatur similitudo quae [illegible] [illegible] [illegible], et qualitatis, et [illegible] inter Personas =

Suppone [illegible] dic conditiones necessario requiruntur, ut inter [illegible]
[illegible] detur. Relatio realis primo [illegible] fundamentum quod [illegible]
extremi. 2do quod extrema inter quae datur relatio sint realiter distincta.
3o quod natura et termino sint [illegible] fundamenta et hic sequatur talis
relatio ab [illegible] operatione intellectus comparantis, sive fingentis. Tales hoc inveniuntur
in Divinis [illegible] ut discurrenti patuerit, quod tales relationes communes sint inter
[illegible] convenientes = His suppositis dicimus: quod tres relationes originis
dantur in Divinis relationes identitatis, equalitatis et similitudinis,
reales, et [illegible] inter Personas Divinas. et Dor [illegible] dist [illegible] quamvis
[illegible] et quod [illegible] dico eorum [illegible] equalitas [illegible]
tas, relatio aliqua [illegible] alterius [illegible], a relationibus originis. =
Et [illegible] defendo
antecedens art: et [illegible] (intelige conditiones supra dictas)
concluditur [illegible] quis. Si enim [illegible] communes [illegible] relatio realis non
requirit nisi illa [illegible] fundamentum reale, quod scilicet sit inter
et ex natura rei; [illegible] et termino realia, et realiter distincta; [illegible] et quod
ipsa et natura rei [illegible] omni [illegible] intellectus, sed alias
operatione [illegible]; et ista [illegible] conveniunt equalitate in Divinis
eque [illegible] sicut quicumque equalitati in entibus, vel magis, ut patet [illegible]
[illegible] premissis: sequitur, quod [illegible] equalitas erit relatio realis, sicut alia
quecumque realis, et magis ista quam quecumque alia: [illegible] =
[illegible] de ratione:
relationes, equali, identi, et simili [illegible] habent, quod requiritur
ut sit realis [illegible] plura ante: primo habent fundamentum reale [illegible]
et terminos [illegible] Divinas sit realia, et realiter distincta; [illegible] sit [illegible]
[illegible] distinctas; [illegible] omnes [illegible] conditiones [illegible] hoc ut aliquas relationes
reales: [illegible] habent [illegible] quarum [illegible] habent [illegible]
[illegible] et magnitudinis [illegible] Divinae realiter dist. [illegible]
[illegible], et similiter dantur a parte rei: [illegible] =

Dicendum est Thomistis aliqd: qd licet haec tres Conditiones haveant Pnae Dni, non tamen havent alias quae ad relationem requiruntur, ad hoc ut tales relationes sint reales, scilicet, qd fundamentum quorum, sive ratio proxima fundandi realiter dist. et mutuo confligitur; quare licet aute magnitudo sentiet Pnarum non tamen dist. realiter magnitudo sentiet Ptris a ipsitudo sentiet aliarum Pnarum; et ideo tales relationes non sunt reales, sed rationis. qd constat ex Dr. Thoma, in I. dist. 31 q. 1 a. ad 2um ubi ait: ad 2um dicendum qd quamvis aequalitas sit relatio rationis, tamen habet aliqd in re; respondent, ratio cuius dicitur hereticus qui aequalitatem negat; sicut et qui negaret Deum esse Dominum quamvis illa relatio, nihil realis ponat in Deo = &

Ad 3am: ad hoc ut aliqua ex Extremis sint vere realiter relativa non requiritur qd fundamentum qd realiter dist. simul respiciatur; sed sufficit qd ex Extrema quae realiter dist. requirit solidius: plura ante; si eadem numero albedo esset in duobus sive pietis sive suceptis non minus essent haec realiter similia ac si quaelibet haveret suam numero albedinem: ergo sicut ad hoc ut aliqua sit vere et realiter relativa, requiri ratione qd fundamentum quae sit realiter dist. non tamen qd fundamenta qd =

Ad 4am: Sed prius notandum qd ideo in Creaturis unitas numerica naturae solus fundat relationem rationis ad se ipsam; quia licet natura Creata numero solum haveat unius suppositi ratione suae finitatis; at vero in Divinis eadem numero natura Creata habet plura supposita ratione suae infinitatis; hoc posito colligitur: licet unitas numerica naturae in Creaturis, non possit fundare relationes similitudinis reales ad ipsam, tamen in Divinis eadem numero natura Dna potest ergo: plura ante: ideo in Creaturis unitas numerica naturae non potest fundare realis similitudinis Suppositorum, sicut et ad ipsum, quae est rationis; quia relatio, non potest habere simile illud in quo ponitur, nec potest referri nisi fundamentum in quo est. Sed licet unitas numerica naturae Creatae non haveat nisi unicum suppositum in quo est, et qd referre potest; natura tamen Dna habet plura supposita, in quibus simul est; et quae actu referuntur, et referri possunt: ergo &c =

Ad 5am dicendum hanc propositionem filius est aequalis patri, aeternitate vera ac hanc: Deus est Dominus Creaturarum; sed haec est tamen vera solum per relationes rationis: ergo illa erit vera per relationem realem. Probatur mai: Prima est vera ex bonitate illius et independentia ad omni respectu ad Creaturam; 2da est vera ex dependentia omnium Creaturarum non ex tali adeo intrinseco bonitate illius, qua relatio Dni non fundatur in Deo. Sed in Creaturis, etiam numerica

ad Dei, ut dicitur intractiva des'en dia. Rei, et procedentis: quia sit illa: Ho. Secunda ergo relat. rati, primae pers. et relat. reali =

Ad 2.do Dr[atur]: et simul impugnatur praedicta solutio: illae quae, Pers. Pers. conveniunt ad intra, et indentur absque respectu ad creaturas et de ipsis dicuntur, seclusa intellectus operatione verificantur, et realia; sed relationes primi generis similitudinis, identitatis etc. et simi. conveniunt Pers. Pers. ad intra, et inde pendent abs respectu ad creaturas, et de Pers. Personis seclusa intellectus operatione verificantur: ergo sunt reales. Maior est notoria, probatur minor: quod convenit Patri Verbo et Spiritui S.to ex vi suarum proprietatum, convenit illis ad intra absque respectu ad creaturas, et de illis seclusa intellectus operatione fingente verificantur; at relationes primi generis similitudinis, identitatis etc. conveniunt eis ex vi suarum proprietatum: ergo etc. Maior est certa ex dictis, et ex dicendis patebit et ita infertur: ergo etc. =

Argumenta solvuntur

Ad 1m. Relationes hae essent verae et reales, essent innumerae: sed est falsum et erroneum: ergo. Probatur sequela maioris: tot essent relationes identitatis, simi[litudinis], aequalitatis etc. quot sunt perfectiones et attributa; sed haec sunt innumera: ergo etc. = Respondetur dato maiori, et neganda minori: quod enim absurdi sit quod in Pers. Pers. tot sint realitates relativae, quot sunt perfectiones absolutae et attributa; et hoc non opponatur communi doctrinae de 4 relationibus originis quae sunt particulares, sed non propterea plures quam 4: illae vero sunt communes et nullam involvunt repugnantiam, nec aliquid dicit de illis in multiplicitate.

Probatur 2.do: Nulla necessitas dicendi multiplicandi relationes in Deo: ergo. Probatur antec.: Pers. Pers. sufficienter dicuntur similes et aequales per ipsis sine relatione media, nec per minus negationes inaequalitatis et dissimilitudinis: ergo. Respondetur dist. antec. sufficienter fundamentaliter conc. antec.; formaliter neg. antec.; et sic ad reliquum argumenti: nam sicut in creaturis, Thomistae admittunt similitudines reales quae aliae dicuntur similes formaliter; et admittunt inter Pers. Pers. relationes similitudinis propter unitatem sapientiae, et aequalitatis propter unitatem virtutis et magnitudinis; sicut P.r et Filius vere dicuntur unus principium spirans propter unitatem spirationis activae =

Arguitur [illegible] si fundamentum [illegible] multiplicatur relationes [illegible] deberet
multiplicari ratio fundandi; sed hæc ratio non multiplicatur in Divinis. Divi-
na enim multiplicatur essentia, sapientia, [illegible] &c. ergo. Probatur minor: nisi illa
ratio multiplicaretur, ipsæ referentur ad [illegible] per se; sed ipsæ referuntur ad ipsas per se, ergo
relationes reales; sed [illegible] ut patet in Philosophia, ergo. — Respondeo
negando utramque minorem, ratio fundandi non est id, quod refertur; sed id quo
est terminus, sive Divinæ Personæ ad seipsas referuntur, et hæc ratio non requi-
ritur ut multiplicetur, quia si hoc accidit in creatis provenit a sua
limitatione non autem quia hoc sit præcise de ratione fundandi. Nec dicitur
quod perfectio fundans reperiatur in quibus Divinis, sicut perfectio sit
omnino eadem per hoc [illegible] perfectam Communitatem, sive Communicationem
qualis in creatis non reperitur. [illegible]

Arguitur 2°: relationes similitudinis et æqua-
litatis fundantur in unitate qualitatis et quantitatis; sed in Deo non est
qualitas nec quantitas, ergo. Antes responsionem nota [illegible] ergo
— Respondeo dist. minorem: in unitate qualitatis et quantitatis accidentalis sive
proprietatis tantum, nego minorem; non tantum, concedo minorem; et dist. minorem: sed in Deo
non est quantitas, et qualitas propriæ accidentalis, concedo minorem; quantitas
et qualitas [illegible] sive perfectiones, nego minorem, et supposito, [illegible]
notata patet argumenti solutio —

Arguitur 3°: relationes illæ sicut et æqualitas
[illegible] in Deo plures [illegible] dicta; sed hoc
est falsum, ergo. Minor patet, nam æqualitas quæ in Patre, dist. ab illa
quæ in Filio et quidem numero. Probatur minor: tunc quia dictio numerica
petitur a sola materia [illegible] non est in Deo, tunc quia dicti esse
realis et induceret compositionem ex actu et potentia, tunc quia induceret limita-
tionem sive finitatem in [illegible]; sed omnia hæc sunt falsa: ergo.

Respondetur nego minorem, [illegible]
[illegible] antecedendo neque aliam; quia sicut admittitur aliquid [illegible]
in Divinis Personis, et relationibus originis absque aliquo inconvenienti
[illegible] nil prohibet aliquam numero [illegible] in relationibus [illegible]
[illegible] aliquas [illegible] in [illegible]
quæ [illegible] admitti possunt. [illegible] in illa summa unitate
[illegible] aliæ probationes [illegible] distinctionis numericæ, ex dictis [illegible]
[illegible] patet [illegible]

Q. 2. An Deus sit dignus æternaliter perfectionis secundum formaliter infinite. art. 1. Suppositiones

Quando dubitatio non procedit, de relationibus originis realiter distinctis evidentis, quod sic nullus dubitet, quod dicant perfectionem infinitam simpliciter, totam perfectionem essentiæ, ut potest esse essentia, sed tantum procedit difficultas de relationibus originis in se ipsis formaliter inspectis, et prout ab essentia divina distinctis. procedimus tale titulo quod perfectio omni perfectione esse potest moralis, physica, et metaphysica, et simpliciter. perfectio moralis, sive bonitas consistit in conformitate voluntatis actionis rationi, conformis, et in fuga materiali oppositis. perfectio physica vel metaphysica consistit in integritate omnium quæ rei convenientia debent, quod in ad eius

Perfectio simpliciter ... definitur quæ in quolibet, habente ipsam melius est ipsa quam non ipsa, ... in qua definitione dicens intelligi illud in ipsa non de secundo negatione sed a ... dictionis opposita; et sic quod licet positive perfectio simpliciter, et quod licet positive sit melius simpliciter sua negatio. Quando opposita; sed docet intelligi in ipsa pro quo sibi incompossibile esse positive. unde secundus predicta definitiones est quod perfectio simpliciter, in quo licet melior quo sibi incompossibile ... docet intelligi in quo ... sed pro quo supposito non intelligendo, et talis natura, vel talis; sed pro quo ... et ut in ... suppositis ... natura ...

Suppono 2o: quod ens infinitum ita definitur

1o. proportionaliter ad dictas perfectiones: ens infinitum est cui nihil entitatis deest, eo modo quo possibile est illud habere in alio quo uno. vel essentiæ a quo aliud est finitum. sic: ens infinitum excedit quod ens finitum non ... ad ... nihil ... pro portione ... vel. dicitur ... nihil ... vel ... ens ... pro portionale ...

Constitutio quoque physica vel metaphysica est ... integrata est perfecta. ... simpliciter ... non loquimur

intra ... similes et infinitus nonie proprie ... ita hoc intelligendum. Ubi propositione virtualiter et per se fechonis ... diceba sub iis ... =

Secundo: quod ... Dei simul sumptis ... a maxima ... perfectio quam singulis ... ; q. ut in quo Deus Augustinus 6 de Trinitate Capite 7: nec quoniam trinitas est ideo triplex putandus est; alioquin minor erit Pater solus aut Filius solus quam simul Pater et Filius. et ... totalitas perfectione fidei Trinitas nec minor est in singulis quam in omnibus; nec in omnibus ... quam in singulis ... manet :: nec minor aliquo in similiter ... augetur in omnibus. =

Equalitas hac: ... inter ipsas Personas Divinas, ... Catholicae ... eminentiae ullae, ut non bene ... Catholicus ... Catholicorum ... qui divinitatem ... Personarum, qui de multis ... Attributis ... et alio ... Filius ... ordinis perfectione, quam Patrem ... perfectus.

Veritas hoc ... Catholica, et authoritas ... Patris ... Filius, et ... in ... trinitatis Patris, et Filii et Spiritus Sancti nominibus ... Filius ... Patre ... et Deus ... Maximinus ... primo ait: ... potentior sit Pater Filio ut ... Creatorem genuit ... Filius autem non genuit Creatorem ... non potuit ... et dat ... rationes ... ut ... Deus ... de hoc articulo ubi videas ... =

Fr. ... Deus: Patris origine ... et ... non dicunt perfectionem ... infinitas ... et ... Dei ... de hoc articulo dicentes: ... quod Paternitas nonie ... et ... ait: ... quod Paternitas nec ... formaliter infinita, et quod ... littera A in numero hoc ... perfectione simpliciter ... q. ... aliquo ... aliquo, quod est in quolibet melius ipsum quam non ipsum: et ... quolibet ... nonest simpliciter perfectae quod in divinis

Pbatur nae: non ppe in plura entia realiter dista, et fr[m]aliter in
finita, sed relatis originis dd ptius realiter. q. Probatur m:
ens infinitum cui nihil deest omni modo quo possibile
illud habere in aliquo uno; sed si possent esse plura entia realiter
dista, et fraliter infinita, neutrus haberet alterum: q. m. Probatur
pbatur m: modus habendi omnem perfectionem possibilem, vel
formaliter, vel, virtualiter, vel, identitate reale; sed neutro
modo infinitum haberet alterum: q. pbatur m: quod dist.
realiter numerice ab altero uno, non potest esse in aliquo
uno, nec fraliter nec identice Cano a quo dist ... ceterum;
sed si essent plura entia realiter dista, et fraliter infinita,
neutrus illorum esset nec fraliter, nec per identitatem reale in
aliquo uno: q. Pbatur 2do dd. nae mi per ...
est Comunicabile. sed omne infinitum intensive est perfectio simpliciter
simpliciter: ergo omne infinitum est Comunicabile; sed nulla proprietas
personalis est Comunicabilis: ergo nulla proprietas personalis
est formaliter infinita in ... patet quia proprietas per-
sonalis est fralis rao incomunicabilitatis Suppositi distincti. prima
m. colligitur ex definitione perfectionis simpliciter tradita a ...
Anselmo: Pbatur m. quod est melius ipsum quam non ipsum est perfectio simpliciter
... sed omne infinitum intensive, ... quam m. q.
m. patet quia nihil potest esse magis perfectum quam quod sit infinitum
intensive:

Argumenta solvuntur

Arguitur 1: quod non est Comprehensibile nisi ab infinito infinito
est fraliter infinitum; sed generatio activa (quae est relatio originis) est
Comprehensibilis nisi ab infinito: ergo.
generatio, non est fraliter Comprehensibilis nisi ab infinito: ergo.
Pbatur m: ex Divo Jeronimo exponit illud Isaiae 53. generationem ejus quis
enarravit. dicente: quod inquit impossibile est non factum dicere a fatag;
sed quod est impossibile a fatas non est Comprehensibile ab infinito
...

Confirmatur ex Divo Thoma loco citato, quia ex hoc quod virtus infinita est, sequitur quod non possit explicari totaliter; sed tantum ab infinita virtute, quae est Christi, quae est supra omnes sensus et supra omnem intellectum creatum, quomodo non supra omnes sensus est tanta generatio: ergo &c. =

Respondetur ad argumentum dicendo: nego; quod non comprehensibile proprie in comprehensibilitate est finaliter infinitum. Dico: in comprehensibilitate non proprie sed concomitanter, et praesuppositive tantum est finaliter infinitum, nego; et dico: in generatione Divina, et generatione non comprehensibili in comprehensibilitate propria, nisi abinde Deo, nego; immo supposito, scilicet quod habeat pro principio incomprehensibilitatem, in comprehensibilitate non propria, sed concomitanter et praesuppositive Dei, et nego Deum et nego Deum.

Generatio Divina dupliciter potest dici incomprehensibilis: primo concomitanter et praesuppositive, scilicet quia ad illud quod includit generatio includit communicationem essentiae, quae sit per ipsius essentiae divinae productionem. ista autem communicatio praesuppositive includat infinitatem essentiae, quia ipsa non posset sic communicari pluribus suppositis, nisi esset infinita. et ideo generatio est incomprehensibilis quantum ad praesuppositum. Alio modo dici potest incomprehensibilis qualiter nos principium obiectum videntes Divini quod beati, quod essentia Divina est incomprehensibilis; et hoc modo potest dici ipsa generatio incomprehensibilis comprehendi practice sive causaliter; quod sicut pro principio in entitate est tali obiecto, ita in cognoscibilitate. et in his sensibus loquuntur Patres in confirmatione supra posita, quorum solutio ex dictis colligitur perfacile. =

Dices: Dico: arguis non posse dici de generatione Divina concomitanter, praesuppositive et causaliter sive principiative, sed de ipsa generatione; sed et ipsa generatione, sive relatio originis est incomprehensibilis, ut patet per auctoritates; ergo nulla est solutio. = Ne p[r]aetereamus

Supposito qd Comprehensibile ab intra finito, e necessario finitu. Dom: dist mi: e incomprehensibile positive dicit proprie incomprehensibilitatem, neg mi; negative, Dom. et neg [illegible], q ad hoc tantum sequitur qd nec est formaliter infinitum, nec formaliter finitum, q licet omne comprehensibile ab intra finitu sit necessario finitu, non tamen omne incomprehensibile ab intra e necessario infinitu; qd cumque de perfectione entis, a finitate, et infinitate, ac capitate in mente. Clare intelligi potest, demonstratis demonstrandis.

Arguitur 2do: omnis actio adequata, producto et tmo infinito e formaliter infinita; sed generatio in Divinis actio adequata pro formali infinito, et tmo infinito: ergo e infinita formaliter; m patet plurimum [illegible] infiniti, ipso ne movendo infinita, non potest ac nisi unica hec actio generativa ad hunc tmu infinitu quia filius tam nisi [illegible] generatio in Divinis, i actio adequata pro formali infinito, et tmo infinito. Respondeo tamen dist m: omnis actio adequata, adequate, intensiva, et quantitativa pro tmo et tmo infinito, i formaliter infinita, Dom; adequate proportionali sub dist: ad adequate proportionali [illegible] intentionis, Dom; adequate proportionali [illegible] extensionis, neg m., et dist mi: generatio in Divinis e actio adequata. adequate quantitativa, Dintitativa, neg mi adequate proportionali, sub dist: proportionali [illegible] extensionis, Dom. adequate proportionali [illegible] intensionis, neg m. ad cuius probationem dist ante, et dist. consequens, sub distinctione data.

Adequatio duplex e, una quantitativa et proportionalis alia. prima dicit proprie equalitatem [illegible] in eadem quantitate. 2da [illegible] dicitur [illegible] quantitatis sed [illegible] proportionis, et sic dicitur [illegible] adequatus alteri, qui cum [illegible] proportionalis dici. et illuminatio [illegible] quam est in [illegible], dicitur adequata soli [illegible] lumen nunquam sit equale, et sic [illegible] effectus quantitatis ipsi soli; q e effectus equibus [illegible]

Hoc autem 2do modo.

Ad 2m. Loquitur eo modo generas, sicut relao Paternitatis e adequata
non tamen ex sua intentione. Ad 3m. extendere, q. vis generandi in
Divinis non potest extendi ad alias generaes, quia adaeqt. non eqt inter
generas et species adeo qualis quantitas nec propria loq. proportio ng
qtij ad intellectu; et ideo nullo modo includit in finitatem, quatae
in illo cui adeqatur =

Argtur 2o: relao subsistendi e relao perfe
ctissime essendi; sed relao originis primae, sive e relao subsistendi
: ergo e relao perfectissime essendi; sed esse in Divinis e fraliter infinitum
: ergo relao originis e fraliter infinita = Respondetur distinctione: relao
subsistendi Comuni Cavilitate e relao perfectissime essendi, eo modo;
relao subsistendi in Comuni Cavilitate e relao perfectissime essendi
, neg. m.; et eodem modo inveniatis tres dist. m. et negatur Csa. =

Subsisten
tere e equivoce. uno modo accipitur pro per se esse. et sic loquitur Divus
Augustinus 7 de Trinitate: omnis res ad se subsistit quanto magis Deus. alio mo
do accipitur pro in Comuni Cavilitate pro se esse. primo modo bene e
q. subsistere formaliter dicit perfectissimus esse; q. dicit essentias. Eo q.
eo modo subsistere praesupponit perfectionem, sed non formaliter
illud includit; q. relao fraliter n. includit essentias Divinas;
sed tantum addit ei, in Comuni Cavilitate, suppositum per se esse primo
modo acceptum: et illud dici relao e subsistendi, quod e relao in Comuni
Cavilitate per se essendi; et talis e relao: ratio autem essendi in Comu
ni Cavilitate non e relao perfectissime essendi. Consequenter nec
infinita =

Argtur 3o: Trinitas Divinis e fraliter infinitas
: ergo et Paternitas. probatur Csa: nomine autem Trinitas Divinis in
finitas; nisi q. e eadem essentiae Divinae, quae e primo infinita;
sed Paternitas e eadem illi essentiae: ergo si Trinitas e fraliter infinitas
propter hoc ergo et Paternitas erit fraliter infinita propter eandem
rationem = Respondetur dato antecedente, neg. Csa. ad cuius probationem
dist. m.: e solus q. e eadem essentiae Divinae, neg. m.: q. e eadem essentiae, sive
et inter n. repugnat fraliter infinitas propria, Ccdo m., et dist. m.:
sed Paternitas e eadem illi essentiae, ei repugnans propria infinitas, Ccdo m.: in
finitas propria ei non repugnans; neg. m. Csq. =

Licet intus Deus sit haruddum infinitus propria infinitate quoque modus intrinsecus suæ propriæ entitatis; tamen Paternitas non dicitur infinita: quia licet tam intus quam Paternitas demanent a Deitate essentiæ Divinæ; tamen quod licet demanent relipsit etiam per rationem alicam, cuius est capax, et sibi non repugnat. ipsi autem relationi Personali competit quod identitas est ad alterum; non tamen competit esse infinitus intensivè propriè, quoniam capax talis quantitatis, sicut nec communicabilitatis, unde sola identitas essentiæ non est adequata ratio habendi infinitatem formaliter, sed identitas et simul non repugnandi; quam non habet intus Deus habet quod Paternitas; et sic quantum &c. —

Arguitur 3: in dividitur quod finitus et infinitus, prius quam descendat in decem genera: quia quod quando ens, et si non sit in aliquo genere exit finitum vel infinitum. Sed relatio originis non est finita, quia tunc non esset idem realiter essentiæ quæ finitus non potest esse realiter infinita: quia ipsa relatio erit formaliter infinita. — Respondetur dist. ante: ens quod dividitur in finitum, et infinitum prius quam descendat in decem genera, concedo antecedens; ens non quantum, nego antecedens. et similiter dist. conseq.

Ens. prius dividitur apud Deos; in quantum non; (intelligo quantitate virtualis) et postea ens quantum. subdividitur in finitum et infinitum prius quam descendat in 10 genera; quare bene sequitur quod omne ens quantum formaliter est finitum vel infinitum: sed relatio originis non est formaliter quantitas nec sub hoc nomine reperiuntur. Sed hoc posito; inde est quod nec est formaliter finitum nec formaliter infinitum positivè; sed prescindunt formaliter a finitate, et infinitate. Sic expone quod tantum infinita negativè dici possunt. —

Q. 3 an Relationes originis habeant proprias existentias relativas praeter existentiam absolutam identicam

Supponendum supra identicam Deum habere suam propriam existentiam absolutam, quae sit vel non sit de formalitate Dei pro nunc abstinemus, quia in tractatu de Deo uno disputatur: nunc supposito nostri authoritas Doctoris dicentis: Dei essentia per se existens nullus est habet a Persona sed est primus naturaliter in Deo, quam sit in Persona; et ita dat sententiam quae sumus hic, an relationes formaliter in Deo existant per proprias suas existentias, quae dicantur relativae et personales, seu si unice et formaliter per existentiam absolutam et communem Deitatis. Circa quantum huius difficultatis non solum est litis; cum Thomistica Schola quaesitum propriam relationi suae originis negat, cum suo Angelico praeceptore, sed etiam aliqui ex nostris qui non sunt in sectiones nostri Magistri ut Faber, et Bulgius, cum aliis. et Scotisti quod alii opposite, quae intendunt in sua Patronis adherere ideo communiorem et magis tutam sententiam sequimur.

Sic dico: praeter existentiam absolutam identicam dantur aliae tres relativae, ab ea formaliter distinctae, et realiter ab invicem. Probatur ex Doctore [illegible]; distinguente in Deo duplex esse; in quaestione [illegible] primum est esse singularitatis; et secundum est esse incommunicabile. Singularitas est, unicum est, sicut praedicatur [illegible] est esse identicum: esse autem incommunicabile, dicit subsistentiae est aliud et aliud; sicut aliud est incommunicabile [illegible] esse subsistentiae; sic relativae distinctae ab esse absoluto identico: sicut

sit in Deo, 3 bene, et 3 relaes earu constitutivae, ita et 3 exist^{ae} relivae praeter absolutam, et existam divinalis =

Et in primo dist^{t} ti quod rel^{o} ait: quo-

cumque modo maneat relao in divinitate, manet loquendo ad ... identitatem. q^{d} dicitatis substit^{a} relativae: sub Deus. Cum suum ... tivus absolutus fraliter dist^{a}, ita et pes exist^{a} relive, sunt realiter dist^{a} a existentia absoluta. ... : Cui que nihil est eo modo, quo manet ex tra sua caussa, sive proprius per productus, quo est id si cuius e ... manet; sed hoc quo manet; sive, nonne aliud = quo sua proprias et per sonalis existae: eq ...

Dicam ex aliis PP. qui singulis Dnis tri-

cuunt, sua exist^{s} proprias: n Divus Cirillus primo dial. de trinitate, loquens de patre, et filio dixit: cum utercumque sit ac dicatur sistat per se propriis dicitur haberi existam. et divinominibus quibus Christus Dnus. aprelat 3 Dnas ait: sunt nomina distinctiva, constituentia unius cuius hoc significati per se propriis existam. et sic sione sequenti q^{d} luna ... manifestam, et in consequentia tribus subsistentiis propriis existis proprietatis servant; sed hoc non ... ex ... cari de existae comuni, et absolutae essentiae: eq praeter illas dantur aliae relativae, personales et proprie;

Dicimus tamen: essentia

Dei ... comparatae ... existit comunicaviter; sed Dnis exis-

tunt incomunicaviter: eq bene ... rei aliae existae essentiae et aliae Dnarum: confirmatur 2°: relaes originis dist^{t} ab essentia: eq a bene existae; cp tamen ... : supposito q^{d} exista dist^{t} de q^{d} ditate essentiae, licet non fortissimo (ut multi ... docent;) q^{d} distin ab essentia, dist^{t} eius ab eo q^{d} e de q^{d} ditate essentiae: sed existae absolutae ... q^{d} ditate essentiae, et relaes originis que dist^{t} a bene existae absolutae. et consequenter relatis relivaei = dist^{t}; eius ab eius existae.

Dicam 2°,

ex terminis, et modo loquendi P.P. tr, et theologorum existentiae personales, et ... pluraliter, non actu existentiae essentiales realiter eas de; quo ante: non dicitur 3 e persona; eq non est realiter eas de; quo ante: nondum dicitur 3 e persona;

sed 3 H. qui tot terminorum dant in dictis; nec dicitur 3 ... ; sed 3 uny H. et ... e bonit q^{d} loquitur de Deitate, non dicitur qui sunt, ... qui ... ; sed quod e; ego ... , qui sum; sed hoc loquitur pluraliter de existentiis personarum, et singulariter de existentia

essentiae; ergo &c. = Patet etiam specialiter contra Thomistas qui docent humanitatem Christi existere per existentiam Verbi, sed existentia Verbi non potest dici absoluta et communis; ergo propria et relativa; et tunc sic existere per existentiam Verbi, quae per existentiam Deitatis et [illegible], et assumptioni per existentiam Deitatis. Ergo illa sit communis essentialis; sed et hoc quibusdam maximum inconveniens, scilicet quod Pater aut Spiritus Sanctus humanam assumpsisse carnem; ergo nec hoc sequatur, datur in Verbo existentia relativa, et propria; sicut et subsistentia. =

Patet denique omnis actio productiva terminatur ad existentiam aliquam productam; ergo per generationem et spirationem activam datur aliqua existentia Personarum Filii et Spiritus Sancti; sed haec non est essentialis, sed absoluta; ergo relativa et propria. Probatur minor: existentia cujus oppositum [illegible] ac illius cujus est existentia; sed Personae per generationem, et spirationem activam productae non sunt quid absolutum sed relativum; ergo earum existentia non absoluta sed relativa; ergo praeter existentiam absolutam essentialem dantur aliquae relativae, formaliter absolute dictae =

Ultima pars (scilicet) quod inter se ab invicem realiter distinguantur: Personae et relationes originis distinguuntur realiter a se invicem; ergo et earum existentiae relativae, attendendo sextum fundamentum: existentia propria [illegible] identificatur realiter cum [illegible] existentes; ac quaecumque realiter identificantur, quod quod verificatur de uno, verificatur de alio; ergo si Personae realiter ab invicem distinguuntur, et earum existentiae relativae debent realiter ab invicem distingui =

Argumenta solvuntur

Arguitur 1: non sunt in Deo tres durationes: ergo nec tres existentiae;
Consequentia patet. quia duratio non dicit ab existentia, nisi per illud rationis
quod connotat et praesupponit, Antecedens, probatur ex ... ante probatur ex
Symbolo Athanasii dicente: non tres aeterni sed unus aeternus; ergo
in Deo non sunt tres durationes = Respondeo negando consequentiam et dist.
probationem eius: non tres aeterni sed unus aeternus aeternitate absoluta,
concedo antecedens, relativa, nego antecedens. durationem enim distinctam
de tota re, non de formalitatibus eius. Similiter absolute; et ideo
duratio Dei, distinctam de existentia absoluta ... quo sensu lo-
quuntur alii Patres, et Symbolum Athanasii =

Arguitur 2o: in rebus
aliis Personalitates non existunt per existentias distinctas a natura rei;
ergo multo minus in Deo, cuius Personalitates non distinguuntur realiter
a Essentia. sicut in Creatis = Respondeo negando consequentiam et dis-
paritas est, quia Personalitas Creatae pura negatio communica-
bilitatis actualis, et aptitudinalis; et cum negatio non habeat
entitatem, quia non ens, inde quod nec propriam existentiam: ac vero in Deo
Personalitas est quid positivum, ac per consequens sicut habet propriam
entitatem distinctam realiter ab entitate essentiae, ita pro sua existentia
relativa debet habere distinctam realiter ab existentia absoluta =

Item 3:
non sunt in Deo plures essentiae: ergo nec plures existentiae; consequentia probatur,
existentia et essentia realiter identificantur: ergo &c. = Respondeo. dist. primum
antecedens: plures essentiae absolutae, concedo antecedens; relativae, nego antecedens; quia
singulae relationes et Personalitates habent suas proprias quidditates
realiter distinctas ab Essentia absoluta, et communi, et inter se a Divin...
bis[?] realiter distinctas; et ideo similiter habent suas proprias
existentias relativas, sibi proportionatas, et inter se et a Divina ...
realiter distinctas =

Atum Q. una existentia immensa absoluta sufficit: ergo ille non velit, quae superfluunt. patet antecedens: absoluta infinita, et Personae pluribus existant: ergo. Respondeo distinguo antecedens: sufficit ad existendum absolute concedo, relative nego antecedens, et similiter distinguo consequens. Quod non ponunt tres relativae existentiae propter indefinitionem absolutae, et essentiae divinae; sed propter fecunditatem eius; quod sicut manat plures personalitates propter fecunditatem; ita et plures existentiae personales et relativae =

Dices 2. ea quae realiter idem existunt una existentia; sed Personae realiter idem essentiae: ergo existunt eadem existentia. = Respondeo distinguo maiorem: ea quae idem, existunt una existentia concedo maiorem, ea quae distinguuntur, nego maiorem. et distinguo consequens. Existunt eadem existentia, absoluta, et realiter communi Personis; una formaliter et relativa; nego. Et sicut relationes sunt una substantia realiter et absolute, ita existunt una existentia absoluta et realiter et sicut formaliter sunt plures entitates, ita et plures existentias formaliter relativas existunt. Consequenter aliud est considerare ut realiter et essentialiter idem. et aliud ut formaliter a essentia distinctae =

Argumentum 3: existentia cum sit entitatis eius relativae est praedicatum non relativum sed absolutum; sed absoluta non multiplicantur in Deo realiter, ut communiter theologia fatetur: ergo non dantur plures existentiae in Deo, sed una absoluta. probatur maiorem; cum veritas relationis, non relativa, sed absoluta, ut nos diximus: ergo pariter existentia = Respondeo nego maiorem; quod existentia debet proportionari, et in eodem genere entis, seu generare entitatem cuius est existentia: quod patet; quod non alia ratione; entitas substantialis nequit existentia accidentalis ex his causis constitui; nec entitas accidentalis existentia substantiali. Consequenter entitas relativa relationis originis actuari nequit existentia absoluta, sed relativa. ad illud de veritate iam diximus supra quod dicitur de existentia secta Deitatis =

Disputatio 3. de notioni[bus] Dei Divinis

Q. unica, quid, et quae sint, notiones in Deo =

Stati[m] supposit[is] not[ion]es

Ante hujus quaestionis discussionem suppono primo, quod in Deo dantur aliquae notiones, ut constat ex Divo Basilio pro lib. 1. contra Eunom. ubi sic habet: in hoc a[d]hibentur notiones, non ut naturam dissimiles: in hoc a[d]hibentur notiones non ut naturae deitatem indicant, sed ut impermistam paternitatis, et filiationis notionem aperiat; et alibi: cum una sit deitas, impossibile, propriam notionem Patris, et filii capere, nisi pro proprietatis adjectione. Cognitio nostra expressa sit. idem docent, Divus Thomas, et Aegidius, et alii. cum communi Theologorum. Contendimus =

Ad quaestionem ... Disputatione, dicit D[ivus] Th[omas] quod numero 1. dicendum: notio significat dua[s] per modum in notescendi aliud: et accipitur duplicitur: uno modo pro actuali notitia obiecti intellectuali, et de illa non est quaestio. alio modo pro ratione innotescendi aliud, quod proprie significat illud quo aliqua persona est cognoscibilis ex parte sua; et sic persona cognoscibilis duplicitur: primo quod adeas, quae conveniunt personis ex parte ... sic omnes perfectiones dicuntur notiones: 2do, quod adeas, quae illi conveniunt ex parte proprietatis personalis. et haec proprie sunt notiones de quibus agitur; et quas hic explicat Doctor =

Suppono 2do: qd notio barie a bariis definitur: aliqui isto notio è ratio propria cognoscendi divinas Personas ita Santus Thomas, et Scoti: alij illas signum distinctivum quo unam Personam ab alia discernimus; alij sic notio è ratio personalis per quam nobis innotescitur, una divina Persona ab alia distincta; alij dicunt è cognoscibile signum quo una Persona ab alia distincta esse cognoscimus; omnes in re bene concordant in eadem conveniunt, et tantum in verbis differunt. è igitur notio proprietas qua una Persona differt ab alia et sese tenet ab omnibus, ut Paternitas in Prima Persona. è duplex, una formalis et objectiva alia, hanc primus partique ... que quæ ... quæ et quales sint ═══

Suppono 3: qd tales conditiones sunt quisitas ad nas notiones, variatas sunt plattas; nimirum commumiter tres tantum assignantur. Prima, scilicet, qd sit propria uni vel duabus Personis tantum quare quæ sunt communia omnibus tribus Personis, ut Personalitas ad nas notiones ex cluduntur. Ultimo qd sit ultimus et quasi specificus constitutivus Personæ; et ideo hæc bona Personas producentes, producti ad nas notiones ex cluduntur ut patet notum ═

Sentias quæ exprimuntur in abstracto, et in concreto Pater Filius et Spiritus Sanctus notiones non sunt. his non obstantibus, alij addunt aliam conditionem nempe ut sic exprimantur, qd signi ficent originem non in fieri ut generans, et generari, sed in facto esse: ut filiatio, Paternitas &c. alij denique aliam scilicet ut sic primo distinctiva unius Personæ ab alia. Sed hæ duæ ultimæ conditiones facile reduci possunt ad illas 3 priores ═══

Positis sic nostra dico: quinque sunt notiones quæ dantur in divinis: est communis, et colligitur ex omnibus ... inter dictas quæ ... scilicet ... ... fuerunt notæ tres proprietates notionales, scilicet, Paternitas filiatio, et spiratio, et hoc est verbo salvatoris in evangelio: et Joanes in canonica sua Capitulo, tamen postea invenerunt alias notiones et proprietates quas prius erant in ... scilicet non quam notæ. Et ita sicut postea ... considerarunt plures notiones quas ... non tamen priores eas negarunt, scilicet non eas dixerunt, ita ... ...

inconveniens, de potentia nuvias, ad illas duas ponit talis notitiones, dy tamen ponunt concludere illas, ex dictis prioris; sed loqui superadditis notitiones, paternitatis, filiationi, et expirari patrie concluduntur X.a Theologus sertantis, ex dictis prioris, sicidet, santius D. ep: Coronatur ex eodem: numero 2 in fine. dicentes q. tenentur secundus comune opinionis: q. tantum 5 quinque notitiones potest dici, q. inspiravilitas, non noctio: q. Ptarrai: tot devent esse notiones in divinis, quot sunt rationes primales, quas novis innotescunt una persona ab alia dittas: sed hec 5 quinque &c. ni fundatur in definitione notitionis. ptam: Pater eternus innotescunt novis, et distinctus a filio p. paternitatis et in nativilitate, que non 5 in filio nec in spiritu santo, et in filio innotescunt novis distinctus a Patre et spiritu santo p. filiationis, que non in Patre nec in spiritu santo; deinde Pater et filius innotescunt novis distincti a spiritu santo p. expiratione activa; et denique spiritus santus p. expiratione passiva, ab utroque innotescitur distinctus; sed iste 5 quinque rationes primales p. quas distinctio personarum divinarum innotescuntur novis: ergo primales p. quas distinctio personarum divinarum innotescuntur novis: ergo &c.

Argumenta solvuntur

Arguitur 1: essentia divina e primarius intelectus divino cognoscendi personas, e enim obiectus eius primarius et motivus: q. saltim pro intus divino. etiam e alia notio intrinseca, et propria; q. erant sex notitiones. = Respondetur dist. ante, primarius ratio comunis, concedo ant: propria distintiva fundaturque dist ante, primarius ratio comunis, concedo ant: propria distintiva unius persone ab alia nego. preliquas conditionis notionis e ut sit propria uni vel, duavus personis, et non omnivus; essentia autem e eadem in tribus. ideo &c.

Arg 2:

innativilitas importat solum negationem generavilitatis; sed negatio pura non e vera notio; q. idem de inspiravilitate. = Respondetur dist ant, innativilitas sumpta pro negatione propie dicta, importat solum negationem generavilitatis concedo; sumpta entitative, nego; et dist m: sed negatio pura non e vera notio, loquendo formaliter, concedo m. sumpta entitative, et connotative nego m et q. sic innativilitas loquendo dicit negationem, p. vim generationis, tamen in Patre sumitur entitative prout significat negationem, e sendi ab alio quo modo &c; et circunloquutive, et cognotative, dat intelligi, a seitatem Patris, q. que e propria notio positiva prime persone =

Dubitavis: quare innascibilitas sit notio negativa, non vero inspirabi-
litas? = Respondetur, quod innascibilitas dicit ordinem ad Personas, negat
namque esse aliquam Personam priorem; quod cum innascibilitas sit negatio omnis prin-
cipii illius, in nostro situ intelligere Personam aliquam ante Patrem. At inspirabilitas ordi-
nem non dicit ad Personas, quod inspirabilitas in Patre, negaret aliquam Personam
spirativam Patris et Filii, non posset negare aliquam Personam ipsi productivam
utriusque quod alio genere productionis ideoque &c. =

Alia ratio esse potest, quare
innascibilitas sit notio, non autem etiam inspirabilitas; quod licet Pater per Paterni-
tatem, et spirationem activam sufficienter innotescatur et distinguatur a Spiritu
Sancto et Filio, non tamen innotescitur sufficienter aliquam Personam ante se
non esse: et consequenter non innotescitur 3. mysterii, ad quod praecise ponuntur
notiones in Divinis, quod hoc mysterium consistit, in unitate
essentiae cum trinitate Personarum, nec magis, nec minus. =

Ex quo fundamento
sic e formatur ratio, notiones ponuntur in Divinis, ubi notescant 3
tantum esse Personas. Tunc sic: et innotescant tres tantum esse Personas, sed licet
innascibilitas non requiratur, ut innotescat tres esse Personas, requiritur
tamen, ut innotescat, tres tantum esse Personas; ergo innascibilitas
est notio. Tunc sic: sed inspirabilitas non requiritur ut inno-
tescat tres esse Personas; nec requiritur ut innotescat, tres tantum esse
Personas; ergo ratio, quare innascibilitas est notio non est notio inspirabi-
litas, et consequenter &c. =

Disputatio 3. de Personis in particulari et primo, de prima =

Peractis de Divinis processionibus Personis in communi; nunc autem tractare oportet de Personis in particulari, quarum particularis notitia valde est necessaria ad trinitatis mysterii, et aliquam non leves habet difficultates: et quod inter has Personas eternus Pater primus obtinet locum, non dignitatis quoniam sunt aequales, sed originis; ideo, de eo primum quaerimus? =

D. 1. An, et quomodo nomen Patris Conveniat primae Personae

Si inter varia nomina quae sortiri solet prima persona divina, praecipuum nomen Patris: quod multipliciter sumi potest: primo essentialiter, et in ordine ad Creaturas: quo sensu loquitur et Scriptura dum dicit: Sic orabitis dicite Pater noster: Deo notionaliter proprie, et non praecise, soli ad verbum divinum; quod verum quod genitum similem sibi in natura et in identitate perfecta =

3. appropriate et per analogiam, in ordine ad homines et Angelos, qui sunt filii per adoptionem, quo sensu dicit Christus; Estote misericordes, sicut Pater vester coelestis misericors est, et alio in loco. diligite inimicos vestros, ut sitis filii vestri. Denique titulo Creationis, quamvis adoptio et Creatio toti Trinitati conveniat, potius tamen creativa appropriatur specialiter primae Personae; quaerimus igitur utrum nomen Patris vere et proprie soli primae Personae conveniat, tanquam nomen eius singulare? et quo sensu? =

Dicimus resolutorie: nomen Patris in Deo et ad intra soli primae Personae vere et proprie convenit, tanquam ratio prima notionalis eius constitutiva; prima pars est de fide contra Mahometanos: negantes Deum habere filium, et Deus Pater in l. dist. 28. quod dicentes, potest dici tenendo sequentia, supponendo ad filium, Patrem et relativa, et quod prima Persona constituitur positiva relatione ad Idem. sed haec est veritas apud Deum: ergo & =

Prima pars constat ex Scriptura et Sanctis Patribus, semper primam Personam vocantibus nomine Patris. dicitur Matth. 28. baptizantes eos in nomine Patris &c. et Joannis 5. tres sunt qui testimonium dant in coelo Pater, verbum, et Spiritus Sanctus; et Christus loquens de prima Persona Joannis 19. ait. Palam annuntiabo de Patre meo = Similiter Divus Cyrillus Considerans vero haec Christi: Pater manifestavit verbum tuum. manifestavi nomen Patris filius quatenus in Incarnatione nos induxit, ut intelligeremus non solum illud Deum esse unum, sed hoc ~~proprie Deus~~ insuper:: non omnem appellationem Patris:: nomen Patris magis proprie Deo convenit, quam sibi et in isto modo dicitur: Creatio in Deo Patre. ; sed haec omnia locus de prima Persona soli proprie, et vere intelliguntur: ergo &

Tertio ratione: nomen Patris in Deo, et ad intra solus illi Pers conuenit de qua conuenit proprie, veri ficantur tres conditiones, quae requiruntur ad Paternitatem: sed non solum de prima Pers. verificari possunt: ergo &c. Probatur minor prima conditio quod habitudo naturalis, productionis, generationis ad productum ... ut sit productus natura naturaliter sit in similitudinem naturae intellectualis: sed hoc solum proprie, et de prima Pers. verificari possunt: ergo et verificantur, ut conside ... patuit: ergo

2da pars patet ex dictis de constitutiuo Pers. sed insuper adest Concilium Florentinum Eugenio IV dicente: omnia quae Patris sunt dedit filio praeter esse Patrem. et Cardinale de ... non ... dicente: non enim generari, et generare, quod originis est, constituunt principaliter Personam; sed Paternitas et filiatio. et Basilius ait: hypostasi ... impropriae ... Paternitatis, et communis est deitas, proprius est Paternitas. et Similiter: nihil est quod filius possit ... dividat, praeter hoc unus quod Patrem: ergo &c.

Confirmatur haec 2da pars ex Doctore ... tenentis dist. 28. quaest. 3. ad questionem istam in fine dicente: tunc ... prima Pers. constituitur in esse Personali per relationem ... ad 2dam, et ... et ... ita ... in ... Pers. Constituta in tali esse, prior origine Pers. 2dae: ita quod prima Pers. constituta in tali esse qua originatur 2da. et ita prioritas originis non requirat simultatem relationis: sed haec relatio, quae ... Doctoris est Paternitas ut dicta: ergo &c.

in Arguta Soluuntur

Arguitur 1°: ex Patribus, qui videntur negare nomen Patris et filij in Deo, ut Dionisius cap. 5 theologiae ... ut sciamus nec Filij nec Patris ... nec aliquid eorum quae novimus aut nobis sunt cognita, et ... Basilius ... de ... fide: ... nomen Patris sicut in ... significatione ... ergo nomen Patris non est ... proprie in Deo

Respondeo.

... auctoritates in bono sensu, ut ... : quod illud non sequitur ex auctoritatibus, sed quod sequitur est, quod non sit in Deo nomen Patris, nec Patris ... in omnibus imperfectionibus, sicut in creaturis ut in his, i Patre, ... prioritate et posterioritate ... causalitate de pendentia ... naturae. et ... quae in Deo non reperiuntur: ... Paternitatis nomen non habet Deus ex nobis sed nos potius ab illo, videmus ... inquit Basilius ut inquit ... Paulus ad ... et ipso omnis Paternitas in caelo et in terra nominatur. ... &c.

Arguitur 2do: Cum Mahometanis; In Deo non datur Paternitas, si enim
non datur generatio, nec Paternitas; nam quomodo Deus haberet filium,
si non habuit uxorem? inquit ille. Resp. ant. Deus enim diffluit
nostris evidentiis fabulis, quae Deorum Maiores fingunt, ad Deum Ex natura
Divinitatis, et Mansioni: qui Deus dicitur et Deus Christianorum Congruentius.
Respondetur neganda. et id Paternitas non ut; nam de Deo dicendum ut de
Creaturis, ille Habens. et secundum a Deo et infinitis. Ideo inquit Athanasius
filius a Patre solo est non factus, nec Creatus, sed genitus.

Arguitur 3: Paternitas
soli Patri non Conveniat; Paternitas Aliorum ex parte et Patri
nativorum, sq. pro sapientia &c. sed hoc est conveniens toti Trinitati ergo
et Paternitas. Prob. min. Christianae hoc dicentes de Deo respectu Creaturarum.
Deuteronomii 32: non, ipse Pater tuus est, qui fecit te? Sed actiones ad extra
ut conveniens ing. et ad Romanos dicitur de Christo Clamamus Abba Pater
et ipse genuit nos Verbo Veritatis; ergo Paternitas convenit toti Trinitati. Res-
pondetur dist. min. Paternitas, Pater, ad extra per adoptionem, et analogiam, concedo;
Pater ad intra vere et proprie in similitudine naturae et identitate perfecta
nego min. Sic ea omnia loca sacrae scripturae, intelliguntur de Deitate ad extra,
per creationem, adoptionem ante filiationem &c; Paternitas vero de qua loquimur
in hac quaestione, i vera proprie et ad intra soli uni convenienti.

Arguitur 4: nomen
genitoris prius convenit ex Personae quam Patri, ergo primus est constituitur per Deum:
ergo Paternitas non primariae rationis Patris Constitutiva. Prob. antecedens:
prius est generare, quam esse Patrem; Paternitas enim fundatur in generatione,
et supponit actum generandi, immo et potentiam generandi; ergo &c. = Respon.
negante. Cum Cai. nomen genitoris, et Patris non tantum idem significant.
non tamen eodem modo; Pater dicit ex parte Personam subsistentem; at
e contra, genitor vero habente, sive generante: et prius est subsistere
quam habere: ad ipsius naturam agere, sive rationem; ad per consequens &c.

Consequentia de [illegible]

Primat

Neg. [illegible]: [illegible] in omni[illegible] partiu [illegible] identifica d[illegible] ratio formalis, qu[illegible] [illegible] qq predica [illegible] [illegible] p[illegible] datum: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ij [illegible]. [illegible] [illegible] datum [illegible] hoc non: ij [illegible]: in [illegible]

[illegible]

[illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] =
[illegible] [illegible] infinite = [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] inde [illegible] quod [illegible] Constitutivo [illegible] =

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] constitutivo [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] patere relationis [illegible]
[illegible] = [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Constitutivo [illegible]
[illegible] relationis, quae [illegible] non [illegible] =

[illegible] [illegible] Patri
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Constitutivo [illegible] Constitutivo [illegible] Patre [illegible]
= [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ingenitus, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] relationis, [illegible] [illegible] generatio
[illegible] [illegible] sit [illegible] [illegible] filiationem, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] originis Constitutivo [illegible]
[illegible] [illegible] requiritur. =

Quaeritur 2: quomodo ingenitas sive innascibilitas conveniat primae Personae: et utrum sit proprietas eius ante omnes rationes notas. Ad hoc [illegible] ingenitus multas habet significationes. prima significatio, quod non est factus nec productus ullo modo nec existit, nec existere potest; sic sunt impossibilia ingenita. Secundo quod non dum existit, sed existere potest: sic Antichristus ingenitus. Tertio quod factum sive productum, sed non per generationem: sic Spiritus Sanctus ingenitus [illegible] productus. Quarto id quod existit quidem, sed a se, et de se; non a nullo sit, per ullam omnino productionem. et sic solus Pater aeternus ingenitus est, dicitur a nullo factus, nec creatus, nec genitus, nec procedens—

Hoc supposito respondetur resolutorie, quod licet ingeniti in hoc ultimo sensu sive innascibilitas sive aproprietas negative solius Patris, non tamen ejus constitutiva: est Vasq. supra citato disp. 24. quem 2 distinctis: dico quod ingenitus secundum usum Sanctorum, prout, similiter, significat negationem geniti communiter sumpti, similiter, producti connotando sub distinctione. Cum vera Dna soli convenit Patri. ex August. 15 de Trinitate cap. 26 ait Pater enim solus non est ab alio ideo solus appellatur ingenitus. et 5 de Trinitate cap. 6 ait: ideo quod alia notio est qua intelligitur genitor, et alia qua ingenitus &c.

Dna pars patet ex Dre dicente ubi dein. S. Thom. ubi: nulla negatio est proprietas alicui subjecto, nisi ei aliqua affirmationis propria ei, quam sequitur talis negatio: ergo primus non est proprium ista negatio, non esse ab alio; nisi quidem propria est aliqua affirmatio prior, quam consequitur ista negatio: ista affirmatio prior non potest essentia: ergo aliqua proprietas positiva; sed haec positiva proprietas solis ... dicta est paternitas: ergo ista negatio similiter, innascibilitas non est proprietas Patris primo constitutiva.

Quaeres Ldo: ... et quod est potentia generandi in prima Dna? Respondetur sed primus partis affirmativae et quod ad ... ... in re potestas, quod ... essentia est pars formalis, ad producendum et et se ... determinata sed non potest exire in actus nisi concurrente proprietate personali: ergo ex Dre datur in Patre potentia generandi, quae est memoria fecunda, prout in praecedenti disputatione.

Plura ratione ubi ... productus, ubi ... ponere ... bene illud tres productus sed in Divinis est ... productus a Patre, ergo generans ut filius, ergo spirans ut Spiritus Sanctus: ergo &c. Lda pars patet ex ratione qua probavimus ... ... esse, quod adeo, ubi ... et S. .... in ... ... disputationis primae.

Disp. 5 de Lda Trinitatis Persona

Q. 1. et quaenam ... cognitione generetur Verbum Divinum? Arti. 1. ... ...

Ante huius quaestionis resolutionem suppono 1: quod secunda trinitatis Persona variis insignitur nominibus; dicitur enim filius, verbum, Imago, et splendor gloriae, et speculum, vapor virtutis Dei, et Candor lucis aeternae, sapientia genita &c; quorum aliqua dicuntur dicta propriae, quae ex ratione suae processionis ei soli conveniunt, ut filius, verbum &c = aliqua appropriate et per attributionem, quae cum aliqua ratione perfectionis, sibi appropriantur, praecipue conveniens singularis suae notione; ut nomen sapientiae genitae et virtus intellectus.

Suppono 2. quod verbum multipliciter dicitur de Deo in sacris Scripturis, 1: propriae. ad significandum 2dam trinitatis personam quatenus in secreto mentis, et verae paternae, sese exprimit, ac reperat. 2do impropriae. quomodo sumitur ad significandas aliquas revelationes, vel visiones, Divinas ad extra; ut cum dicitur. Factum est verbum Domini, a Joanne. in quo sensu ait Divus Augustinus; Paternus verbum ideo dictus est, quod filius in notescit Pater, sicut verbis nostris id agimus cum loquimur, ut noster animus innotescat audienti: sic illa sapientia quam Deus Pater genuit quoniam per ipsum innotescit animus, de quo dignissimus Patris, verbum eius. Convenientissime nominatur.

Clauton li... de Cogne... inter opera Augustini ait: triplex verbum intelligitur, vel, cum homo verbum profert, et est vocale, vel, cuius verbum animo linguis in conceptu format, et e mentale, vel, cum ipsa res, quae significat verbum inter conditiones et e ideale. non loquimur de primo nec de tertio; sed de 2do quod dicitur de 2da Persona Divina per analogiam ad nostrum verbum mentis; quod verbum Divinum in aliquo conveniat cum verbo mentis nostrae, et in multis differt. ideo quaerimus quae cognitionis dicatur quae suppositi ad eius productionem —

Et q. hoc du sit. du plitia? agitant Thomistae, relicto modo Thomistico, eo sensus quo explicare contendimus. Mastrius et alij ita intelligunt questionem: quod licet dicat tantum pro productione simpliciter cognitionem essentiae, attributorum et omnium quae formaliter sunt in Deo; et in hoc sensu inquirere, an Verbum procedat ex cognitione omnium quae formaliter reperiuntur in Deo, idest ac inquirere; an cognitio omnium quae formaliter in Deo reperiuntur, praecedat productionem Verbi prioritate ratione intelligendi? sed in hoc sensu questionem non agitamus, neque nullus dubitat cum Scoto quodlib. 1. §§ de 2do; quod essentialia, quae dicunt necessitatem ad actum, sunt priora notionalibus. et

Et in primo dist. 2. quaest. 7. §§ Contra istam instantiam: ait: obiectum praesens intellectui Patris declaratur eque perfecte per notitiam actualem Patris (scilicet operativam quia de hac loquitur) sicut per notitiam actualem, quae est Filius: et tamen notitia actualis Patris (scilicet operativa) non est Verbum; quia non potest esse formaliter in Patre, nisi non genitum. Sed haec notitia actualis Patris operativa praesupponitur prioritate originis ad productionem Verbi. sive ad dictionem; ut constat ex dicto paulo prius quod non Divinarum productionum: ubi videre potestis; ergo

Dico quod alij et alijs sensibus difficultatis declarare dicendo: quod duobus modis potest intelligi Verbum procedere ex cognitione omnium quae formaliter sunt in Deo. primo, quod concomitanter et quasi per accidens. 2do per se, et obiective a deo necessarijs ex parte prij, ut si per impossibile Pater, non intelligeret omnia quae formaliter sunt in Deo, non procederet Verbum Divinum, etiam si essentiam Divinam cognosceret. et in hoc 2do modo, praesentis difficultatis disputamus, procedit in difficultate; quod in primo sensu est Verbum. saltim concomitanter procedere ex cognitione omnium quae formaliter reperiuntur in Deo propter infinitam virtutem eorum. unde verus sensus questionis est: an omnia quae sunt formaliter in Deo sint obiecta necessaria, in quarto modo dicendi per se, et concordantia intrinseca Patrem ad productionem Verbi.

Pro cuius intelligentia est supponendum, quod licet in Divinis non sit prioritas, et posterioritas dignitatis, perfectionis, et durationis sive temporis et rationis essendi; quod ut ait Divus Athanasius. Dicitur, et est in symbolo fidei: et in hac trinitate, nichil prius aut posterius nichil magis, aut minus, sed totae tres personae coeternae sibi sunt et coaequales. tamen interius est attributa et personas, datur prioritas, et posterioritas ratione intelligendi et intensitas; personas Divinas prioritas et posterioritas originis

Prioritas originis. Consistit enim, quod unus sit ab alio, tanquam a principio producente absque omni dependentia. Cum talitale sit ipsa in fecundo illo principio in beni. Sed praecise prout int dicto intinerait: distinguendo in ter minandis originis, non distinguitur in terminanda et durationis, sed tantum a quo quis sit. quod lice SS dependenti dicit: ordo autem originis non requirit, nisi quod hoc sit ab hoc — Prioritas naturae intelligendi ex plicatur per habitudinem in quo intelligendi. ita ut illud dicatur hoc modo prius, quod licet in nullo instanti durationis posit existere sine alio, potest tamen concipi, ut quasi prius existens; non supposito a hoc alio, ut existente. hoc modo saltem dicitur prius prioritate naturae processione, intellectus voluntate, essentia attributis, et personalitatibus — Sic sit ita quod suppositis, fundamentis non tunc Dei: licet generatio praesupponat, praesupponitione originis simplicis, et concomitante, cognitionis operativis essentia, et omnium quae sunt ad intra Dei. tanquam perfectionis suppositi producentis; tamen verbis divinis procedit ex cognitione essentiae tantum, ut obiectum necessario ad verbi generatione. hoc DD. licet ex parte a Deo non tractetur colligitur tamen ex eius verbis, pluribus in locis, sed praecipue in dicto q. 1 SS quantum ad hoc spectat. ubi ordinem naturae et originis statuit. et in dicto q., ubi SS stabilitur prioritas deductione. et in dicto 22 SS ad 2dum ubi ait: patet etiam quod ratio gignendi verbum non est tantum ut actu intelligens, sed ratione sua memoria perfecta, sicut intellectus habens obiectum actu intelligibile sibi praesens, sicut de claritate supra dictum. q. ... memoriae quae de productione verbi. Sed in his, et aliis stilo tantum proni memoriae perfectum necessarium ad verbi generationis; memoria perfecta solum essentia divina, ut ex obiecto concinnatae divino constatur: ergo — Probatur DD ratio: ex illo verbo divino tantum procedit, tanquam ex obiecto necessario quod praecise praesupponi debet ad verbi generationem, et est necessarium ad constitutionem memoriae perfectae; sed sola essentia divina tantum praesupponi debet. ut obiecta praesens intra divino ad verbi generationem et quod necessarium ad rationem memoriae perfectae: ergo. probatur minor: solum illud cuius est illa notitia genita, praesupponi debet ad verbi generationem quod necessarium ad rationem memoriae perfectae; sed solum essentia divina, ut obiectum actu praesens intra Deo, est illa notitia genita; non dicitur figura vultus cuius, et imago bonitatis illius: ergo sola essentia divina tantum praesupponitur ad verbi generationem, ut obiectum actu praesens intra Deo. ex quo necessario verbum divinum procedat.

Confirmatur: liber[illegible] producere et Cogn[illegible] [illegible] et volunt[illegible] multi esse[illegible] in illo primo origin[illegible] ante generat[illegible] Verbi, sicut Verbum; sed haec [illegible] et [illegible]: ergo non est Personis, sed est sola essentia generatur Verbum. [illegible] sequela: quod praesuppositum quacumque praesuppositione, sive rationis intelligendi, sive originis, tanquam quod necessarium ad generat[illegible] Verbi, est eadem anterioritate, ante generationem Verbi; quod ex [illegible] et [illegible] per [illegible]. et sola essentia [illegible] in [illegible] motivum et [illegible] ty Divini intellectus; ut dictum in tractata de scientia Dei: sed si Verbum procedit ex cognitione [illegible] intentum, quo sequitur [illegible] quaestio, Persona praesupponuntur ad generat[illegible] Verbi, sive praesuppositione rationis intelligendi, sive praesuppositione originis, ut patet [illegible] fecundantia intellectus Divino ad generat[illegible] Verbi, ergo ante generat[illegible] Verbi[illegible] Verbum idem propositione [illegible] dicitur de Spiritu S[ancto] ==

Argumenta Solvuntur =

Argumentum 1: est [illegible] in 1 dist. 6. [illegible] dico quod Pater hoc genuit modo filium volens: [illegible] Pater in primo signo originis intelligit [illegible] et [illegible] [illegible] hunc creatum volendi [illegible]. in [illegible] signo originis genuit filium: nec tamen [illegible] illum genitionem, volitione sequente
116 illam genitionem, sed volitione habita in primo signo originis qua volitione Pater [illegible] [illegible], praesupposita aliquomodo intellectione qua [illegible] intelligit, non autem genitione Verbi. sic ergo dico: quod Pater volens generat, non tantum volitione sequente; sed volitione antecedente: ergo [illegible] primum origine quod filium procedat, [illegible] nec [illegible] cognitionis essentiae sed etiam filii cognitionis, et volitionis habitae [illegible] huius genitionis, ante [illegible] in primo signo originis [illegible], et praecognitum: ergo non solum [illegible] cognitione essentiae, sed etiam [illegible] Verbum procedit ==
Respondeo [illegible] ante et primum [illegible] [illegible]: quod ex [illegible] auctoritatis [illegible] non sequitur quod [illegible] procedat, ex cognitione [illegible] sed quod tantum sequitur, quod Pater non genuerit filium secomodo; sed [illegible] et rationali modo. quod non negamus. [illegible] primum origine generare Verbi supponimus [illegible] [illegible] infinite, et beatum; [illegible] eius [illegible] infinitum, et obiectum [illegible] beatificans; et ideo dicimus: quod obiectum [illegible] intui [illegible] declaratur a quo per fecta [illegible]. in suppositis huius quaestionis. —

Sed qd negamus e qd aliud praeter essentiam divinam ne de lanis concurrat, ad generas verum fecundantem intus divinus et ut dicta in arguto. Cognitio divina deveat ita concurrere, ut intrarent in rae princi quo. generationis verbi qd negamus cum dicerent dis 21 SS ad quos dilente: patet istis qd rao gignendi verbum venit Patrem ut acta intelligens, sed Patrem ut memoriam perfectam, ut mat dictus in

DD. prorvatione. Respondetur 2do: sed prius notandum e. duplex esse ordinem originis: ex Photo in 1ae dist quest. unus dicitur, alius 2us qd, primus e, qui requiritur inter originans et originatus inter et ipinans, et originatus; et dicitur singularis, q raro in inter quas requiritur, consistit rae sui, et non raro alterius. ordo originis 2us qd dicitur ille qui requiritur inter res, que simul sunt in originante et originato; cum enim omnia que habet originatus, habeat ab originante consequens fit, ut eas omnia dicantur in originante prior ratione origine omnibus que sunt in originato, essentialia, et eadem numero, et in eodem instanti durationis, ut q inviem comparata habeant sicut originans et originatus; sed q originans habet illa a se, et originatus ab alio, scilicet, ab originante: ideo appellatur iste 2us ordo originis 2us qd, q non consistit nisi inter quas requiritur rae sui; sed rae eorum, in q sunt.

Ad clariorem intelligentiam. Pater et filius eadem intellectione intelligunt e. exemplum lapidis, sed Patre prius originis 2us qd. que filius intelligit et producit lapidem, q Pater a se filius vero non a se, sed a Patre produxit et intelligit lapidem. unde hic prioritas originis 2us qd non sufficit ut id qd dicitur sic posterius sit, vel, intelligit, prae supponatur esse, vel, intelligit in illo priori originis, q lapis non dicitur habere esse vel intelligit pro priori ad filium a quo esse durationis, vel singularis; alioquin filius non produceret lapidem vel, lapis vix produceretur. et quorum ordinum intelligentia magna solet pati aequivocatio.

Hoc notato r.^o ad argum^tu^m S^ti^s intelligit dici de voluntante antecedente non pro aliqua durae ut quo adhuc nasa intelligendi sed de prioritate nature dey ff. unde S^ti^s dixerat: Patr^s vile qe ante act^s voluntatis quo vult generare filii; generare aut^t filii ait. Patr^s generare filius voluntante antecedente; qd nemo negare potest q nemo audiuisse negare Patre amare generar filii ase; et filius haurerre se genitus non a se, sed a Patre; et x^ta hanc ex prioritate totius argutus in quaestione locum; q solus prouat prioritatis originis qd ex quo non valet in sensu: pro secione venia, sed ex cogne Personarum pre supponitur, sine di^e, distante prioritate nare, ut quo, intelligendi

Arguitur 2°: Cognitio comprehendiua Dne essentiae necessario atingit Pnas; sed verus procedit ex Cogne Comprehensiua Dne essentiae: ig. prob. m^r: Cogno atingent omnes fratitates Dei, atingit eius necessario Pnas, que st Dei fratitates, ut potest eius personales subsistentiae; sed Cogno Comprehensiua Dne essentiae necessario atingit omnes fratitates Dei: ig. prob m^r: Cogno tan intensive, que ex. Conmensurata Cum Deo, atingit necessario omnes fratitates Dei, aliquam cum Deo non commensurarentur; sed Cognitio Comprehensiua Dne essentiae tan intensiue, que ex. Commensurata cum Deo: ig — Respondet dist m^r: Cognitio Comprehensiua operatiua Dne essentiae necessario antest Pnas translatam; Cogno Comprehensiua dictiua Diuine essentiae necessario atingit Pnas subsistentes, ff eg productus, dist m^r; tanquam obta, pre supponita ipsi Cognoe Comprehensiue dictiue, neg m^r; et dist m^r: sed verus procedit ex Cogne Comprehensiua operatiua Dne essentiae, neg m^r in modo suposito; q Cognitio operatiua productiua non e; sed verus procedit sub Cogne Comprehensiua dictiua, subdist; tanquam terminus ff eg productus, dist m^r; tanquam obtus ipsi Cogne Comprehensiue; presupponitus, neg m^r et sg. ne Colite qd Cogno comprehensiua operatiua, et qd dictiua; sed vitalitatiua, et intentionalis —

Licet Cogno, Comprehentiva opinativa essentiæ Dnæ præsupponatur in Ptre, præsuppositione originis, et quamquam perfectio pertineat ad suppositum genarans; tamen ex hac, nec tanquam ex objecto, neque tanquam ex principio formali, Verbum procedit; quamquam propter suæ tangat, sive non, Dnas, impertinenter ad hanc, questionem modo præsupposita. Cognitio. Vero Comprehentiva dictiva, aliter se habet. ex potest quia Verbum Divinum producitur, et unum principium adæquatum tamen; nam cum, negotiatur actio dictiva præsupponere Dnas in adæquato objecti, fecundantis intellectum Paternum suæ memoriæ perfectum, ad totam actionem dictivam; quia aliter verum esset, ante suæ productionem, et esset aliquo modo principium sibi ipsius, et sui ipsius actionis productivæ; quod dici nequit; unde solum essentia Dnæ; quæ præsupponitur tanquam objectum fecundans, intellectum Dnum; ex qua fecunditate, Verbum est adæquata proles. —

Dices Dna: essentia Dna.

non solum secundum rationem essentiæ sed secundum omnes rationes quæ in essentia reperiuntur fecundat intellectum Dnum? sed in ea sunt attributa et Pnæ; ergo secundum rationem attributi fecundat intellectum Dnum. nec dici, sed Verbum Dnum procedit, ex memoria perfecta, et adæquata Pni; ergo procedit ex his omnibus quæ in essentia reperiuntur — Minor subsistentia

patet ex Divo Augno. 15 de Trini. Cap 2 dicente: Pater genuit Verbum suæ equalem per omnia: non omnino de ipsius perfectus, et integro dicibile. si aliquid minus sit, amplius in verbo non esset quam in ipso; et ideo Verbum hoc vere veritas est, quoniam quidquid in ea scientia de qua genitum est, et in ipso est. quod autem in ea non est, nec in ipso est: ergo Verbum procedit ex his omnibus, quæ in essentia et sita reperiuntur — Respondetur ad replicam dist m: essentia Dna non solum secundum rationem essentiæ; sed etiam secundum omnes rationes alias quæ sunt in essentia fecundat intellectum Dnum pro signis correspondentibus illis aliis rationibus, do m; pro signis non illis aliis nec m; et distinguo: sed in ea sunt attributa, et Pnæ pro signis non correspondentibus ipsis attributis et Pnis neg m: sed in ea attributa, et Pnæ pro signis correspondentibus

est dis[tinctio] utrasq[ue] et Dnus Deum, et adeo dict. dict. D =

Ad minorem subdistinctus Secundus procedit et memoria perfecta et adeo quatenus Patris perfectione et adequate commensurata Cum eius cognitioni ad sexui generans, Concedit unum perfectione, et adequate Commensurata cum omni signo nec. unum subd. et d seq. dict.: eius primus procedit et his obnixus, quae in essentia ipsa reperiuntur prosigno prioritati, ne quidito ad generans, Ideo Dg; pro omni signo sive prioritati sive posteriorione ad generans, neg Dg =)

Jam praesupposuimus quod licet omnes nes Ante sive ne Divinitatis Coaeternae et quaequales, commendantur inter eas prioritas et posterioritas originis; et sic, quod inter Deos perfectiones datur prioritas, et posterioritas naturae essendi, et intelligendi licet hae perfectiones reperiantur in omnibus tribus Dnis; quod cum hac simultate durationis aeternae, et perfecta Communitate Compossibilis utrasque prioritas et posterioritas =

Nunc autem, quod Conditio Dnus secundat inter Dnus ad generans sexui non potest inter secundans secundus Moas nec. quae Competant essentiae prodignis posterioribus ad sexui generans; ut Dnarus Personalis, et attributas quae dicunt ordines ad extra: quod alias pro sex ponerentur in essentia, ate quae in essentia diceant esse. unde cum primus Dnus non desideat prae supponi ad eius generans, nec spiritus Stus, ut potest a filio procedens; indei, quod primus Dnus non procedit et Cognre Personarum, tanquam quod necessario in quanto modo; nec tanquam quod pertinens ad prius trale quod prius, ad sexui generationes, nisi ad summus, et virtualiter Contentus in ipsa etern. Dnus quod e nil tranos =

Ad inaequalitatem Dnus Augeri distinctus quod Stus Dontandus intendit probare, unitatem et equalitatem inter patrem et filium, non autem quod hec omnes rationes sunt necessario procedens secundantes inter Dnus, tanquam obiectum internum ad sexui generans; quod ad hoc sufficit sola essentia Dnae, ut potest cum obiectus motivus et tale quatenus alia cum inmensa essentia eius + Paternitas, sequeretur eius Dnus Trinitatis Communicata filio quod dicit negari de in Deum ad essentia Huius Creaturae possibiles, ex quibus quaeritur Dnus quod eius negat Deum =

Quis a hac: maior perfectio inveniri, quod procedat, ex Cognitione perfectiori dicenotitia; sed Cognitio essentiæ a qui visitorum et Sanctorum perfectior quam solum essentia: ergo &c. = Resp.

Deo m: dist m: est perfectior extensivè, Deo m. intensivè, neg m. et sol. Cognitio enim essentiæ Dni est formaliter infinita, tam ex parte actus quam ex parte objecti; cum omnes aliæ perfectiones quæ talis sit, non addunt nisi infinitatem extensivam, ut patet quod ex quæ talis sit, eminenter contentas in ea: Sequentur quod Cognitio essentiæ tualiter, sol, eminenter Contentæ in ea: Sequentur quod Cognitio essentiæ a triumvirorum non est magis perfecta Cognitio, quam infinita. Cæterum proximalis perfectæ non est magis nec eminentes et predicque ergo personalitates, nec perfectiones, nec in perfectionem imponderat, inde quod &c. =

Arg 3: Verbum Divinum procedit in illo modo quo procedit ex Cognitione illorum quæ per se manifestat; atqui verbum per se et præcipuè Cognitione illorum quæ per se manifestat, essentiam et Paternitatis: ergo per se et utriusque Cognitione procedit. m est manifesta per verum Creatum et in procedendum et quo producitur: m. probatur: Verbum est imago non solum essentiæ, divinæ Trinitatis, sed etiam Patris, a quo realiter distinguitur; et a quo realiter procedit; sed imago dicit repræsentationem sui imago: ergo Verbum non solum repræsentat, imago dicit repræsentationem Patris, sed etiam Paternitatis, et Verbum = Respondetur dist m: Verbum Divinum procedit ex Cognitione illorum, quæ per se manifestat primo, est m. secundum (?) nit. neg m: et dist m: ad quod Verbum est per se ex præcipuè essentiæ, et Paternitatis, et quæ primario, neg m. essentiæ primario, et Patris secundario, Deo m, et neg q.

Verbum

divinum repræsentat essentiam Dni primario, ut verbum primarium Dni Cognitum, et naturam in qua intendit generari, assimilare sibi perfecte genitum. Paternitatem vero repræsentat secundario, ut patet quod notio nostra, et necessarius præcognitis, ut principium quo, generans Dns, posito extremo in actione generativa: unde non est hoc notionali, verum Dni procedit tanquam ex solo fecundante in de Paternitas, deserviens, quæ sufficiens et potest in finita =

At tum ll. Verbum accipit omnes ter nam Communicatum, ex filiationis productum; sed utrumque accipit verbum mediate Cognitione: et mediate Cognitione per se ad utrumque terminata. licet hoc argumentum in scholastico colore falsum supponat verbum productum per dictionem quemlibet actum mentis, non in actus intelligendi finalitate, tamen pro nunc hoc omitto:

Respondetur ad argumentum. Ideo m, et dicitur m. sed utrumque accipit verbum media Cognitione dictiva, concedo, Ideo m media Cognitione dictiva filiationis subdistinguo, ut filiatio habeat essentialiter notionalem et talis Cognitionis dictiva. Ideo m; ut filiatio praesupponatur Cognita necessario, neg m; et distinguo: et media Cognitione dictiva, per se ad utrumque terminata, tanquam ad actum adaequatum, et productivum, Ideo Conseq; tanquam quod necessario praesupposita Cognitio neg Cons; verbum accipit ex [illegible] nam, et filiationem, media Cognitione dictiva; illam supponens tamen Cognitio dictiva ... fecundant intus divinum ad verbi generandum; et dans primum esse notionem propriam filio, ut potentiam ad verbum productivam

alibi, manet resolutum quod de dubio quod hic fieri solet, scilicet, quae actus interveniat verbum, an per intellectionem, an per dictionem, et eius maneat dictum eiusdem disputatione prima huius tractatus quod in ... positis quod verbum producitur per dictionem, ideo dum hoc hic omittimus, et supra dicta nos referimus; nec ideo vix repetamus

Dubitavis denique: an generatio verbi sit voluntaria? ante cuius responsionem oportet scire, quod voluntarium multipliciter potest dici; primo directe, et elicitive, quatenus est a voluntate, ut ... immediate elicita; ut actus amoris. Ideo imperative, et indirecte quatenus fit ab alia potentia per impulsum et imperium voluntatis; ut motus manus aut pedis &c. 3 Distinguuntur, ut licere, ut quo sic fuerit ut possint non fieri, scire quod ad istud licere quod ad modum dei. Ex concomitanter, antecedenter, (3), consequenter, ut (3): voluntas praesupponat ... dentem cuius illius petimus; Consequenter cuius de illa praeteritae gaudemus; et denique Concomitanter, cuius de illa Carentia laetamur. de primo modo non procedit dubium quia ... scimus. Quod generatio verbi est immediate, et elicitive ab intellectu naturaliter habente, non autem a voluntate, ... solum de aliis modis procedit difficultas

Respondetur quod generatio verbi, non voluntaria concomitanter, per necessariò concomitanter, et antecedenter, in modo et alio quo modo antecedenter. ne solvit quod ad primam partem, et quod ad aliam ex dictis ... quæ unica, et de quanto dico: quod Pater ... modo filij et ut in proximo argumento, huius quæstionis ... etiam constat quod nil sit in divinis in voluntate cuius &c.

Disputatio 6. et ultima de S. Trinitate

Quæstio

2 an Spiritus Sanctus à Patre et Filio, et quo primo et æque et æqualiter

Art. 1. primus quod Dicendum

Licet olim varie fuerint hæreses circa huius S. Trinitatis Personæ, et illa aut Sabellij, qui unicam in Deo agnoscebat personam; et Luciferij, quibus ... et Photij ... Patre et Filij, quibus alij ... secuti fuerunt, et Maiij qui solum Patrem ... Filij ... et Spiritus Sancti ... Macedonij etiam qui ... soli Patri, et Filio ... universalis ecclesiæ Catholicæ Doctrina, ... et ... 3 esse in Deo Personas realiter inter se distinctas ... 3a. ... Spiritus Sanctus, qui ex Patre Filioque procedit

Supponimus 2do: qd. licet 3a Trinitatis Persona, duo alia nomina (?) sortiatur ... Spiritus Sanctus datur intelligi nomine suo ... dicitur enim Spiritus Sanctus, amor, et spiratus, donum, fons vitae, ignis, Charitas, et spiritalis unctio digitus Paternae dexterae &c; quorum alia conveniunt ei proprie, ut duo primo, et alia appropriate, ut tertium &c. ita D. Thom. in 1. dist. 10. dicens: dilo ... maxime apparet illius 3ae Personae proprietas, illius nominis Spiritus Sancti: ac si diceret Spiritus Sanctus procedit spirato voluntate unico Patris, et Filii, ... habentis ... infinite diligibile, ... producendi amorem infinitum, et consequenter ... qui Spiritus dicitur.

Supponimus 3o: qd. actus spirationis, sive actio qua spiratur Spiritus Sanctus, potest 3pliciter considerari: vel ut ... vel ... vel in ordine comparatione ad supposita a quibus ... scilicet Patris et Filii. Primis duobus modis omnino uni formitas, vel potius unitas, quia verissime una actio, et unus ... productus. 3o modo loquendo sicut ipsa vis spirativa communicatur Filio a Patre, ita ... qd. Filius spirit; hoc habuit a Patre. et ita Pater ... a se, Filius autem non a se.

... dicimus: Spiritus Sanctus immediate, et uni formiter ... a Patre et Filio procedit; ita ut nec immediatius, nec principalius, nec perfectius, nec magis proprie sit ab uno, qam ab alio. e Communis et expressa D. Thom. in 1. dist. 13. quae 2. dicentis: ad propositum dicendum, qd. non e consimilis ordo inter Patrem generantem, et spirantem, sicut e inter Patrem spirantem, et Filium spirantem. unde non e intelligendum, qd. Pater spirat, atque Filius spirat, sicut prius origine Pater generat, quam spirat propter ordinem ... in producendo:: sed e iste ordo. qd. in Patre e simul ... fecunditas a se. 2do e in Patre actus fecunditatis. et tunc e in Filio 2da fecunditas. 3 e actus 2dae fecunditatis. simul a Patre et Filio habentium ... tunc simul e

illus fecunditatis: nomine eg ordo originis inter Spira-
tionem Patris, et Filij, quatenus spirat Pater tanquam primo dignio-
ris originis, in quo non spirat Filius; sed in eodem signo originis simul
spirant. Sed ad haec et tamen minus, quia ab uno principio perfecto, licet
in duobus suppositis, et aequaliter, et uniformiter ab eis: ergo &c.

Ptur-
ratione: principium, quod perfectius in uno supposito, sicut in duobus vel
aeque est principium habendi in uno, sicut in duobus: sed voluntas et natura
vis spirativa, aeque perfecta in Patre et Filio: ergo aeque perfecte
producit in Patre, et Filio; sed tamen proprie productus per actionem
spirativam est Spiritus Sanctus: ergo Spiritus Sanctus aeque perfecte productum
a Patre, et Filio.

Confirmatur ex Divo Augustino 5 de Trinitate
Capite 14 dicente: Pater et Filius sunt unum principium ad Spiritum Sanctum
sicut Pater, Filius, et Spiritus Sanctus, unum principium ad creaturas; sed tamen
alterutrum a tribus unum est uniformiter et aequaliter: ergo Spiritus
Sanctus est a Patre et Filio uniformiter et aequaliter. Patet, quod hac
auctoritas Augustini sic intelligitur. Ex contrarijs opinionis; his verbis etiam
patet, quod sunt (sicut Pater, et Filius) unum principium Spiritus Sancti, omnino unum,
et uniformiter: sicut tres personae sunt unum principium creaturae.

Argumenta
Solvuntur

Arguitur primo ex pluribus Sanctorum auctoritatibus; nam Divus Augustinus
15 de Trinitate Cap 17 ait: Spiritus Sanctus principaliter procedit a Patre;
sed non principaliter a Filio: ergo. Divus Hieronymus Epistola
88: Spiritus Sanctus proprie a Patre et Filio: ergo non procedit
proprie a Filio. Divus Hilarius de Trinitate 12: Spiritus
Sanctus, qui a te per unigenitum tuum est: ergo est a Patre
per Filium: ergo non uniformiter ab utroque &c. Divus Ricardus 6 de
Trinitate: Spiritus Sanctus procedit a Patre mediate, et immediate;
a Filio autem immediate tantum.

Resp.o et pono omnes autoritates praedictas, et nus. 2os
ad Divus Augus dico, qd loquitur de praesenti palitate originis. et
non alia. ita Bon. Alis. Alexander de Alis. et Divus Bona Ben
tura dicentes: q procter hoc dicit Augus, Pater praesentipalitas
est spirare, sed proni unim se. ideo praesenti palitas
filius et spirat, hoc habet a Patre. a Divus jeronimus
dictum antes, et dicit Odeg: q non procedit pro pedo, ide, proprie
tate incomunicabilis, sive origines, Ideo Og: proprietate comuni
catas, sive non proprie aut inperfecte, neg 2g:

Solutiones in
ligenetis, sinotetis: proprietarius tantus dicitur, assent Bzg. ille,
qui in habendo ag, nullo modo dependet ab alio: quam ausus autes
Pater igitur, qui vim, et spirativa habtas, recte dicitur
proprie et spirare: filius autes non sic proprie. silicet, a seo
et spirat; licet proprie idem, non improprie, vel imperfecte
dicendo imperfectiones dicente: et ideo proprie et spirat filius
sicut Pater; cum eadem et in utroque vis et spirativa; quamvis in
Patre a se, et in filio a Patre. hec e ment Divi jeronimi,
et p hoc etiam patet ad Divus stanion; Et dicantes ==

omnes causa prima plus agit quam 2da: sed Pater e prima Arguitur 3:
causa, sive prius, et filius. 2da: ergo prius et spirans spirat dli: ergo.
m patet ex Philo 1 posteriorum Cap 2 Meltaq. dicente: nesesa
nitus prius est veridissima Tempore, ponitur; q status causa
veritatis: ergo omne prius producens plus producit, quam 2dus pro
ducens; sed Pater e prius producens: q prius omnium filio, et dat
filio producere: ergo. ==

Respondetur omitendo, vel 2dam m de
causa et causato proprie, neg m et 2g. rao disparitatis e: q in cau
sis ordinatis e, alia, et alia virtus in causando, et praesenti potior in
causa priori: non sic in praesenti pro, qd non e causa, ut in Patre

et filio usque ex spiratis Spiritus Sancti; in qui quis non e alias etalia

virtus ex spirativa, sed eadem met; et ideo non plus principiat prin-

mus pris. sive principiant, scilicet, Pater quam Deus principiant

scilicet filius, sicut nec Causa sufficiens plus Causarec, quam Deus;

si eadem virtute Causativa Causaret Cum Causa Deus. =

Arguitur 3: Pater

prius origine havet vim spirativam: ergo Pater prius origine spirat

Spiritum Sanctum, quam filius spiret Spiritum Sanctum: ergo filius non spirat Spiritum Sanctum: probatur

hec dum Spiritus Sanctus in illo signo originis quo Pater e prior filio. in

telligitur spiratus a Patre; alias Pater prius origine non e spirare;

sed filius non potest spirare Spiritum Sanctum jam pre existentem. sive spiratum.

pro signo priori ad esse filii: ergo filius non e spirat Spiritum Sanctum. Confir

matur: quia quod est prius productivum in supposito priori intelligitur

haveretur adequatum; quia non potest esse prius producendi importinioni

supposito; sed eveniret in posteriori supposito, sialiter ac argumentum aserit eve

niret: ergo.

Respondetur ad argumentum Deo. primum entimema; neg

Deus Dei; Cuius probaciones neg atum, quia alia sit signa essendi vel in

telligendi, et alia signa originis. ut patet ex autoritate probatur

nostre [illegible]. quae e ratio. qua Deus solvit hoc argumentum; in quo fit.

transitus de priori tate originis. ad prioritatem essendi: quod inferri

non valet =

Ad Confirmationem dico: quod in non e vana, si illud prius

non haveat terminum adequatum ante quam aliud suppositum producatur

cui Communicetur illud principii pius Deus toto eius fecunditatem: et sic

e in proposito de vi spirativa quam Pater Communicat filio. ante quam haveat

terminum adequatum, scilicet, Spiritum Sanctum. unde licet Pater prius origine spiret

non sequitur, quod ante quam filio spiret: vel quod Spiritus Sanctus sit, ante quam filius

sit.

Q. 2. utrum Pater, et Filius
Spirent Spiritum Sanctum, inquantum omnino

Dixinius quod Spiritus Sanctus a Patre, et Filio, realiter, vere et univoce formaliter, quae ratio mus. an illi in hac spiratione se habeant ut duo, vel, ut unicum indivisibile principium? pro cuius intelligentia quae colitur in memoria, ex dictis, duplex esse principium; unum quo, et aliud quod: quorum definitionem, et explicationem posuimus diss. quae b. pro quo ad praesentem actus voluntatis divinae, ut fecunda, et praecisiva identitate, sive alii intellectui praesentari, est principium quo et spiratio in Patre et Filio. et ipsi Pater, et Filius principium quod —

Suppono 2do quod Pater prius origine generat Filium quam producit Spiritum Sanctum, et ideo in illo priori instanti prioris origine ad ut principium quod instans in quo genitus generatur, communicat Filio divinam Pater totum illud principium quo, id totum in spirativum in summa identitate et perfectione quam in Patre; scilicet, voluntatis fecundae nondum habentis terminum productum hoc constat ex dictis; quae in medio dicto intelligi debent —

His notatis,

Dicimus Pater et Filius spirant Spiritum Sanctum voluntate, in quantum omnino una. et ex quadam est diss. 14 quae 1. et toto, et exclusiva opinionis concordia. Patet ex dicto dicente: Pater prius origine habet actum fecunditatis intus, quae voluntatis; sed in illo priori communicatur Filio fecunditas eadem, quae est in Patre; quia in illo signo originis in quo Filius producitur et fecunditas intus communicatur sibi a Patre quod ei, non repugnat; et ita fecunditas voluntatis: ergo in illo signo originis quo producitur Persona, per actum fecunditatis secundae, scilicet, voluntatis producitur a Patre, et Filio omnino, ut ab uno principio, propter unam fecunditatem principii producturi. ineis —

De fide ratione et Concilio Lugdunensi sub Gregorio 10. ex decreto de Suma Trinitate Capite fideli; quod habetur in 6. decreto et in Concilio florentino declarante perfectior Graecos, nec videmur audimitere duo Spiritus Sancti principia; dicente: quod Spiritus Sanctus de Patre et Filio eternaliter, et essentiam suam esse subsistens. habet ex Patre, simul et Filio; et ex utroque eternaliter tanquam ex uno principio, et unica spiratione procedit.

Et Lugdunensi sessione ultima, damnat omnes qui audu temeritario asserere presumserint: quod Spiritus Sanctus ex Patre et Filio, tanquam ex duobus principiis, et non tanquam ex uno procedat: quod et idem docet Divus Augustinus 5 de Trinitate Capite 15 dicens: fatendum est, Patrem et Filium esse principium Spiritus Sancti, et non duo principia; sed sicut Pater et Filius est unus Deus, et ad Creaturas relative unus Creator, et unus Dominus: sic relative ad Spiritum Sanctum, unum principium. hoc idem docet Divus Anselmus de processione Spiritus Sancti. 11.

Probatur ratione: Pater et Filius spirant ut unum principium; principium nil aliud est, quam eos spirare per unam, eandemque indivisibilem virtutem, sive voluntatem fecunditatem, et actionem; sed Pater, et Filius ita spirant Spiritum Sanctum, ut sit per unam eandemque indivisibilem virtutem fecunditatem, et actionem: quod est nostra sententia fundata in auctoritatibus et quod in Contrat; et Da in Tercium.

Argumenta Solvuntur

Arguitur ex Divo Augustino 6 de Trinitate Capite 5, Libro 16: Spiritus Sanctus est Comunis unio Patris, et Filii: et hoc assignatur Comunitatem, quod est nexus amborum; sed nexus non est aliquorum, nisi in quantum sunt distincti: ergo si procedit ab his in quantum est nexus eorum, procedit ab his, in quantum sunt distincti. = Respondetur ex ponendo Augustino. Spiritus Sanctus est unio Patris, et Filii, et nexus amborum tanquam quod Comune productum, Concedo maior; est unio formalis, et proprie nexus amborum, nego maior. et sic intelligitur Sanctus Doctor. adhuc dicentes:

quod Pater et Filius nectuntur in Spiritu Sancto, sicut in Comuni producto, et quamvis sic nectuntur, in Comuni producto, licet sint distincti. alioquin, non Cognectorentur. tamen non habent Comune productum in quantum distincti, sed in quantum unum, unde productum unum est ab his in quantum sunt unum producens: et ita auctoritas illa, similis, argui, est in proposito =

Arguitur 2o: actio suppositi: et duorum suppositorum non est una actio: sed Spiritus Sanctus producitur actione Patris; et Filii: ut a habentibus; et inquantum distincti — Respondetur actiones esse suppositi denominative, ultimo concedimus antecedens pro minori; quia ut dicimus, quod si aliqua forma esset separata ut venit in anima, quae per se sit, et se gerit a se, ista non esset supposita —

Actio suppositi elicitive, et formaliter, negatur antecedens et distinguo consequens: et duorum suppositorum non est una actio quo ratio a habendi in suppositis multiplicatur; ideo concedo; quo ratio a habendi in talibus suppositis non multiplicatur; nego; et sic venit argumentum: unde cum in Patre et Filio voluntas fecunda non multiplicatur, inde quod talis actio et eadem est ab utroque —

Arguitur 3. Pater, et Filius non possunt producere Spiritum Sanctum inquantum sunt unus in vi spirativa: ergo. Probatur antecedens: si illa possent producere sequeretur, quod Pater esset duo principia, scilicet Filii et Spiritus Sancti, propter duas virtutes productivas in ipso, ad sui conceptum; sed hoc dici nequit: ergo nec aliud; et quod sequitur —

Respondetur nego et probationem eius; quia ad hoc ut dicantur plura producentia requiritur numeratio, sive multiplicitas suppositorum quale in Patre nequit reperiri. Sicut non dicitur aliquis plures scientes, nisi habeat plures scientias, quia ad hoc requiruntur plura supposita —

Dubitatur an Pater et Filius possint dici unus spirator vel duo spiratores? Respondetur quod Pater, et Filius respectu Spiritus Sancti sunt unus spirator, licet possint dici duo spirantes. Est doctorum hic dicentium, hanc quaestionem esse quasi grammaticalem, et quasi de significato nominis non multum in moror, spirator enim significat vim spirandi, et connotat suppositum; et quia una est vis in Patre et Filio,:: ideo non videtur concedendum cum doctoribus quod sint duo spiratores; quia tunc vis spirativa videretur numerari in eis, sive plurificari: non ita cum dicitur duo spirantes —

Confirmatur ex regula quae servatur de modo loquendi de hoc misterio, ut si nomina substantiva dicantur pluraliter, pluri ficantur, non tantum supposita seu Personae, sed etiam naturae, seu Esse, et ista nomina significatae: non sic ac de adjectivis, quae multiplicantur ad solam multiplicationem suppositorum; sed nomen Spirator sumitur substantive, et spirans adjective: ergo si dicerentur duo Spiratores, significarentur in illis duas naturas, sive virtutes spirativas, et duo principia realia (quod haereticum est) et cum dicuntur duo spirantes, nihil aliud significatur, quam quod sunt duae Personae, eandem virtutem et actionem spirantes. quod Catholicum est. Dices tandem: Pater et Filius sunt duo spirantes: ergo et ideo spiratores. Probatur: si dicas unus spirans, recte infertur: ergo et unus spirator. ergo cum dicis duo spirantes recte infertur: ergo et duo spiratores: probatur consequentia. Sicut singulare infert singularem, ita plurale infert plurale; quia significatur nominis substantivi, et adjectivi idem est, licet diverso modo: ergo sicut bene infertur unus spirans: ergo unus spirator. Ita bene infertur: duo spirantes: ergo duo spiratores =

Respondetur negando utramque consequentiam et dicti regula: plurale infert pluralem, si quod infertur sit continetur, et pluri ficatur in antecedenti, secus; si non sit pluri ficatum in antecedenti plurali, negatur. Spirator autem cum sit significatum formale nihil aliud, virtutem et actionem spirativam non pluri ficatur in antecedenti illo plurali spirantes. sed in Personis spirantibus, et ideo non sequitur sunt duo spirantes: ergo duo spiratores. sed tantum sequitur quod sunt unus spirator numero in multiplicatione Patris et Filii quoque. et de hac quae nominatur salva est; quia in misteriis fidei loquendum est. secundum Sanctos Patres, et in sensu et usu communi; quia sapientis munus est nomina rebus imponere; sed nomina rebus impositis intelligere

Q. 3. an Spiritus Sanctus non procedens a Filio nihilominus realiter distingueretur ab illo

Art. Sup. necessarius videtur.

Licet olim hac quaestione aliqui qd mitore nonvoluerint, et solet in utilz. et repugnanty ab intrinseco, q dicerent qd ex impossibili sequitur qd libet, idē, qd utraq pars contradictionis sequta sit vera: tamen q commun Theologorum consensus, eg admittit, disputat q praeter utilitatem suy, sicut in Divi Thomae arguty contra Graecos, sicut ficaso; probans spiritus Stus procedere ab filio? et elig. an sola spiratio spiritus Sancti a filio sit adaequata rao distinctionis; inter filiy et spiritus Sty? necnon praeter iysy deberet alia, sicut filiatio: unde hac qtio hipotetica continet veritatem hanc absolutam: an adaequata rato distinctionis personalis inter filiy et spiritus Sty sit solus processio unius ab alio, sl filiatio vel amor spiratus

Pro terminis declaratione suppono 1: qd licet de facto spiritus Stus procedat a Patre et filio simul ut probatus manet prius antecy, tamen hoc posito, qd procedere ab utroq, spiritus Stus non exigit ex rae sua sua formali, sed ex radice spirationis fraly; ut probat Doctor contra opinantes, de voluntate concorde, in dist 12, quaestio SS contra istas opiniones arguitur sic. Conseqter q admissa hipotesi sequitur, qd isti duo Patres, sicut, filius, et spiritus Stus se haberent, sicut nunc se haberent; et elig, qd non se haberent, sicut nunc; Supplico consensus dando nos primi:

Itale hipotesis, non tolit ipsa, in tricetas Personas filij et spiritus Sti manere easdem omnino, quae de facto sunt; Cy et manerent data hipotesi, earum res constitutiva personale: q in filio, seclusa spiratione activa, maneret eadem filiatio quae nunc est; et in spiritu Sto, eadem spiratio passiva a solo Patre, quae nunc est. et ipsy constituit in esse personale: et solus differret in eo qd, nunc est spiritus Stus a Patre, et filio, et tum esset a solo Patre. Sed propter hoc non auferetur ab eo, qd esset ab eadem numero voluntate fecunda, et actione impulsus, et tam adaequatus, ut nunc est ═

2º alio 2º est: q filius de facto habet spiratorem activam et relat spiratorij, quae non haberet data hipotesi. sed hic relatio quasi advenit filio, q illa illy non constituit, in esse Personali, ut supra manet probatus. Similiter spiritus Stus de facto habet procedere a filio qd non haberet, data hipotesi; q supponimus qd a filio non procedit. ata

Attamen cum hec diversitas omnino quod ad probationem accidentalia et adventitia, non obest, ad veritatem huius suppositionis praedictae; quare filius et Spiritus Sanctus, sit idem Personaliter primo, ut probat per manens sicut personis Constitutiva Personalia; data hippothesi; enim sit idem accidentaliter personaliter, sive probatur a secundo, facta suppositione; quod verissimum est, ut quae Constavit, et traditionis non involvit.

His suppositis, et Chatolice vere intellectis. dicimus cum Thomistis: e Si Spiritus Sanctus a filio non procederet adhuc distinguetur realiter Personaliter a filio. è spec. la [illegible] inst. dist. 11, quod d. [illegible] ad istam rationem. Concedit [illegible] rationem pro vatione distinctionis realis Personalis inter filium et Spiritum Sanctum, dato hippothesi. Doctores sequuntur omnes [illegible] discipulis et Ddius Colligitur, et Divo Augustino 5 de T. Cap. 12 dicente: Spiritus Sanctus exiit non a Patre, sicut non quomodo natus, sed quomodo datus. et demum est Conformior Conciliis, Communi Theologorum Consensui, et Sanctorum Patrum dictis: ut ex argutis solutis Constavit: ergo &c.

Probatur ratione: Doctoris hic: quodcumque formaliter aliquod Constituitur, hoc est primum essendi, et distinctum in se, cum sit distinctum ab omni non tali: quia idem est primum essendi, et distinctum in se, cum sit distinctum ab omni non tali: quia idem est principium essendi, et distinguendi; sed filius Const. in esse Personali filiatione: ergo etiam formaliter distinctum ab omni alia Persona: hiquitur per impossibile, vel, in [illegible] sic circumscripto quocumque alio, et maxime posteriori filiatione, remaneret filius filiatione distinctus Personaliter, quacumque Persona. adstructus evidens, et ab omnibus admittitur Communiter. Probatur minor per exclusionem: in filio non sunt aliae proprietates Personales, quam generatio passiva, sive filiatio, et activa, et spiratio; sed filius non Const. in esse Personali, et spirare activa; quia illa Communis Patri et filio: ergo filius Const. in esse Personali filiatione.

Huic explicationi nes [illegible] aliqui. quod formali Constitutivo non dist. aliquid a quocumque, sed tantum ab illis. cum quibus in materia Convenit, et a quibus non dist. aliquo alio. exemplis: homo rationalitate non dist. a lapide, sed a ceteris [illegible] animalibus cum quibus materia Convenit, et a quibus in pauci... ut lapides; videtur enim distinguere materialitate; quae non est formale constitutivum hominis, quia lapis est inanimatus. ita dicitur in proposito

q̄ filius convenit cum Patre in ex spiratione activa, et non cum
Spiritu Sto, hac sol. in hac dist, ab eo spiritu Sto proprio ac
tu suo formali constitutivo; scilicet, filiatione dist a Patre, cum quo ma
xime convenit, quare &

Sed q̄ hec solutio e falsa non solum in
Scholastica Schola, sed etiam Thomistica, ut infra patuit; Pro
eo sic insurgimus: quodcunque formali constitutivo non solum dist. a q. ma
xime convenit, sed etiam ab omni alio quocunque: ergo ruit solutio.
probo ante: distinctio cuius cunque non solum a quo ipsius maxime convenit,
sed etiam ab omni alio quocunque praesupponi esse illius convenienti
illi cuicumque, tanquam radix alij distinctionis; sed esse illius cuius
cunque quod e radix talis distinctionis e formaliter primario forma-
le constitutivum illius: ergo. maior e sententia. minor probatur: ratio qua dist a q. ma
xime convenit, eadem dist ab omni alio quocunque: ergo.

Hoc suppo
sito formaliter: quod licet haveret aliquid esse dist distinctione convenie
scilicet a quocunque alio per aliquid quod e de ratione eius, in quantum haveret
tale esse: igitur filius dist personaliter per aliquid quod e de ratione eius
in quantum e persona, a Spiritu Sto. nunc sic, sed spiratio activa
non e de ratione eius in quantum e persona, sed advenit filio iam
posito, et e quasi proprietas accidentalis: ergo primo filius dist fi
liatione a Spiritu Sto, quam spiratione activa; sed filiatio e consti
tutivum formale personale, filij in ratione personae, et filij: ergo formali constitutivo non so
lum dist, a quo maxime convenit, scilicet, a Patre, sed etiam a quocunque
alio, nempe Spiritu Santo =

Praeterea aliter ex exemplo et solutione data:
homo non distinguitur essentialiter a lapide per animalitatem
sicut per rationalitatem, non e sed de eius essentia, licet non ultimum constitutivum: ergo cum
vis spirativa non sit de essentia filij in ratione personae, filius non
dist personaliter primo ab Spiritu Santo, per vim spirativam
probatur: q. antecedens e dictis in metaphysica explicatur: quodcunque
dist. ab alio per se in quantum tale, dist per aliquid, quod e per se de ratione eius
in quantum tale; sed vis spirativa non e de ratione filij in quantum talis;
quia consequitur filiationem, quod eius e proprietas constitutiva filij in quantum talis:
ergo cum vis spirativa non sit de essentia filij in ratione personae, filius non dist
primo personaliter ab Spiritu Sto per vim spirativam, et consequenter
exemplum probat oppositum, et non oppositum.

Ita denique ex divo Thoma q. dicto 8, a septimo, folio mihi 50 solvente hoc argumentum: in divinis omnia sunt unum ubi non obviat relationis oppositio; sed si filius non ex patre, nonhaberet talem oppositionem cum spiritu sancto: ergo non essent una persona, respondet idem Doctor Angelicus: quod hoc modo se habent proprietates personales in divinis, ad distinguendo personas, sicut se habent in rebus naturalibus formae substantiales, ad distinguendas species rerum: in rebus autem naturalibus distinguit aliquid per formam suam dupliciter: Primo ratione

recta oppositionis formae ad formam: et hoc modo distinguit una quaeque res naturalis ab omnibus ex speciebus sui generis, quae habent formas oppositas, ratione quod genus dividitur oppositis differentiis. sicut sapphirus distinguitur sua forma ab omnibus aliis speciebus lapidum. 2do, distinguit res naturalis per suam formam ratione habere, et non habere; et sic quod habet aliquam formam naturalem distinguitur ab omnibus non habentibus illam formam. sic sapphirus per suam formam naturalem distinguitur non solum ab aliis generibus lapidum, sed ab ex speciebus Animalium et Plantarum.

Sic est dicendum (prosequitur Doctor) quod filius sola filiatione distinguitur a Patre, ratione oppositionis relativae filiationis ad Paternitatem: sed ab Spiritu Sancto distinguit filiatione per hoc, quod spiritus sanctus non habet filiationem quam filius habet. quod clarius pro nostro fundamento et refutatione responsionis ad illud, non gravavit nos talem habere Patronum: ergo responsio data non solum est falsa in Scholastica Scola, sed etiam Thomistica; cum filius filiatione, sic, vel, sic, explicata distinguatur

primo ab Spiritu Sancto. Probatur 2do DD. o ratione ex distinctione quali est specificationis Personarum: productiones filii, et spiritus sancti, in divinis inter se oppositae, et ipsi distinguuntur per sua principia formalia quod, per unam per intellectum, et aliam per voluntatem: ergo et personae per eas productae.

Probatur Ma: ex diversitate adaequata productionis, recte infertur diversitas terminorum per eas productorum: ergo. Probatur antecedens: impossibile est quod idem terminus, duabus productionibus, totalibus et aequalibus, adsciscatur: ergo ex differentia adaequata productionis. antecedens patet, tam ex Doctore dicente hic: quod impossibile, unam personam duabus productionibus totalibus adscisci, quam ex Philosophica doctrina

cuncti effectus non possit produci simul, adeoque sit causa totalis et adaequata. Sic intentum.

Confirmatur 1: in filio sunt duae formalitates notionales, quae distinguuntur a Spiritu Sancto, scilicet, filiatio, et spiratio activa, quae recepit a Patre, et per eas cum Patre producit Spiritum Sanctum: ergo quamvis impossibile istae duae formalitates deesset cum illas quae adsunt, sufficiunt ad distinctionem istarum duarum personarum.

Confirmatur 2do: et roboratur tam probatio, quam confirmationem primo, ex Ricardo de Sto Victore, 2 de Trinit. cap. 13 et 15. dicente: per hoc personae duae originem differunt, quod altera originem habet, et altera originem caret; sed si originem habeat, origo unius differt ab origine alterius. Sed haec ratio verificatur, etiamsi Spiritus Sanctus a filio non procederet: ergo etc.

Ad hanc rationem diversimode respondent Thomistae, sed tota responsio reducitur ad haec dicere: quod distinctio realis personarum omnino adaequate procedentium, non fundatur in dicendo prius quo, quod distinctio ex prius quod deducta, solum est virtualis, ut petit in productione activa, quae realiter non distat; eo quod una non est origo alterius: unde requiritur diversitas prius quod ad distinctionem personarum; quae non esset si Spiritus Sanctus a solo Patre procederet, quia tunc in tali hypothesi, haberet eas prius quod cum filio, scilicet, Patrem: cuius oppositum petit Spiritus Sanctus: exigit namque essentia sicut Pater et Filius, ut prius quod suae productionis.

Haec responsio procedit quae quod est falsa, petit prius quod dederit, ideo Spiritus Sanctus a filio non distingui, nisi ab eo procedat; quia pariter petit Pater et filius pro prio quod: et ideo Spiritus Sanctus petit Pater et filius pro prio quod, quia a filio non distat, si ab illo non procederet, solum ultra hoc, et a novis dictis in hypothesi: personas distinctas.

Distinctas prius quo, divinarum personarum sufficit ad distinctionem realem personarum procedentium; sed data hypothesi, et distinctas prius quo personae filii, et Spiritus Sancti, ut solutionibus condedit: ergo etc. Ut tamen in qua stat difficultas, et praecise ad respondendum ad vera, ex divo Anselmo de processione Spiritus Sancti capitulo 2do dicente: haec est ea quae sola causa pluralitatis in Deo, nam quoniam filius existit, et Deus nascendo, et Spiritus Sanctus procedendo ipsas diversitates nativitatis et processionis, referuntur ad invicem, ut diversi, et alii ad invicem.

Ben docet Capite 12, et 13, sed in his talis sumit A nostri mens dictionis realis productionis filij ab spiritu sancto, et dicta principio quo ut e manifestum: ergo &c.

Praeterea: diversitas perfectionis Divinarum, sicut realiter sit ex se ipsis principia spirativae, sive originativae sumitur earum principiis ipsis quod: ergo &c. ante. patet ex quaes disputatur 2. hujus tractatus, de probatur ex Dno in 1 dist 13 quaest Cai: & 3 n. 170. dicente: et tamen sicut principia spiratati, (loquitur de productionibus Divinis) ita principia spirativae sive originativae, distinguuntur alius principiis ipsis. intus sicut, et voluntate: sed hic loquitur Dno de principiis quod ut patet suis verbis: ergo &c.

Nec paritas dispro ductionis actionis convincit Dno nos aliquid: quia cum non impedit, quod illius principium quod. diversis productionibus tam numero ig quasi specificè differentibus productis implicit tamen quod eas diversis productionibus ig numero, tam quasi specificè differentibus productum; imo e, quod paritas non valet. ad 2g.

Praeterea denique: dictus principium alterius rationis: ergo dictus principium quo. ordinatum quo. Cum unitate principij quod, e principij alterius rationis: ergo dictus principij quo. Divinarum quo. productionum, sufficit ad distinctionem realem Dnarum, productionum. ante. patet: quia ratio productionum sufficit ad distinctionem realem Dnarum, productionum, e principium quo. talis qua principium quod e productivum talis, vel, talis speciei productionis, recte infertur consequentia patet: ex diversitate reali, et adequata productionis; sed dictum principium quo. infert diversitas realis, et adequata tres productionum; sed dictum principium quo. infert et sufficit ad distinctionem productionum realiter distinctarum: ergo &c.

Urges quod ad distinctionem Dnarum requiritur diversitas principij quod, ut aiunt Thomistae rationem, si spiritus sanctus non procederet a filio, ab eo non distingueretur realiter; quia ut manet suppositus cum Dno sublati, spiritus sanctus non exigit essentialiter Patris, et filius est principium quod: ergo ruit fundamentum thomisticum. probatur ante: in casu quo spiritus sanctus a solo Patre procederet, procederet ut omne id quod essentialiter exigit, alias non esset processio perfecta adequata, et Dnae, sed in hoc casu non procederet a filio, et ab eo distingueretur: ergo &c. probatur: spiritus sanctus solus exigit essentialiter procedere, a voluntate, per ordinem ad principium quo et principium quod sed in dicto casu procedere per ordinem hoc: ergo minor e thomistica solutio.

Probatur minor: ex primo ordine petit, spiritus sanctus procedere, ut impulsus; et ex secundo ordine petit procedere, ut personaliter ab dictis tenens; sed in praedicto casu procedit spiritus sanctus, ut impulsus realiter sub sistens: ergo minor e solutio Godoi. probatur minor. in praedicto casu Pater, et spirare amoris

Personalis: q.

Probatur ante ex divo Thoma in 1 dist. 33. q. 1 art. 1 ad 1 et in solutione ad 3 q. hic versus; ad 3 q. dicendum quod si generatio filii non esset; Pater non diligeret, et Spiritu Sto; quia nec Pater esset, cum persona Patris Paternitate constituatur: si tamen detur per impossibile quod persona Patris remaneat, poterit per se amorem spirare personalem, nec tamen ad hoc excluditur filius, quia omnis Patris perfectio est etiam filii; in quo cum relationes originis non opponuntur: ergo in casu predicto Pater spiraret amorem personalem.

Probatur 2do ratione: non solum relativa, sed etiam disparata relationes oppositione sufficit ad distinguendas realiter personaliter in divinis: ergo ideo quod in predicta hipotesi, non maneat inter filium et Spiritum Sanctum oppositio per se relativa sive directa, non recte colligitur, Spiritum Sanctum non fore realiter distinctum a filio. Consequentia tenet; ant probatur: filiatio distinguit filium realiter a Spiritu Sto; sed filiatio non opponitur relative per se, et directe Spiritui Sto: ergo. Minor patet; nam oppositio relativa per se, est unius relationis ad aliud quod non habet filiatio a Spiritu Sto cum ad illud non referat filium: ergo.

Confirmatur ex Doctore Sti, respondendo hic ad autoritatem Boetii dicentis: quod relatio multiplicat trinitatem. respondet Doctor; ideo quod relatio multiplicat trinitatem, et tamen non tantum distingui a relatione opposita, sed aequaliter et relatione disparata; cui realiter non est idem: quia sicut in genere qualitatis albedo non tantum distinguitur, ab altera qualitate contraria, sed etiam ab omni alia disparata non est albedo, aut sedo realiter, e nec odore: et si aliqua disparata esset incompossibilis, alteri disparatae, in eodem supposito, non tantum distinguerentur ratione a natura, sed etiam requireretur distinctio suppositorum, ita aliqua relatio disparata, distincta ab alia relatione disparata, ab illa aliqua alia incompossibilitate: aliquae autem non tantum habent, distinctionem, sed etiam incompossibilitatem sic est incompossibilis ratione in eodem supposito: ergo cum huius modi sit spiratio passiva, et passiva generatio Spiritus Sancti distincti filio, etiam si ab eo non procederet.

Ad hæc nos ut sunt Thomistæ dicit mi. probari: Filiatio non opponitur relativè spiritui Sto. Unde sunt m. n. & Cogno-scive, radicaliter, et substractive ... ; opponi relative Spirat. tripliciter: primo formaliter; et hoc modo solus opponitur relatio sub constitutiva referentis. 2do radicaliter seu cognoscibe, et hoc modo opponitur relative qd radicat constitutivum referentis. 3. subs-tractive, idest, constituendo sub tractus, ut qd referendi; q. qd, ut qd refertur, ut qd et tam... ad qd opponitur, differentur.

Unde licet filiatio, aiunt, non opponatur relative formaliter productioni, seu relat. spirati; quia non est formalis ratio referendi filius ad Spiritum Stum, opponitur tamen illi aliis duobus modis: tum quia radicat relationes spiratores referentis formaliter. tum etiam quia constituit substractum referendi ut qd per relationes Spiratoris, ad Spiritum Stum. ita videtur insinuare Divus Thomas, quem to de pot. art 5 ad tertium scilicet dicimus argumentum; ubi cum sibi opposuisset: qd filiatio distinguit realiter filium a Spiritu Sancto, et tamen illi non opponitur relative &c. respondet

Dicendum:

qd licet filiatio non opponatur relative processioni; tamen procedentis opponitur relative filio: et per hoc processio a filiatione distinguitur. at si apponens dicere: qd licet filiatio non sit ratio referendi ad Spiritum Stum, constituit tamen substractus, qd refertur ut qd. et cui ut qd relative opponitur processio: et propter hoc inter filiationem, et processionem datur realis distinctio; hæc solutio cuiusdam Thomistæ duplicem continet assertionem. primam, filiationem opponi relative radicaliter spiritui Sancto. 2dam, opponi relative substractive. utramque refutamus. et primo primam =

Filiatio non opponitur relative radicaliter Spiritui Sto.

; qd &c. probatur ante: qd non est radix formalis Spirationis activæ non opponitur relative radicaliter spiritui Sancto; sed filiatio non est radix formalis Spirationis activæ: ergo m. est certa; quia radicatus in radice radicatum probatur mi: qd non est prius quo formalis re... includitur formaliter in tam

Sequitur quod sicut principium formale quo spirationis activae non est radix formalis spirationis activae: sed filiatio non est principium quo formale, nec intrat intrinsece, ad constitutionem principii quo formalis spirationis activae; ergo. probatur maior. voluntas divina fecunda, est principium quo formale spirationis activae; sed filiatio non est voluntas divina fecunda; nec intrat intrinsece ad constitutionem talis fecundae voluntatis: ergo. maior patet ex quaestione de principio quo formali divinarum processionum. minor ex dictione reali scholastica suadetur, et sic inferentur — Praeterea: dato quod filiatio radicet spirationem activam adhuc non sequitur quod propter hanc rationem filius dicat realiter ab spiritu sancto: ergo adducta solutione solutio est falsa. probatur antecedens nam essentia divina radicat Paternitatem, et spirationem activam, quin filio, spiratio activa: sed ex hoc non sequitur, quod essentia divina dicat realiter, ab spiritu sancto: ergo licet filiatio radicaret spirationem activam adhuc non sequeretur quod propter hanc rationem filius distingueretur realiter ab spiritu sancto —

Nec valet dicere quod essentia divina radix communis omnium relationum personalium, non autem peculiaris radix alicuius relationis; quo modo filiatio: et ideo nulli ex illis opponi, non in quantum valet, tunc, quia ratio formalis radicationis eadem est formaliter in
2 radice communi, ac particulari: quia particularis est talis, per participationem, sive inclusionem rationis formalis communis radicationis. tunc quia falsum est, quod essentia divina radicet omnes relationes personales, sed tantum Paternitatem, et spirationem activam, in prima persona; quia filiatio et spiratio passiva, sive filius, et spiritus sanctus, non habent esse ex sistentiale per dimanationem; sed per veram productionem perfectam, generativam, et spirativam: ergo aut dato quod filiatio radicaret spirationem solutio thomistica falsa —

Impugnatur 2a solutio. filiatio abstracta ab activa spiratione, constituit filium in esse personae: ergo filius non opponitur relative subtractive spiritui sancto. antecedens patet; quia filius non spectata spiratione activa adest persona; nec in esse tali, spiratio activa ei aliquid praestat. Consequentia probatur: omnis relativa oppositio filii ad spiritum sanctum oritur ex activa spiratione, sed filius abstrahens ab activa spiratione, nullo modo dicit ordinem ad spirationem, aliquo non abstrahens

Hic intelligitur, aliquid de facto per se [illegible]

sed dicendi: quod realiter Deo potest opponi relative subtractive filius spiritui Sancto =

Praeterea: si solutio Thomistica esset vera omnis distinctio realis personalis inter Filium, et Spiritum Sanctum proveniret ab unica causa, scilicet, ab oppositione relativa, formali, vel radicali, vel subtractiva, vel cognitiva; sed falsum est omnis realis personalis distinctio inter Filium et Spiritum Sanctum provenire ab hac unica causa, scilicet, ab oppositione relativa vel formali, vel radicali, vel subtractiva, vel cognitiva: ergo et tandem: si omnis talis distinctio inter Filium et Spiritum Sanctum proveniret ab hac unica causa, modo praedicto non esset alia causa distinctionis Filii a Spiritu Sancto; sed praeter hanc est alia: ergo minor evidens. Probatur minor ex parte =

et Divo Anselmo libro de processione Spiritus Sancti Capitulo 17 dicente: patet quod, sicut supra praemisi, quod praeter hoc, quod filius nascendo, et Spiritus Sanctus procedendo, haec quoque causa, quod scilicet, Spiritus Sanctus est de filio; eos desinere idem, non possit dici: ergo praeter causam oppositionis relativae, sive formalis, sive radicalis, sive subtractivae, sive cognitivae, datur alia causa distinctionis personalis Filii a Spiritu Sancto scilicet quod unus nati, alter procedit: ergo licet Spiritus Sanctus a filio non procederet, cum semper procederet, adhuc dist realiter, personaliter, a filio =

Haec 3a, etiam probari potest, quod cum non processione actuali, stat oppositio relativa radicalis, et subtractiva; scilicet, in actu primo: ergo si haec supponit sequitur, quod licet ~~filius~~ Spiritus Sanctus actualiter non procedere a filio adhuc distinguitur, realiter, personaliter a filio, et consequenter &

Argumenta solvuntur

Arguitur fundamento Thomistico: relatio in divinis, aut distinguitur ut quidditates, aut ut esse; sed non ut esse quia sic transit in essentiam: ergo ut quidditates: ... sed relatio ut quidditates tantum respicit oppositum: ergo ut quidditates distingui ab opposito; sed data hypothesi quod Spiritus Sanctus a filio non procederet, non essent in filio et Spiritu Sancto relationes oppositae: ergo dato hoc hypothesi, non esset inter has personas distinctio realis =

Respondetur supposito quod in relatione ipsa est quidditas, et esse relativum ad aliud; et etiam quod transit sed evidente ... realiter essentiae, non vero formaliter: distinguo minorem sed relatio ut

qd istatz, tantz respicit, respiciendia relativa opposita directe, et ffde, oppositz, ideo m; sufficientia disparatae in q m, et incompositz Caño ad enti me ma Consequenti: Considitur antes. et dicit Ifs distione data: Cumautz identitas realis non auferat distionz fiale, nec tolat id, qdè proprium, Cuilibet rei finali; et ipso pp Cumuslive relaz divine, Pasive, distinguii realiter ab omni relae, tz opposita. ffde, quz opposita disparatz, et Sl incompossibilz incompossibilz in eo, ideo ey hoc qd relao divina vere transeat ff identatz rale, incolumis divina rei manet, quantz sufficit ad distionz realz Personalz, tan ab opposita ffente relae, quz disparatz sivi incompossibili, Jd sequentoz &c. =

relaz disperate ponent sufficienter distinguere Pna; Di ses: Praedicti ss in Patre, Filio, generatio activa, et activa spiratio, Pater ille duz Pne; Confirmatur; q tantz distionz videntur haverzo, istz relaz, spiratio activa, et activa generatio; quantz havet eazz Correlativa, sive relativa: g sita ponunt hic distinguere, di Cutillae: = Respondetur hic sicut supra, qd de Pnis divinis disputat quet. non enim oportet tantz esse distionz ll! in Compossibilitatz productionz activarum quantae productio ny pativarz; raoê: q impossibilis ill duarz productionum oppositz producentz, et acsistere est, non autz i impossibile, ill duarz productionum activz, totalivz et adequalz Comunicare, ise, distintis Personis; et ex impossibile sequatur tradictio, non autz ex possibile, ideo &c. =

ex Concilijs: que ex sola oppositione relationz inferunt distionz Pna Arg. 2do: rum; sed sublata spirae activa filij, egã, spiritu sto. nulla esset inter relao ad spiritz stz: q nec oppositio nec distinctio. ptrm ex Concilio toleta no ad inso idem st. et hoc solz numerz intimuant qd sidisona 18. Credimus spiritz stz esse ptra Cutz, q nec patri dit. nec Filius; qd sita Patre filio q procedens; et in 2do Concilio Florentino, Jonnes Theologus dicuat, qd nulla alia rao, quz vi relaz, Patre a filio, et una Pna ab alia differat. et Cardinalis Bellarminum in dz orationz dogmaticz Capite 6: eo dicit spiritus a filio. qui propterè, qd sumpsit ex Gregorio nisseno, et sic explicat: quasi diceret qd ey sacro a primo st, non sufficienter distinguerentur, Tristal ter ff alteruz esset: ug &c =

Respondet dist[inguen]do m[aiorem]: ex sola oppositione disparata, vel relativa relationis

Idem m[aiorem]; ex sola oppositione relativa praecise relationis nego m[aiorem], et consequentis distinctionis, negatur Cq. ex illis illatae. Concilia enim, non solum loquuntur de oppositione relativa, sed etiam de disparata oppositione. nec etiam loquuntur Concilia, in hypothesi nostra, sed prout de facto ex praesenti providentia res se habent, quod evidenter ostenditur, ex eo quod refundunt causam distinctionis personalis, in emanationes, differentias, quia scilicet ex eo quod una est generatio, et alia non, sed spiratio; et quod ad hoc tanquam invicem se et comparantur, quae sic relative opponantur. exempla de Clavari mistoriis: ut lapis, et lignum pro formali, Petreitas, et Pauleitas pro distinctione invicem per hoc: quod alia est constitutiva ligni, et alia lapidis; et per hoc, quod Petreitas est constitutiva, et distinctiva unius personae, et Pauleitas alterius =

Joannes autem Theologus qui in Concilio Florentino, cum esset thomista, et provincialis Dominicanus discurrebat ex suis principiis, nec de hoc curabat Patres, et item de Bessarione, haerebat enim de processione spiritus sancti a filio, quam negabant Graeci, et merito sic Theologi, probabant illam ex distinctione quae in eorum signum processionis: sed non tota, et unica adaequata ratio distinctionis ut manet probatus. et de hoc puncto in Concilio non erat quaestio, immo si attente legatur Concilium istud nobis favet: non enim censuit, quod si spiritus Sanctus a solo Patre procederet, idem ei repararetur et confunderetur cum filio. sed solum quod non esset filius vel, quod non esset consubstantialis, quod non acciperet a Patre totam essentiam cum voluntate fecunda sui ex virtute spirativa, et ideo Concilium potius pro nobis, quam contra nos intelligi potest.

Accipite verba, non alicuius Theologi, qui in eo ditandas fideliter non praecedunt; sed ipsius Concilii sessione ultima dicendo: Credentes spiritum Sanctum, et filio nequaquam procedere, necesse est spiritum Sanctum intelligat, procedere a solo Patre; et consequenter non esse filium. qui autem proferunt spiritum Sanctum a solo Patre procedere, hi pro facto, ut dicti sunt a his totaliter separant: ergo Concilium non solum distinctionem filii ab spiritu Sancto. casu quo ille ab illo non procederet, sed potius distinctionem eius, et a Patre et ab essentia, asserit. instant solutionem hanc, hoc axiomate. in divinis omnia sunt unum ubi non obstat relationis oppositio: quod in aquilis ad concordantiis. sed hoc iam manet solutum ex ipso divo Thoma in rationibus probantibus eius medii =

Instatur 2do: Bessarion in Concilio Florentino, loquitur de mente Gregorii Nisseni
non ex duas; sed Nissenus ait: ex illo Spiritus, a Filio, et ipsius est: quae ex sola oppositione
relativa distinguuntur. = Respondetur neg. cons. Nissenus enim hanc quidem cau
sam distinctionis refert, qualis de facto est, ceteras aliquas non excludit. quae ex rae realitatis
singulorum petitur. Bessarion tamen ipse docet Spiritum Sanctum a Filio distingui, ex du
plici Capite: primo quod non per generationem, ut Filius, sed per processionem, ex Patre
sit; ac si diceret. pro diversis subsistendi modis. 2do. quod per ipsum Filium manifesta
tus sit, seu procedat. quod clarius ad mentem nostram. =
Arguitur 3o ex Sanctis Patri
bus qui referunt, totam rationem distinctionis Personarum in relationibus mutuis, et oppo
sitas, producentis, et producti; sed tota haec ratio deesse in casu dato: ergo. &.
probatur maior. primo ex Dionisio de divinis nominibus octavo dicente: est
autem dicendum: quia in fontibus quoque divinae fecunditatis ratio ad invicem
nequaquam connectuntur: sed fecunditas non esset in Filio convertibiliter
ad Spiritum Sanctum. casu quo ab illo non procederet: ergo &. 2do. Nazianze
nus tractatu 5 de Theologia: quaerens, quod defuisset Spiritui Sancto, quo
minus sit Filius; respondet: nihil deesse, dicimus; nec enim est minor
Deus; sed elocutionis ipsius, sive relationis, quae invicem se respiciunt, di
versitas diversa quoque, appellationes ipsis dedit =
Tertio Damasceno de fide
ait: unum agnoscimus Deum in solis quidem proprietatibus Paternitatis
filiationis, et processionis, secundum causam, et personalem perfectionem. idem
existendi modum differentiam intelligimus; sed paternitas, filiatio
et processio opponuntur relative: ergo. quarto Augustinus primo de civi
tate Dei. undecimo tractatu. 3o in Joan. de Trinitate ait: quod hoc solum nu
merum insinuant, quod ad invicem sunt, non quod ad se. Sanctus Fulgentius
de fide capite 1: quia aliud est genuisse, quam natum esse; aliud procedere
deinde quam genuisse, vel natum esse, manifestum est quoniam alius est Pater &.
alius Filius, alius Spiritus Sanctus: Divus Bernardus 4to. ait. quod alter
ex altero, vel, ad alterum verissime dicitur Personarum designatione. et
Hilarius 3o de Trinitate. Capite 5. in divina natura sive causa originis solus
opponitur quaerere Personarum differentiam. et alia quae plurima testimo
nia; sed origo non est sine relatione originantis, et originati: ergo ex Pa
tribus &.
Respondetur neg. min. et cum supponamus, nullimus et alii Patres
loquuntur de facto. et prout colligimus distinctionem actualem Personarum ex causa
eius sensibiliori, qualis est origo unius ab altero; in qua fundantur relationes
producentis, et producti. sed non ideo excludunt priorem rationem, perfectam
ex differentiali, et intrinseca omnia rationes, quae fundat oppositi disparatae:

immo Patres isti et Pater hanc sustinent: sufficiat ex omnibus Divus Augustinus dicens: quod Spiritus Sanctus non est filius, sicut creat a Patre; quia exist non quo modo natus, sed quo modo datus; in quibus verbis non ad productionis, sed ad proprietatis et intrinsecae, rationes productionis accurrit Sanctus Doctor. Sic Divus Dionisius hic. proprias distinctionis divinae fecunditatis, assignat rationes quae ad invicem nequaquam conferuntur: sed non excludit alias. Iam diximus ad Antiadensem. immo filiatio et spiratio passiva, secundum filius et Spiritus Sanctus comparantur, tam inter se opponuntur disparate, et incompossibile est in eodem supposito; quia spiratio activa et passiva relative: et tamen dicendi tam intrinsecae divinae disstat ut filiationes et spirationes nominatas ut diversas dedit; quia ille correlationes sequentur quae tamen ex oppositione relativa potest sumi distinctio quae ex disparatas, et ratione formali intrinseca emanationes. Divus Damascenus potius nobis favet, quam obest; quod duplicis proprietatis assignat, distinctionis; dum enim distinguit Patrem a filio, et Spiritu Sancto, per proprietates personales, attendit ad distinctionem, quae venit ex correlationi eius. dum enim distinguit generis diversos modos existendi. petit distinctionem, ut oppositione, disparatas quae quae venit ex ratione speciali, et intrinseca, emanationis, quae est generatio, non alteras, sed productio. Divus Augustinus idem diximus: quod sic ad invicem potest intelligi disparate. et alias non excludit immo expresse asserit alias rationes, ut diximus supra. Idem patet ex fulgentio. qui non aliquid praedicat, quod unus ex alio est; sed quod aliunde generatur, quae natus est; quod ad disparatas intrinsecas et formalis rationes, emanationes pertinet. Divus Bernardus verum unius rationis distinctionis assignat; sed non excludit alias. idem Ricardus: non excludit rationes alias, de qua non erat quaestio; sed assignat proprias distinctionis, sic, scilicet, intellectum; ut potest in hac hypothesi data adducit sic ea origines quas primus Patrum dictus. Sin ita tertio dici sola oppositio disparata sufficeret Paternitas, et spiratio activa, quae sicut et misericordia; et sic de aliis attributis distinguerentur realiter; quia tamen disparates opponuntur illa quae istae in ratione oppositionis disparatae; sed in voce casus- quia illa oppositio disparata non sufficit, ad realis distinctionis. Respondetur dicendum primo; et ratio sicut in oppositionibus disparate, ita ut nequeant esse Paternitas et spiratio activa in eodem supposito, nego minorem: opponuntur disparate, ita ut se invicem excludant quo ad rationes formales, distinguo minorem, et minorem, in eo de intendendo, et nego consequentiam. Tamen diximus ex dictis in secunda propositione: quod si aliqua disparata essent in compossibilia alteri disparatae in eodem supposito. non tantum dicta ratio, ratione, idem formaliter, et ratione rei; sed etiam requireretur distinctio suppositorum; idem. distincta supposita: et per consequens distinctionis realis singuli dictae. primi generis est oppositio, Paternitatis, et spirationis activae; misericordiae et justitiae &c in Patre. Ubi generis oppositionis disparatae est, dato hac hypothesi, Paternitas filiatio. et spiratio passiva. et ideo &c.

Sinstatur 2do Si oppositio disparata sine relatione sufficeret, et haberet, ob exsistere la[tebit] realiter ad ipso, ut est spirante; et sic Pater et generans dist[in]ctio non proveniret ab oppositione disparata; et 3° &c. Pro hac tertia quo argutus: Si oppositio disparata et directa non sufficit sine relatione ad distionem; ergo nulla ditio disparata sufficit sed illa non sufficit: ergo nulla unquam sufficiet: quod falsum est non solum in Scholastica opinione sed etiam in Thomistica, ut patet in exemplo de Sa[n]cto a Divo Thoma tradito

Respondetur concedendo maiorem, non enim id habent praedicta ut disparata sed ut disparata relative sufficit, et constituit, duas tres totates diversas actiones, pro dictione nostra filiatio terminat generans, et spirato passiva, spirationis actionem. id enim non habet Paternitas filiatis cum spiratio activa, sibi sit in compossibilitate, nec filiatio ergo eadem activa ex spiratione sibi quod ad naes Reales opponantur, sive se invicem excludantur; quod aliqua non sufficiat fatemur; quod nulla sufficiat, maxime intendere, et talibus praedictis, negamus quod patet, de Paternitate, et spirato passiva, quae distinctione, ex oppositione disparata

Arguitur 4: non darent [generationis] distinctionem in creatis, [in] nostra [realis] ob [maior]: Sed ratio nostra exiget distinguere filium ab spiritu sancto. [Ratio] quo ob illo non procederet: ergo [maior] fides probat [maior], ut patet ex Concilijs, et Patribus, pro contrarijs sibi ratio de fide, dato hi potest, ergo. Respondetur retorquendo argumentum: non dicitur confundi, [nec] in loco nisi urgeat fides aut ratio; sed data hi potest nostra exiget: ergo datur hi potest diversus distingui; probatur maior: fides distinguit Personas, et non docet ex fide, unde sit illa distinctio. ratio sequitur in hoc mysterio; et pro nobis istant tales auctoritates, quae stat pro dicentis quae contrarie; ergo &c. Respondetur 2do neg. maiorem; in illa enim petitur [principium] in [intelligentiam] fidei, ob [Praesuppositis], colligi potest, talis distinctio dato hi potest! nos affirmamus tenemus, nitendo in [Patribus] qui [aliqui], ut probare obtendunt

Arguitur 5: praedicta spiratio activa filius non haberet integram distinctionis personalis ab spiritu Sancto, ut asserunt Patres: ergo probatur ante [ex] Divo Anselmo do[ce]nte, generans passiva, et spirans activa, constituere filium, et illud, per utramque distingui ab alijs. Primus, ergo — Respondetur neg. ante ex [praecipue] loquendo distio, et identitas non habent partes fatemur in filio duas relationes, et per ambas distinguitur potest; sed diverso ordine, et non eque primo. primo constituitur per generans passivam in ratione filij. et 2do per spirans activam, in ratione spiratoris. Si vero ita de filio, si sentit, adhuc totaliter esset filius, et totaliter distingueretur ab spiritu Sancto et a Patre

Arguitur 6 ex Scoto: omnis distinctio realis est inter quae possunt separari, ob, se habent ad modum separabilium, ob, inter producens et productus; sed signum distinctionis deficit, inter filium, et spiritum sanctum si hic ab illo non procederet: ergo — probatur minor non adest separatio ob, separabilis, nec modus, ob, numera separabilis, nec [productio]

unicaque alia: ergo =

Respondetur negando minorem et probatur haec, quia nihil habet incompossibilitatem personalitatis personalis, seu suppositi, quae equivaleat separabilitati; quia spiratio passiva, quae constituit spiritum Sanctum, et generatio passiva quae constituit filium; et sunt incompossibiles in eadem persona, sunt productiones divinae adaequatae, quae adaequate totalitatem et adequatas distinctas rationes productionis eis constituit, proprias peculiaris supposita completa quae sunt primarius signum distinctionis realis =

Instabitur: esse genitus et spiratus non sunt incompossibilia in eodem supposito: ergo probatur antecedens: esse cognitus et amatus non sunt incompossibilia in eodem supposito: ergo a paritate rationis teneatur sexta, antecedens vero constat, quia idem potest terminare cognitionem et amorem. Probatur consequens antecedens: essentia divina prout in filio est genita; et prout in spiritu Sancto spirata: ergo = Respondetur negando antecedens, et ad casum probationis ad antecedens dantur negatur disparitas est; quod obiectum cognitus et amatus non producitur simpliciter per cognitionem, et amorem; sed amor, et cognitio, quae sunt simpliciter per genitus et spiratus producuntur simpliciter per generationem, et spirationem; unde implicat, idem esse genitum, esse spiratum; quod eius nequit esse totaliter productum = ad ultimum vero ad ultimum dicimus: quod essentia divina terminat realis productiones, non autem tamquam primarius primitate adequationis productionis; et sic =

Arguitur 3: dato quod spiritus Sanctus non procederet a filio, filius, et si haberet filiationem, sufficientem ad hoc, ut constituatur a filio, filius, et si haberet filiationem sufficientem ad hoc ut distinguatur ab spiritu Sancto: ergo probatur antecedens: in esse filii, non vero ad hoc ut distinguatur ab spiritu Sancto: ergo probatur antecedens dato quod spiritus Sanctus non procederet a filio filius et si haberet filiationem constitutivam sui, non haberet filiationem ordinatam ad spiritum Sanctum. ergo probatur dato: non stat distinctio absque ordine unius ad alio, sive sine comparatione; sed dato quod spiritus Sanctus non procederet a filio filius non haberet filiationem ordinatam ad spiritum Sanctum: ergo = Respondetur quod argumentum implicat in terminis quod tamquam constitutivum et distinctivum. Nam, dato hoc distinguitur prout antea, nam haberet filiationem ordinatam ad spiritum Sanctum. ordinatam spirationem prout antea; ordinatam, distinctivam, et disparatam modo praedicto negando. et. 3g. ex quo patet, ad probationes, consequentis =

Arguitur 6°, et Concilio florentino dicente sessione 18: nulla alia ratio distinctionis y
aut discriminis in divinis, nisi hoc, quod Persona aliqua est ab altera; sed
in data [illegible] spiritus Sanctus non est a filio; ergo non est ratio distinguendi
= Respondetur. quod hic verba non sunt fe de liter citata ex verba Con
filii et sequentia: Sola namque relatio, aquat omnes, tanquam Grecos quam latinos
Dnes: divinas pro ductione Personas multiplicat: et paulo inferius: ita ut ~~
quam habe diversa et ab eis inarguto astutis =
Respondetur 2°. dicit ~~:
nulla alia ratio, tanquam ratio, sufficiens, per metonymiam 3°: tanquam ratio
perfecta et unica, neque ~~ quod ultra hanc rationem distinctionis habeatur alia, et aliud
prudens pro ratione distinctionis, sicut est Constitutio proprietatum illarum Personarum, et
modus procedendi: quod etiam Constat. et mentionat, idem Concilium ea
dem sessione 18 dicens: proprietas unius Cuius non in Comunicabile; et
aliter non est pro prietas, sicut transire non est Personam sereltare in alio. et
igitur Personae distinguantur, in Comunicabilis est Personalis proprietatis
necesse. Et etiam quod de Joanes Theologus Cuius est verba in arguto posita
puertis suis ceruy dicebat; ut igitur Personae di ferant, inter se, necesse est, ut
sit potatite, Personales quam proprietates in Comunicabiles est.
Ex quibus
verbis patet quod solutionis nostra dicunt ad mitere tho nigte nec Concilium,
Sicut, Joanes Theologus si Inadicat ni; quod Inadicio est Clara, obstendo:
relativis. Sicut hoc. quod Persona aliqua, ~~ ab altera. Pater, et filius
per solis actionis Spirationis, distinguerentur a bel Spiritu Sancto: y non dicit Pater
et filius ab Spiritu Sancto, proprietates. in Comunicabiles. antedictas,
quod inter utramque Personam, Spiritu Sancto, solis et spiratus actionis adesse relatioa
oppositio sani legitima: quia actiua Spiratio e Comunis Patri Et filio, ad
Id Xª. verba Sitata Concilij. Sicut, Joanis Theologi. Personae etiam distinguuntur
y proprietates in Comunicabiles, ut de Ideas dicunt. unde ut hoc non di
Catur. Solutio ad mitit dicit =
Arguitur 7° et denique ex Comuni Theologorum
actiomate: in Divinis omnia est unus ubi non obviat relationis oppositio.
sed si Spiritus Sanctus non procederet a filio, non oviaret relationis oppo
silio, quod talis relatio non esset: ergo si, et Spiritus Sanctus cum filio,

Vl ab illo non dist[i]nguuntur. Ex his mater et Divo Anselmo depro. se[c]tione Spiritus Sancti Cap. 2: Nec sola Causa pluralitatis e[st] in Deo, ut Deus de Deo; qd totus potest dici relatio; et paulo post Cap. 8: Suffecere a dictas relationes oppositio, quae, et conatiter qd Deus de Deo e[st], pro habet Pater, Filius, et Spiritus Sanctus, de invicem dici, et propria singulorum, alijs attribui; et paulo post pluralitas sequitur relationes: necunitas amittat aliquando suam consequentiam ubi non obviat aliqua relationis oppositio, nec relatio pergat, qd unum, si ubi obsistit, unitas inseparabilis: ergo praedictus actiones intellectus de opposite relativa dubitatur ex Divo Anselmo = Respondetur ad argumentum dist

Commune prologus in Divinis omnia sunt unum ubi non obviat relationis oppositio, relativa, vel disparata, etc.; relativa praedicte, neg. m; et eodem modo, dist. m, et neg. qd ad utramque partem. Solutio patet ex dictis, inde probatur ratione Conclusionis, ut ex Divo Thoma [illegible] aligato, de ex [illegible] propter haec, et non habere, solvitur hoc ipso argumento, =

Ad primum au[c]toritatis Divi Anselmi dicimus tamen totus de persona illius [illegible]: Nec ita sola Causa pluralitatis in Deo, ut Pater, et Filius, et Spiritus Sanctus, dici non possint duobus; sed alij ab invicem, qua praedictis duobus modis (quae dicerat esse, nascendo et procedendo) est Deus de Deo; qd totus, potest dici relatio, in quo nisi Filius existit de Deo nascendo; et Spiritus Sanctus procedendo; ideo de veritate nativitatis, et processionis referuntur ad invicem, ut diversi, et alij ad invicem =

Ex quibus patet ad veritatem solus [illegible] erat Deus de Deo, et omittere verba illa: praedictis duobus modis. Cum ergo illi duo modi sunt: quo nisi Filius existit de Deo nascendo, et Spiritus Sanctus procedendo; qui non sunt modi relative positi; inde est, qd habet oppositione relativa etc. Anselmus ait Filius et Spiritus Sanctus [illegible] et notaliter distanti =

Ideo dicimus ad 2um, qd si deliter verba Anselmi ita se habent: Suffecere a dictas relationes oppositio quae et conaliter, quia sola praedictis duobus modis, Deus, de Deo e[st], pro habet Pater etc. Ex se quo modo ad veritatem omittis etiam in hoc textu illa verba supra dicta

Tuo sensu modis. nec falsum sequantur 2.º doctrina Anselmi filius a sp.u Sancto. Personaliter distinguitur per relationes disparatas, ad tantus et quantas Ideo adduntur, et nequit Anselmus filius vera. inter et intercedit oppositionis relationis ad quantus.

Dices 2.º: oppositio relativa ab Anselmo in axiomate dictum est oppositio proprie adsumpta; sed oppositio disparata relativa non est oppositio proprie adsumpta: ergo. Probatur minor: oppositio proprie adsumpta dividitur ad Aristotele in quatuor species, scilicet, in oppositionem relativam, contrariam, contradictoriam, et privativam, sed sub nulla ex his comprehenditur oppositio disparata relationum; ergo = Respondetur negando minorem. quia Anselmus non sumit oppositionem proprie sed magis ample, scilicet, prout comprehendit non solum oppositionem relativam quae est proprie oppositio, sed etiam prout comprehendit oppositionem relativam, seu simplicem repugnantiam illarum, et incompossibilitatem in eodem supposito, ut patet satis, et ipso Anselmo: nec esse plures filius, et spiritus sanctus, quia hoc solum essent diversi; scilicet, per diversos modos procedendi filii, et spiritus sancti. ⸎

Secrepates ergo oppositionum disparata est fictitia, ut scilicet ad nullam ex quatuor ex praedictis a philo. assignatis pertinent; quia oppositio ampliata prout est acre repugnantia, sive incompossibilitas duorum, dividitur in oppositionem relativam et disparatam, et ideo oppositio disparata non est sola, et altera species contradistincta ab oppositione relativa. nec impedit quod aliqua existit qualem speciem non reducatur, quia hoc provenit ex eo quod oppositio disparata, non continetur sub genere oppositionis proprie; sed sub genere repugnantiae, ut dixi; quae est species generis ad oppositiones proprias: et ideo qui facit transitum de oppositione relativa vel simplici repugnantia illarum sive incompossibilitate ad oppositionem relativam, committit fallaciam consequentis; quia facit transitum de superiori ad inferius affirmative. valet enim: datur oppositio relativa: ergo datur oppositio relativa repugnantia, sive incompossibilitas, in eodem supposito, scilicet positive: non vero, et contra. =

Q.ª an Spiritus Sanctus producatur libere, an necessario: Art. 4. §.

... [illegible] ... qd ... [illegible] ... productum, qd ab Spiritu
et Filio, et ut ... qd Sa Sna Voluntas non est voluntas ... naturae ... Voluntas fe-
cunda. Unde etiam ... dicitur dictum Augustini: in causa ... ...
sendae: noto primo: libertatem de qua ... Sibilit, essentiale, ... mini[illegible]
tradictionis, et tra rietatis. ... consistit in dominium super actum suum. ...
inde indifferentia ad utrumque tradictionis partem, scilicet velle, et non velle, ponere
et non ponere actum. ... indifferentia ... actus oppositos. ut velle, et nolle; quae
omnis libertas ... in Deo. ... ... in nobis; licet non eodem modo,
ut docet Scot in primo dist 39. = Noto 2do: ... per hiern ... Capitulo,
et ... testo: qd necessitas non opponitur libertati ... Contingenti; quare
dicit Divus Augustinus, loquens de homine Beato in ... Capitulo: porro
vero dicenti: eternaliter velle non posset; nec ideo libere. Caruit ad ... multo,
... ... quod non potuit ... ...
Capitulo. loquens de ... ... igitur est Voluntas, quae ... nec
... ... declinare nequit; quare libertas, et necessitas ... ...
... ... = Noto 3: Cum dixerim dict loco quae [illegible] ...
turalitatem, sive necessitatem, quam ... Clarius docet. qd libro 16. ... de 2do anti
in fine. dicens: est igitur ... quadruplici necessitatis. primo, qua Deus necessario
vivit; 2do, qua Deus necessario intelligit. ... necessario ... 4ta qua
necessario diligit se. ... ... libro 16. ... de ... ...
... ... has propositiones dicendo:

Sunt igitur ... ...
in divinis necessariis; Deus necessario vivit; ... necessitate natura; Deus
necessario intelligit; ... necessitate intelligibili, de termino ... ...
... aliquam diversitatis rationis. Deus necessario spirat Spiritum Sanctum ... ne-
cessitate naturali, non praeveniente sed Concomitante. Deus necessario ...
... necessitate Consequente libertatis infinitatis ... aliqua necessitate
naturae.

... suppositis dicimus: processionem Spiritus Sancti esse necessariam necessitate
inevitabilitatis, et Concomitantiae, et simul ... libertate essentiale,
... ... suppositatis, ... in primo ait: dico qd necessitas huius productionis
amoris adaequati, sicut et necessitas ... quae ... ... volun-
tatis diligit, ... infinitate voluntatis, et ex infinitate obiecti; ... neutrum
sine altero sufficit, ad necessitatem. ... ...
... voluntas infinita, non potest non esse recta, nec potest non esse in actu
recto: ... infinita voluntas habent ... ... est ... amandum
per ... ... necessario, tam volendi illud bonum, quia est ...
... ... illius boni &c. = Et ... libro dicto ... de 2do anti ait: ... qd
... necessitate ad volendum ... libertas in voluntate: ...

Probatur 2a. pars qd ad utramq[ue] partem: Cognitio intrinseca ipsius sui per se: Voluntate vel inordinate ad actus perfectos non repugnat perfectioni, inoperando; quia libertas essentialis voluntatis et Cognitio intrinseca ipsius sui, vel asseitas, vel inordinatio ad actus perfectos: et necessitas inevitabilitatis, et Concomitantiae perfectioni inoperando talis per se, ergo talis actus: ergo in voluntate Divina circa productionem Spiritus Sancti reperitur libertas essentialis, cum necessitate inevitabilitatis, et Concomitantiae: [illegible] ad utramq[ue] partem patet. tunc qd ad primum: quia voluntas non est [illegible] tunc qd ad 2um. quia voluntas divina [illegible] non necessitate Coactionis, sed necessitate cadente sub libertate ad volendum bonitatem propriam, scilicet, et producendum amorem: patet. [illegible] perfectiones simpliciter simplex, non repugnant, in modo [illegible] sive [illegible] ad libertas essentialis, et necessitas inevitabilitatis et Concomitantiae voluntatis Dei, est perfectiones simpliciter simplex: ergo ——

Probatur 2a. prima pars: quia 2a ex parte voluntatis Convincitur libertas, a Spiritus Sancti est divinus, quia summe necessarius in essendo, et cum [illegible] producendo, actus ille quo producitur simpliciter necessarius: patet 2a. antecedens est de fide: voluntas infinita tanquam mando objectum perfectissimum, quia in producendo amorem tendentem in tale infinitum, perfectissimum objectum, sic habet perfectissimo modo de habendi; sed ita non est, [illegible] talis objecti infiniti, perfectissimi, necessario non aspirare; ergo minor est evidens m[ino]r probatur: [illegible] amorem necessario non aspirare, de facto ei necessitas inevitabilitatis, et Concomitantiae quae est perfectio simpliciter simplex: ergo non se habere perfectissimo modo se habendi ——

Confirmatur primo ratio [illegible]: nec etiam divisio [illegible] activi, in activum naturale et liberum, ac in [illegible] necessario activum, et Contingenter activum: ergo sicut aliquid [illegible] naturaliter activum potest Contingenter [illegible]; quia potest [illegible] non [illegible] possibile, aliquid liberum stante libertate, necessario [illegible]. Confirmatur 2o: ab opposita libertate, et necessitate voluntatis Dei: [illegible] operans circa unum objectum, non attento se in modo nec ad aliud eadem operationes circa utrumq[ue] objectum, sed voluntas divina [illegible] ad bonum, scilicet ad productionem Spiritus Sancti [illegible] divinus: ergo [illegible] per se [illegible] circa utrumq[ue]: sed circa actus Dei libere, et necessario operatur: ergo etiam circa productionem Spiritus Sancti, libere, et necessario operari debet ——

Argumenta Solves =

Arguitur 1. Ina 2a partis: qd non potest non esse, nec aliter esse, non est ullo modo liberum; sed productio est Spiritus Sancti non potest non esse, nec aliter esse, quia est; ergo ——

Respondetur dist. m[ino]r: qd non potest non esse, nec aliter esse, non est ullo modo liberum, libertate Contingentiae, 2do m[ino]r; libertate essentiali, neg m[ino]r. et 2o [illegible] dist. Conseq. eadem distinctione. productionem Spiritus Sancti, non asserimus esse liberam libertate Contingentiae; quia haec ratione indifferentiae includit possibilitatem extremi oppositi, sive Contrariae, sive Contradictoriae ei qd inest, quae possibilitatem necessitas inevitabilitatis ratione rectitudinis voluntatis, et praesentia objecti infiniti excludit. Sed asserimus esse liberam libertate essentiali, quae in [illegible] est [illegible] ab[illegible] tentationis, inactivis [illegible], et cum necessitate Compossibilis, et [illegible] —

Dicitis 2da: Spiratō i libera; Rl, q sine Coaceptione, Rl, quia cū delectatione, eligibilitate

Rl, q valet ad 2traria, aut 2tradictoria. Rl, q priy, ad determinari ab intrinseco.

ad illa Spirationis; sed nil horum potest dici, de Spiratione Sti: q. ptur primo de libertate

Contrarietatis, et 2tradictionis; utraq dicit Contingentiam; et opponuntur necessitati; ut dicitur infra

positis: necessitas non opponitur libere, sed Contingenti; ergo. Idea. ptur eadem in alijs partibus:

Bruta habent, et appetant sua obiecta ab intrinseca sui appetitus determinatione, et

sin Coactione, et delectabilitate, tamen propter hoc non dicuntur libere habere: ergo nil

potest dici, de illa productione 2da, qd salvet eius libertate = Respondetur in ipse dicam,

q voluntas 2nae, ab intrinseco determinat, eligibilitate delectabilitate et Complacentia

Cum perfecta Cognitione, finis; ut domina sui actus; et qd ad hoc negatur m. Cumque

rae huius partis: q falsum: qd Bruta sit se determinent ad sua obiecta: q licet con

placentia determinentur, non tamen eligibilitate, et ita, sed Rl, ab obiectis, Rl, a necessitate

naturae ipsorum; q. talia sunt. et ideo determinatio Brutorum e naturalis, Rl, naturae: non ali

libera. =

Arguitur 2: liberum et necessarium opponuntur, sicut determinatus et indeterminatus;

sed ergo nulla productio Spiritus Sti e necessaria: ergo non libera. = Respondeo dist. m.

liberum Contingens et necessarium opponuntur 2o m.; liberum essentiale, et necessarium neg. m. et simi

liter dist. m. et neg. 2a. Tandem ligimus aliq ob diversas prius actus, in naturale et liberas

et aliq in necessarias et Contingens. quare sicut potest idem prius naturale operari Contingen

ter absq 2tradictione; q posset influere ad operationes suas: ita potest idem prius liberum

essentialiter operari necessario; q ab uno Capite habet qd sit liberum; et ab alio qd

necessario operetur: quae liberae sunt finalitates et sunt Compossibiles in eodem prius, in

Cuius nullus sequitur 2tradictio. = Cumque libertas, quae da mus productioni Sptus

Sti, sit essentialis. et hac ut potest infinita et infinite eccedere per summam necessitate

in Dei &c. =

Arguitur 3: Spiritus Stus procedit naturaliter: ergo non libere libertate essentiali. ptur ante ex Divo Simil dicente: non e aliud Spiritus ad Deitatis elen-

tiq; sed ex ipsa et in ipsa, naturaliter emissus. = Resp. dist. ante: Spiritus

Stus procedit naturaliter naturalitate opposita libertati, neg. ante; naturalitate

supponente libertatis et eius Cadente, 2do ante. et neg. Cq. ad autoritates dicimus: sed ex ipsa

et in ipsa naturaliter emisso, tanquam ex prio quo remoto, i natura Cau; 2do autoritatem;

tanquam ex prio finali quo proximo et totali neg. autoritatis, nec id enim intendit Divus

Simil. sed tantus de prio naturali, de quo et in quo prio diuditur Spiritus Stus; et ideo inquit:

in ipso Deo essentialiter, et inseparabiliter ex ipso procedit. =

Dices 3ra: unicus essentiae

unicus modus Communicandi; sed natura 2na Communicatur ut prius naturale, in generatione filij: ergo et in spiratione. = Respondetur dist. m.: dicit unicus prius finale quo proximum

2o m.; si non sit unicus tale prius finale quo proximus. sed habeat duo prio q. finalia proxi

simas neg. m. Tandem dicimus supra essentiae esse prius finale quo remotus quasi partiales processus

Divinarum: finalia vero q proxima esse duplicia. Scilicet, intellectus fecundus, dicens memoriae

perfectus quae propria e naturae, et voluntatis fecundus; quae valde differunt in modo habendi

sive producendi: quare &c. =

Dices 2º: non sequitur, ut licet natura communicatur naturaliter quando communicatur per viam intellectus in generatione Filii; sed illud quod communicatur per voluntatem aliquo modo communicatur naturaliter; ergo, ut ait D. Thomas hic: voluntas in Patre communicandi naturam Xª [?] est inclinatio et virtus productiva: ergo &c. Respondetur distinguendo minorem quoad 2am partem: sed illud quod communicatur per voluntatem aliquo modo communicatur naturaliter, sumpto naturaliter prout opponitur liberè, nego minorem; sumpto naturaliter prout opponitur violento, concedo minorem: et in hoc sensu procedit D. Thomas, et neque ... [?] totalitate ex adverso, quae sumpto in primo sensu, ut ex dictis patet ad primum. Ut hoc intelligas, in Divinis quadrupliciter: quod natura dicitur. Primo modo dicitur natura, ipsa essentia Divina, in qua tres Personae consistunt; et dicitur natura sic pure essentialiter. 2º modo dicitur natura principium actus naturalis, et natura sic dicta est vis productiva similium, et similis, et ipsa actio generandi in Patre est natura. 3º modo dicitur natura quaelibet vis naturaliter existens in natura primo modo dicta: quae, scilicet, vis etsi sit libera, tamen hoc modo potest dici natura, et sic voluntas in Deo dicitur natura; quia scilicet, in natura Dei existens, in natura Divina naturaliter. 4º modo dicitur natura, immutabilitas necessitas sive aliquis actus; et natura, isto quarto modo dicta, non sit nisi conditio et modus sive actus eliciti. Haec Doctor.

Denique aliquibus constat, quod non sumendo naturam pro principio determinabili ab aliquo extrinseco, sive objective, sive effective, nec pro principio per se determinato ad unum; potest concedi, quod etiam voluntas naturaliter operatur; quia illud quod operatur, operatur per suos proprios modos operandi, qui in operari libere, et non violenter, nec coacte; sed eligibiliter, et complacenter, se determinando: in quo operandi modo, libertas non cadit sub naturalitate, sed potius naturalitas sub libertate.

Ex dictis etiam colligitur: quare processio Spiritus Sancti non sit generatio; sit quod generatio vera in Divinis productio, ut clarius ait Divus Augustinus quaerendo hanc ipsam difficultatem: Cur Spiritus Sanctus non sit filius, cum tamen a Patre exeat? Respondet: quia exiit non quomodo natus, sed quomodo datus, scilicet, liberaliter et voluntarie. Et Divus Athanasius ex Synodo Niceno: quod naturaliter ex aliquo nascitur et est simile in natura, nec aliunde adoptatur; id pro filio cognoscit natura; et eius nomen significationis perfectae. Et ita omnes Theologi consentiunt.

Dubitabis denique quo sensu sit Divi dictum Augustini, aientis: quod Pater et Filius diligunt se Spiritu Sancto? et an haec sit recte tractata, ut inquit Divus Thomas Africanus? quod ad 2am partem negat Doctor Subtilis in 1, dist. 32. quaest. 1: et quod ad primam partem, ait idem Doctor: quod hic propositio in verbo non intelligitur proprie formaliter, nec effective pure; sed ut significatur, quod Pater et Filius producunt Spiritum Sanctum, qui est amor eorum procreatus. In re dicunt etiam communiter Patres ex dicente hic: quod dicuntur Pater et Filius diligere se Spiritu Sancto, hoc quippe: Pater et Filius producere amorem, qui Patris et Filii, sicut Pater diligere se verbo, id est producere amorem, quod significant ... Ita etiam sentiunt Divus Augustinus 2º de Trinit. Capite 5. Divus Hieronymus in ... et Divus Bernardus de processione Spiritus Sancti, dicens: Pater et Filius dicuntur diligere amore quo ab illis procedit. Non enim sentiendum est Patres male sentire de Deo, sed potius explicandi invenerunt aliquem tantum quam arguendi. Sic etiam definiunt communiter Theologi: quia in hoc mysterio standum est ad communem loquendi modum, potius quam ad proprietatem vocum et periculum erroris.

Jesus: Maria: y Joseph:

fr. Philipe de S.n Aug.n Religioso
Tosero de N. P.e S.n Juan: Conventual en este Conv.to
de N.a S.ra de Caño S.to escrivio esta Materia de Trinidad
dando fin a ella dia 3 de Junio del año de 1722: 781
749
032

fr. Philipe
de S.n Aug.n

mundana son muy tiranna; pero el apetito no quiere trabajos,
ni mortificaciones, no quiere penas, sino deleites; y demas de
en agradarle, nos ponemos por el muy tras acciones, asi: huimos lo que
nos aprovecha, y solicitamos lo que nos daña. muy engañados vais
dice el maximo Geronimo; deleites y descanso buscais, y descanso en la
otra parte lo hallareis bien: Delicatus es frater si hic vis gau-
dere cum seculo, et postea regnare cum Christo: el camino cierto
de la celestial Jerusalem es el que nos enseña Jesuchristo: [illegible]
este que lo es lo que siguen sus campeones: tanquam [illegible] habit
illos: este es el que sigamos sus fieles: qui vult venire post me
tollat crucem suam. este es el medio que empleais contra el demonio, que os pre-
tende avasallar con deleites y pasatiempos; el tiempo de [illegible] pe-
leal batalla instanza; Jesuchristo no admite en su milicia quien
sirva de los trabajos, quien no tiene tolerancia en las tribula-
ciones; + pero a quien la ama, y padeze por su amor le [illegible] en esta
vida los favores de la gracia; para coronarle en la gloria eterna.

+ pues a de querer quien ser excluido de la milicia de Christo? quien
a de querer desamparar a Jesuchristo por seguir al demonio: claro
esta que ningun catolico querra.

pero ~~esto~~ no basta que lo digamos, es menester que lo executemos;
abominando el ocio, huyendo los deleites; aborrecien-
do las culpas; solo deseando las tribulaciones; apeteciendo
los trabajos; llevando con tolerancia las adversidades,
que de esta suerte aseguraremos en esta vida la gracia eterna

delos persas, q̄ tiguros as deveis de ser, por una culpa tan leve un
castigo tan grande: aguarda dice Josepho, q̄ las leyes de los persas
no mandavan eso; antes ordenavan q̄ las mugeres propias no assistie-
sen en semejantes convites: Meis vel eius leges persarum observare
q̄ uxor q̄ ut tantalaliis piet domesticos despicis, non unitadrege:
luego la Reina observo los estatutos de su lei: asi lo dice Josepho:
luego antes era digna de premio q̄ de castigo? es cierto: pues como
estos savios la condenan: ignoravan ~~estos estatutos~~? no: pues si los
savian, y segun ellos estava libre la Reina, q̄ sentencia es esta?
mirad como lo discurrieron: el Rei esta enfurecido contra la
Reina: nimio furore succensus. segun las leyes esta libre, es digna
de premio, porq̄ las observo, pero nosotros lo q̄ queremos es agradar
al desgusto q̄ es dicen: Si tibi placet egrediatur edictum a facie tua, y
le digo ~~fuera aelde~~ salga contra la Reina un edicto: si tu
quieres, luego por la voluntad se governaron; pues no sino por
q̄ no siguio la razon, ni aprovecho la lei; porq̄ se governaron no por
lo q̄ la razon dictava sino por lo q̄ la voluntad queria; esto les de
executar de seron, porq̄ esto queremos nosotros, q̄ la razon lo
q̄ dispone, o ordena la lei no se ordenare; q̄ importa q̄ el entendimi
ento les dijese q̄ la Reina estava libre? en todo la voluntad decia
do conviene agradar al Rei el medio es castigar la Reina ~~...~~ governa-
do conviene agradar al Rei
~~Ea espacio ... Si tibi placet.~~
~~De el governador ...~~ contra los q̄ mandan las leyes; contra lo
las executa ~~...~~ contra lo
+que quisieron
+egrediatur
q̄ dicta la razon. + veis aqui sale la raiz de todas nuestras
miserias; veis aqui porq̄ miramos con horror las virtudes, corremos
nanzio las penas; con cariño las de la ley, los vicios, i mandamientos;
la razon nos dicta q̄ los trabajos de esta vida son medios para el
descanso de la otra; la misma nos dice q̄ los deleites y felicidad

fante ser usalen, i dice el evangelista q ellos no entendieron 5
palabra: nihil horum intellexerunt. es to nos pasa a nosotros, pero
con esta diferenzia: q los Apostoles no alcanzavan el misterio i a
si sería en ellos pretesa ignoranzia; pero a nosotros es malicia,
no lo entendemos, porq no queremos entender lo: clara razon, i su ne
fundo es llana: [illegible] tenemos [illegible] el interior de nuestras
almas [illegible], i governar no tienen nuestras acciones al
entendimiento; pero q haze el pecador? [illegible] quita el
imperio al entendimiento, a la razon; dasele a la voluntad, i lo
mas [illegible] potenzia ciega governa todo: todos sabemos q las aflic
ciones, trabajos, llevados con paziencia son nuestro maior bien:
q los deleites mundanos son nuestra ruina, en medio de los sumos [illegible]
[illegible], apetezemos las prosperidades; pues como si estas nos danan
i aquellas nos aprovechan? porq aunq lo conoscamos así, no lo quiere
así la voluntad; propone la razon lo importante de las tribulaziones, te ne lectamos
pero dice el apetito, como me inclino a eso, no apetezco el deleite, lo propone dictala
[illegible] gloria: como hemos dado el govierno a la voluntad, i no
a la razon, conseguimos obrar como si carezieramos de entendimiento = lo q dicta el
entendimiento
[illegible] hizo el Rei [illegible] convite, q hizo el Rei a su
Reino; en el dia septimo de aquel celebre convite,
ero quiso q la Reina Vasthi asistiese a la mesa, pero la Reina atendi
endo a su decoro no quiso. hallose en el banquete [illegible]
[illegible] q la Reina no venia a su llamamiento, i como [illegible]
[illegible] de su Rei, les dice: examinad los estatutos del Reino
interpretes de sus leies, i decid me, q pena o castigo merezela Reina, por
[illegible] de executar: justae legis indigna, respondieron,
[illegible] Vasthi [illegible]
[illegible]. Justamente es ta indignado el Rei, dijeron los sauios: sal
ga un edicto contra la Reina en q quede repudiada, quitesele
la Corona, i entre otra a coronarse en su lugar: valgate Dios por ...

mas a proposito venia alla en la escala, porque alli ve Jacob la gloria
ve a dios, y esto significa Israel; luego este fabor de asegurar te en el
nombre la bien abenturanza mas a proposito es comunicarle
en la escala que en la lucha? porque aqui exercita acciones de luchador,
pero alli tra(e) pages de bien abenturado? esto, dize dios en la lucha
a de asegurar esta dicha? porque si ara examinemos el lanze; la
chaba el rostro con el patriarca; diole un golpe en el muslo, viendolo
herido le dize que le suelte: dimitte me. como es eso dize Jacob, pues yo
avia de dexar far me de dios porque me envia un trabajo; aora si
que me aveis maltratado me de de unir mas con vos; aora que me aveis
dado esta tribulazion ~~de~~ no os tengo de dexar:
n- dimittam te. ai: dize dios, pues Jacob ya que te des prometer
la bien abenturanza; ya no te llames Jacob, sino Israel, por
que quien sabe tolerar el trabajo que yo le embio, sin que la tribula
cion sea causa de dexarme; no asegura menos que la bien
abenturanza: nequaquam Jacob appellabitur nomen tuum, sed
Israel. aora entendereis bien a mi Aug.: quod dulcis & repetitio
tanto & quod necessaria tibi: o felix dulce ... de la gloria que siempre
tantos menos tuvi dos trabajos; que tanes tas tribulaciones;
si las llevamos con pazienzia, se saben ~~tolerar~~ tolerar las persecuziones,
sino que nos sirvan de pretexto para dexarle: no menos que la gloria
nos aseguran, no menos que la bien abenturanza nos prometen:
iais, quien os pida otra cosa que penas ~~trabajos~~, tribulaziones:
si porque nadie se le haze tan dificultoso de entender aquella
dor como esto de apetezer trabajos: es tan esta una doctrina que
no la quiere entender el mundo: et ipsi nihil horum intellexe
runt: ibalis reprehendo que a las penas, tormentos, que avia de su
frir, como mi dios, en que le avian de venir tar para subir a la trium

...phos

me Causa; alla en la lucha me se affligido, [illegible] maltratado,
que estres los rigores de [illegible], no se de acabar la pelea
ni dimittam te. porque mientras mas afligido, y do mas seguro,
mientras mas lastimado el Cuerpo, queda mas fuerte el Spiritu.
pero el dezir, el descanso de la escala, o que horror me causa! o que lan
ce tan terrible! o que terribilis e lo cus iste. De esta suerte miran
los S.tos los deleites, los diuertimientos mundanos que enagan te; las penas, tentelas la cus
y las tribulaziones de otra, estas con afecto, y con amor para pedir del thabor: multi
las; aquellos con horror, y con supplicancia para alexarlos: esto mesmo nos adhortans quem in
enseña nos Jesu Christo en su euangelio: elleuas cum diligens [illegible]: pedes tuos ascendentes
[illegible] [illegible] [illegible]: pero nosotros [illegible]
[illegible] lo contrario; solo tenemos amor a las felicidades deste
mundo, y son las llenas de afecto; pero las penalidades, trabajos
no ai Cosa que tanto aborrezcamos, no ai Cosa que tanto horror nos
Cause; y las tribulaciones son el medio que nos a de venir Con dios
nosotros las hazemos pretexto para apartarnos de su amistad;
y los no saver, dize [illegible] quan suave, y necesaria es la tribu
lacion: que dulce e [illegible] tribulare que necesaria tibi!
suave, y necesaria? Si: necesaria porque es medio para el
[illegible] que aspiramos, es suave porque si lauemos tolerarla, [illegible]
nos sirue de pretexto para agartarnos de dios, y solicitar la lucha
nos granjea la mayor felicidad. Siempre mudado que pensar
el que dios mudase el nombre de Jacob en yrrael, que lucho con el; por que
si es tenor el de yrrael, quiere dezir el que vee a dios, y el que vee a dios es
el Buenaventurado; dar le a Jacob este nombre fue como [illegible]
que una segura promesa de que avia a gozar la bienaventur
anza. [illegible] este fabor no me gane buena ocasion la lucha

~~[illegible]~~ . despierta del sueño:
q̃ alla se quedo dormido al pie de la escala, i sobresaltado al [illegible]
y temeroso empezo a clamar: o lugar terrible, o q̃ sitio tan horrible:
o quam terribilis e locus iste! ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ combatiendo, i viendo
~~[illegible]~~, q̃ le [illegible] patriarca, el lugar
es terrible? pues q̃ ~~[illegible]~~ [illegible] en el? unas escala q̃ se descuelga
del cielo; Angeles q̃ suben, i baxan, Dios q̃ esta de pies, [illegible]
los cielos [illegible] en lo superior de la escala; esto mira con
horror, a esto llama lugar terrible, el valor del patriarca es muy
poco, i todavia ~~[illegible]~~ desta dormido? es q̃ nada esta turbacion?
no es la de [illegible] a [illegible] al despertar: cum q̃ [illegible] fue cobardia?
tampoco? pues alla en la lucha aunq̃ herido se declara vencedor;
el combatiente le [illegible] pero no se la [illegible] del patriarca
n. dimittam te. no te e de soltar le dice, aunq̃ estoi herido no as
de salir de entre mis brazos, contra [illegible] la lucha: n. dimittam te.
confieso q̃ no lo entiendo: [illegible] q̃ era lugar terrible;
porq̃ aqui pelea, aqui le hieren, [illegible] horror
razones; pero en la escala todo es amable, todo es apacible:
pues como a la lucha la mira el patriarca con tanto afecto, q̃
no quiere q̃ se acabe; i el sitio de la escala con tanto orror,
q̃ [illegible] asusta, i amedrenta? [illegible] en el lugar de
[illegible] non est hic aliud, nisi domus Dei, et
la escala? [illegible]
porta caeli. [illegible]
del cielo; casa de dios [illegible]
estado en ella [illegible] dormido: pues diga aora como [illegible]
[illegible] casa de dios [illegible]
[illegible] horror
horrible; [illegible]

yo conozco ... q[ue] estos son mis soldados, porque q[ue]

tienen de alg penas quien tan facilmente se sostra alg adversidades

no se que ... los trezientos aprehendieron ... las aguas

tuvieron tolerancia en las penas, apetezieron los trabajos, estos son

soldados de la mili[cia] ... ; ... de alg tribulaci-

ones, quien apeteze el ozio ... conoze el redemptor por soldado + todos queremos gozar aquellas delicias celestiales

suio, ni le admite en su milizia ~~[illegible]~~ de ... centis

viris liberabo vos... ex aqua reliqua multitudo reuertatur in locum

suum. todos blasonamos de soldados de Jesus, no ai catolico q[ue] no se glorie

de seguir sus estandartes, + pero si llega la prueba en las aguas de las tri-

bulaciones: si llega el examen en las adversidades, tormentos: o q[ue]

pocos soldados se hallan q[ue] dan a Jesu Christo? Con q[ue] ansia apeteze-

mos todos el ... , los deleite, felicidad mundana, ma-

na ... , con q[ue] ... miramos las penas, las tribu-

laziones, trabajos! q[ue] facilmente nos rendimos a la menor

adversidad; si dios nos pone en la tribulaziones ~~adversidad~~ falta el sufri- + todos caminar no acaba ... de la gloria, si no a la abysmo de la ... y a la condenazion.

miento, falta la tolerancia: si el demonio nos convida con el ...

con q[ue] ... le abrazamos, con q[ue] ansias lo apetezemos, errados

vamos ... los reales del demonio, desamparar las

banderas de Jesu Christo, + las penas son el camino por donde emos de su-

bir a la triunfante Jerusalen: por ellas subio nuestro redemptor:

ecce ascendimus Jerosolimam + et ... ; por ellas subieron los

santos, por ellas quiere Jesu Christo q[ue] subamos todos: qui non baiulat crucem + q[ue] todos blasonamos de soldados de Christo

suam et venit post me non potest meus esse discipulus: luego errados

vamos en mirar con orror las penas, y apetezer con ... las

delicias. Engaño es grande q[ue] + sea para nosotros horrible el trabajo,

y apetecible el ozio: ~~... fuera ... horrible~~

~~o q[ue] para todos fuera ... ~~

tirle arrojando con las manos el agua a la boca queden sela-
dos para mis esquadrones; pero aquellos que para beuer se an postra- que
ren en la tierra, o fincaren las rodillas bayan excluidos de mi exer-
cito como indignos de ser soldados mios: qui lingua lamberint
aquas... separa dies eos seorsum; qui autem curvatis genibus biberint
in altera parte erunt. a mas es estraño modo de examinar soldados:
a no ser el mesmo dios quien lo dispuso. Diferencia [illegible] mas fue
ra de proposito esta prueba: pues, si lo que conduze para vuestra
milicia es esto, de aquella suerte en ese rio, ai que mayor va-
lor beuer sin arrodillarse, que postrarse para beuer? si claro esta
+ beuer
quando es independiente uno de otro; pues como de diez mil solda-
dos, solos trecientos quedaron admitidos para la contienda,
+ porque
todos los demas reprobados, como indignos de alistarse en el
exercito de dios: todo lo dice el texto en el examen que dios hizo:
por que los trecientos sin arrodillarse beuieron arrojando
con la mano el agua a la boca: manu ad os proicientes lambu-
erunt aquas: pero todos los demas se postraron para beuer:
flexo poplite biberat. de aqui se colige que aquellos son del
exercito de dios, y los otros no: caso si aun que en el sentido
liberal no lo parezca, en el moral esta mui claro: en se-
ñal con esta simbolizado Jesuchristo, diciendo el expositor: fi-
valit Jesuchristus Gedeon reprobat. en las aguas es comunmente
tenzia que estan simbolizadas las aduersidades, las penas, tra-
bajos: tentatio advertitas [illegible] i colligese del texto: intrauerunt
aquas usque ad animam meam. pues [illegible] ocasion: llegan diez mil sol-
dados a las aguas de la contradicion, a las penas, a aduer-
que suceda?
sidades; + los trecientos las aprehenden firmes; todos los demas que las

alistando gente q̃ le siga para la batalla mas sangrienta
(aunq̃ espiritual) q̃ nos presenta el mayor contrario de nuestra
y para el mas el demonio. preten de Jesu xpto abanzar los muros
de su a gerusalen triunfante; desea q̃ los suyos sigan para
Coronarlos venzedores de inmortales luzes. quiere no sin que
diez esta dicha el demonio para cautivarnos en horror eter
no: a todos dar la batalla en la campaña espiritual desta
[illegible] quaresma; los tengo examinados y sin ver, y pertrechar los dos
exercitos: aqui capitanea Jesus. ala governa el demonio: aqui
se sigue el estandarte regio de la cruz, ala se tremolan las
[illegible] constantes vanderas del [illegible]: soldados busca Jesus,
gente convoca el demonio: mirad aora fieles qual des tos dos
exercitos seguis? pareze res cosa esta por junta: [illegible]
quien a de dexar a Jesu xpto; quien a de servir al demonio? quien
a de valer venemos: q̃ aunq̃ offreze nuestro redemptor a sus — + las suyas q̃ estan en el
soldados? el evangelio: el Iluma cum bo [illegible] tradet gentibus — + luego nosotros
ad illudendum et flagelandum. dolores tormentos, afrentas: q̃ — soldados de xpto.
a mas offreze el demonio? deleites, gustos, divertimentos: de a — pues no podemos
q̃ le colegiareis si los soldados de dios o del demonio: a pete — sufrir separmos
los el deleite el pasatiempo la felicidad, ~~luego sois soldado~~ — ~~[illegible]~~ las penas
~~[illegible] del demonio [illegible]~~: deseais las tribulaciones ~~[illegible]~~ — no tratzenderis
~~[illegible]~~ no os quiero los apetezca ningun [illegible] ~~[illegible]~~ — diez mil legion
los trabajos ~~[illegible]~~ la pena ~~[illegible]~~: ~~[illegible]~~ — q̃ eran y solda
~~[illegible]~~ sufrir. = Alla hue populo multo: hue cosa de aquas et [illegible] — dos, [illegible] ?
~~[illegible]~~ — menore dice
q̃ [illegible] ellos. muchos soldados tras si tienen de cada dios a [illegible] — xpto
[illegible], ino todos son a proposito para seguir mis reales, los viejos:
mucha hazienda con el exercito, por q̃ sin sus aguas tengo
de xpo mirar quales son mis soldados, quales no; como a de [illegible]
la prueba? [illegible] dize dios: todos aquellos q̃ bevieren sin atar

iban Con el redemptor, q̃ era Jesus Nazareno, i penaqios tambien tan Celestial palabra q̃ pidio misericordia; si todos pidiesemos remedio q̃ oirnos la palabra de dios, no vbiera tantos Ciegos en el mundo: reprehendieronle Seueramente los q̃ acompañaban a Jesuxpto, Como si fuera Culpa el pedir a dios, pero en el pobre todo es delito, Como en el poderoso virtud: o quanto importan buenas intenziones cerca del principe: q̃ sus palabras suelen hazer mucho bien, i essos mucho mal; pero es digno de reparo los q̃ reprehendieron a este pobre aduierte el euangelista q̃ eran los q̃ iban delante, a ambizion no te dexa ir delante; pero quando los primeros reprimieron al sultanos, ordinariamente veo q̃ los q̃ se quieren adelantar mucho se quedan atrasados: no cesso en su peticion el pobre, antes dezia Con maior instanzia Continuo la suplica, buen suceso le asegura su perseueranzia en el pedir a dios siempre tuuo buen despacho: preguntole xpto que queria; i no fue ignoranzia la pregunta, sino Complacenzia en oir muchas vezes sus peticiones: Señor quiero q̃ se me de vista; i diosela al Ciego la vista q̃ pedia: no sabe negar dios a quien le sabe pedir: pidamosle nosotros los q̃ necesitamos para explicar la letra del euangelio, q̃ es el auxilio de la diuina grazia pongamos por intercesora a maria. Aue Maria

Ecce ascendimus Jerosolimam etc. luc. Cap. 18.

Tenemos, oi en Campaña a Jesuxpto (Ilmo Sr) Como tan valerosos soldados q̃ le siguen para la Conquista de la celestial Jerusalen: ecce ascendimus Jerosolimam. Donde ai mejor Capitan xpto Jesus: en vexillum Crucis. veis aqui al mejor Capitan xpto enarbolando el estandarte real de la Cruz: veisle aqui

Domini ca in quinquagessima — en catedral palencia año 1672

Ecce ascendimus Jerosolimam et consumabuntur omnia, quae scripta sunt per prophetas de filio hominis. etc. Luc. cap. 18.

L

2

Dize q opone nuestra madre la iglesia, para infundir nos va-
lor contra el enemigo comun, q saca mas q nunca por el 1º tiempo
a campear de amos se empeña todo a vencernos, la ciudad santa de Jerusa-
len, q a su conquista intentamos, las mayores hazañas del mejor cap-
pitan xpo, para q las imitemos. Sube pues nuestro redemptor
a Jerusalem, [illegible] alegre [illegible], nos [illegible];
[illegible] el texto, q [illegible] de [illegible] por [illegible] hombre:
[illegible] de los [illegible] todos [illegible] de la
primer agonia hasta el ultimo tormento; o deseo ardiente [illegible]-
mente! [illegible] en la esperanza, que [illegible]
[illegible] de los [illegible]; nada de esto [illegible] entendie-
ron los Apostoles; notable ignorancia; pues [illegible]
[illegible] xpto, cierto q no era dificultosa, pero [illegible]
[illegible], siempre [illegible] dificultad entender [illegible]:
bien formamos el juizio hazia el lado de la afeccion, pero [illegible]
[illegible] conoze [illegible] pasion, [illegible]
[illegible] q no entiende. Cerca de Jerico [illegible]
[illegible] el evangelista q estaba junto al
camino sentado un ciego: ciego i sentado le describe, [illegible] algunos
[illegible], q es mui ordinario en el mundo [illegible] de asiento [illegible] nosotros
[illegible] hombres. Pregunto el ciego, informado del ruido, quien
era el q pasaba; deseo tenia de conseguir, pues se informa del
sujeto antes de hazer la peticion, [illegible] enseñado la ex-
periencia q no a todos se les puede pedir, [illegible]
[illegible]: Dixeronle los q [illegible]

Quinquagesima [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] por no [illegible] de [illegible]

Proloquium.

Licet inmerito (Fratres Charissimi) huius vocis incarnationis nomen quiuscumque haeretici invidiose lacerant, et in theo[illegible] nec adaequate explicent, totum id quod ineffabile misterium importat, siquidem divini verbi non solus carnis, sed etiam animae, ac ideo integrae assumpsit humanitatis; quapropter non incarnationes, sed inhumanationes potius appellari deberet dicerunt, nihilominus consilio SS. Theologi, ad significandam ineffabilis unionis divinae et humanae naturae in supposito verbi, hoc nomen acceptissime, nec sine misterio adhibuerunt; quilibet etenim vobis, rationem totius [illegible]. [illegible] Cur formis designificare [illegible]: tamen ex maxima [illegible] et Crysostomo, in quo nomine Carnis simul integra significatur humanitas, ob timendum notamus, potest [illegible] quae fuit verbi totius naturae humanae, sed ut totus homines ex Corpore et Animae constitui, quia [illegible] dixit Joannes capite 1. verbum Caro factum est. et quamvis praesentem verbi [illegible] in Carnationis nomine duxit: hec autem incarnatio ut inquit Stus. in 3. dist. 5 quest. 1 art. 1. [illegible] unio naturae humanae cum verbo in unitate suppositi [illegible]. et humanae naturae sua propria [illegible] personalitate, media unione substantiali [illegible] quod in [illegible] incarnatio[illegible] haec [illegible] in [illegible]: naturae humanae divinae verbi, et unio ista, quae [illegible] dependentiae, seu ordinis [illegible] ad in [illegible]. [illegible] sustentificati, ad sustentificans. Seu homo [illegible] primo; quod nomine naturae, quod vero suppositi intelligamus; nomine [illegible] integrimus naturae specificas ac singulares, quatenus [illegible] sua propria [illegible] qualis [illegible] humanitas, [illegible] quae intelligatur [illegible] et in [illegible] suppositi. Suppositi vero intelligimus, [illegible] naturae subsistentia, et [illegible] [illegible] quae alternative nomine suppositi, et [illegible] quod ad praedicamentum attinet, [illegible] accipit potest.) hispostasis autem idem est quod suppositum. unde unio haec hipostatica dicitur.

Disputatio 1. de Dominica incarnatione

Q. 1. an divini Verbi incarnatio fuerit possibilis. Statim [illegible] intelligenda supponentes et praecedentes [illegible] notiones breviter tractem.

Pro quo proposito melius intelligendo, nota unionem hypostaticam fieri mediante subsistentia singulari et atomica, quae est individua et personalitas per quam quaelibet natura [illegible] et in eo momento divino supposito datur, supponitur in tali supposito, in quo eam subsistit; ad modum quo in proprio est suppositum. et sicut pro primo suppositum ipsius homo dicitur Petrus: ita illud suppositum alienum adhaerens ipsa natura est ipsius homo Deus. Sic Verbum divinum nostram adsumpsit naturam ad unitatem suppositi, quod est tantum unicum suppositum indivisibile, tamen natura subsistit divina scilicet et humana, et sicut per divinam Deus, ita per humanam homo. quo sine ea unio hypostatica humanitatis ad Verbum [illegible] dependentia naturalis humanitatis ad ipsum tanquam ad suppositum in quo subsistit, ~~suppositatum~~ suppositatum — supponendum est,

quod [illegible] dependentia naturalis dicitur a priori [illegible] dependet ut patet in [illegible] effectus ad causam, accidentis ad subjectum, [illegible] mentium. Sed sine dependentia per prioritatem essentialem, [illegible] [illegible] [illegible] naturam essentialem, ac naturalem [illegible] causa, prioritas essentialiter suo effectui illa prioritas convenit [illegible] natura sua, [illegible] quae est [illegible] ipsa prioris [illegible] proprietatis suppositalitatis; quae [illegible] [illegible] habente solus conditio, sine qua non, ad productionem effectus. unde licet natura humana supponat ad Verbum illa prioritas quaerens ut [illegible] habet ad illam [illegible] prioritatis essentialis [illegible] [illegible] [illegible] humanae [illegible] natura essentia, et [illegible] proprietatis [illegible] ipsa [illegible] ex [illegible] prioritate essentiali, ad [illegible] [illegible] [illegible] convenit [illegible] natura essentia sive [illegible] proprietatis personalis. Verbum divinum a priori essentialiter, [illegible] [illegible] natura humana a Deo [illegible] a Deo dependet —

Sed [illegible] dicitur, quod prioritas essentialis [illegible] et [illegible] non [illegible] hypostaticae [illegible] personalis [illegible] non habet [illegible] [illegible] [illegible]: quod dependentia essentialis [illegible] [illegible] essentialis, et [illegible] quae [illegible] extremo [illegible] essentiae

fundamentum enim, ratio essentiae dicit. Ille ratio essentiae terminus et talis dicitur effectus ad Causam, et Causalitatis, sive connexionis alia [illegible] dependentia essentialis tamquam ratio fundamenti cui essentia est ratio dependendi; terminus terminatus non ratio sui essentiae, sed ratio suae [illegible] totus nimirum, dicitur natura humana ad verbum, quia ista ratio [illegible] essentiae dependet ab illo; [illegible] [illegible] terminatus [illegible] modo dicitur non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in se [illegible] subsistentiae; ex quo colligitur quod [illegible] [illegible] essentialis [illegible] ad Causam aliqua tamen dependentia [illegible] essentialis ratio fundamenti [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quales et dependentia naturae humanae ad verbum [illegible] ad [illegible] tamquam aliquid [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad verbum [illegible] ratio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] verbum. ====

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] et tamen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicta [illegible] non est verum realiter [illegible], sed tantum [illegible] [illegible] [illegible] naturae humanae [illegible] [illegible] relat.; hoc tamen [illegible] [illegible] [illegible], ut antiquorum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] verbum non fuisse mutatum in incarnatione, quia [illegible] solum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; unde [illegible] non [illegible] mutatum, non acquisivit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] unita quae [illegible] [illegible] [illegible] mutat humanitatem; sicut [illegible] [illegible] [illegible], sola mutatione [illegible] qui fit [illegible] [illegible], et Deus fit de novo Creator solo [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible] Cognitus, sola [illegible] existente in [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quod verbum [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] humanitate [illegible], et non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] exemplis; sed [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliquo modo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

eo modo quo Christus, ut compositus dici potest, ... tam persona
quae natura humana sit produsa in terminis; hac igitur ratione
potest Verbum intrinsece unionem terminare, quod sit intrinsece ag[illegible]
sicut ipsi intra se recipiat, quod tamen tam intime et perfecte se
Verbum in ratione terminandi, quae humanitas in ratione sustentandi
unionem, et consequenter intime et perfecte unitum dicitur Verbum
humanitati, quam humanitas Verbo. Hanc in quam rationem Verbum
dici potest Verbum intrinsece humanitati unitum, quod nimirum
nequeat magis intime coniungi. Et modo quo Deus per se
quae est singulis indistanter et intime praesentis, nempe
[illegible] eo sustali. Deinde [illegible] ex hac unio[illegible] est [illegible]
et unione [illegible] ex [illegible], hoc ex [illegible] intelligi pote[illegible]
[illegible] unum [illegible] [illegible] inde [illegible] quod [illegible]
ad [illegible] unio [illegible] con[illegible], ut [illegible] per [illegible], [illegible]
[illegible] talis unio [illegible] per [illegible], ut constat [illegible] unione m[illegible]
et forma [illegible] in [illegible] posito sustali; at quod [illegible] concludit non[illegible]
[illegible]. Dicit [illegible] per [illegible], ut in [illegible] posito contin[illegible]
[illegible], non [illegible] neque per [illegible] [illegible] unione, et [illegible]
[illegible] dicitur in ex homo per [illegible], et [illegible] ter[illegible]
[illegible] ex [illegible] per [illegible]; et [illegible] unio modo mag[illegible]
intimo humanitati coniungat Verbum, quae faciat singulare [illegible]
[illegible] et conegit illa vinculo sustali: inde, [illegible] quando
[illegible] ex [illegible] Verbo [illegible] [illegible], quod non [illegible]
[illegible] nec quasi inhaeret ipsi, potest tamen intrinsece ex [illegible]
[illegible] dici in [illegible] terminative, et [illegible] communiter
quod ita [illegible] Verbum, ut modo sustali illud attingat, et [illegible]
[illegible] accidentali eo modo quo [illegible] dicitur terminare [illegible]
[illegible] et Deus intime praesentis [illegible] creaturae [illegible]
[illegible]:

[illegible] suppositis. [illegible] repugnare quod [illegible] [illegible]
[illegible] et non hoc, quod [illegible] terminare dependentis

sit suppositis possibilitate sive non repugnantia in Concarna-
tionis, ut ante cum fide firmiter et Catholice tuemur. et in
primis, quod non repugnet ex parte verbi probatur: quia inde-
pendens ingenitate potest terminare depend. alterius ad ipsum;
sed Persona verbi est independens, et humana natura dependens: ergo Persona
verbi potest terminare depend. naturae Creatae: ergo possibilis, sive
non repugnat natura humana unibilis verbo. Confirmatur; quia si hoc repug-
naret, vel esset quatenus verbum est Persona, et hoc non; quia incom-
municabile singulariter repugnat terminare Communicabilitatem
alicuius Communicabilis; sed verbum ut est Persona, est singulariter
incommunicabile, immo [illegible] Communicabilis, et in [illegible]
perfectiori quam requiritur ad terminandam Communicabilitatem
naturae creatae: ergo &c. Vel repugnaret quatenus verbum est Persona Divina; sed nec hoc

quia quod terminare non infert aliquid repugnans Persona Divina, quia
nec Compositionem, nec potentialitatem, nec dependentiam infert; nam
non oportet quod realiter mutetur, sed tantum terminaret dependentiam
humanae, aliunde relatam: ergo. Vel tandem repugnaret, quia Per-
sona Divina, nempe, Deus, et necessarium est hoc Capite repugnat; quod solius
tantum Deus Persona incarnetur, nempe verbum et non alia, id est, quod
terminandi hanc unionem et dependentiam humanam, [illegible]
aliquid Divinae [illegible] Personae, quod terminare [illegible]
sed est ipsa verbi Personalitas: ergo ex parte Personae, [illegible]
ex parte verbi nulla potest assignari repugnantia.

Probatur possibilitas sive non repugnantia incarnationis ex parte
naturae quia natura Creata singularis realiter distincta a propria
subsistentia, et Personalitate: [illegible] inde ab illa separari [illegible]
: ergo ex parte sua non repugnat [illegible] hypostatice uniri Divino Suppo-
sito. [illegible]; quod [illegible] Sententia est in me [illegible]
[illegible] subsistentia in [illegible] Consistit, [illegible]
[illegible] et [illegible] naturae [illegible]

[illegible] singularis, [illegible] unde provenit, a qualibet [illegible]
[illegible], et [illegible], [illegible], nec sit actualis [illegible]
[illegible] actualis communicatio [illegible] [illegible] negativa
negatio, actualis communicatio alteri supposito, [illegible]
singularis [illegible] aliquid positivum [illegible] intrinsecum [illegible]
[illegible] negatio communicationis actualis [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible], substantia, et [illegible] et consequenter; [illegible]
potentia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] substantia [illegible]
[illegible] vero patet [illegible] [illegible] humanitas [illegible]
[illegible] a [illegible] non [illegible] ex parte [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] negatio negatio requirit [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] actualis communicationis [illegible]
supposito requirit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] actualis communicationis
[illegible] non [illegible] [illegible] [illegible], nec [illegible] [illegible] ipsa communicatio
[illegible] supposito, et [illegible] [illegible] Divino cum ex parte Divini [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] repugnantia.

[illegible] non [illegible] incarnatione

[illegible] ex parte unionis: cum enim unio essentialiter [illegible] duorum unio
[illegible] intelligi hoc unitum illi, et illud non unitum fuerit; [illegible]
non [illegible] unio, [illegible] subsistentia [illegible] ex [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intimus [illegible] substantia
[illegible] ex parte unionis [illegible]. [illegible] patet ex terminis [illegible] vero
probatur: [illegible] duo [illegible] [illegible] unitas unione [illegible]
[illegible] ad constituendum unum [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] unio, [illegible] ex [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible], sed [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] subsistentia [illegible]
[illegible] vero [illegible] intrinsece terminativa [illegible] illud [illegible]
[illegible] terminans unio [illegible] non [illegible] unitum [illegible]
[illegible] [illegible] ex [illegible], [illegible] subsistenti, [illegible] [illegible] illi; et non [illegible]
[illegible] formaliter [illegible] ex [illegible] unitum alteri, [illegible]
[illegible] unionis, [illegible] [illegible] intime substantialiter [illegible]
[illegible]: [illegible] unio, [illegible] subsistentia [illegible] ex [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] substantialis; sed [illegible]
habet unio in incarnatione: [illegible] non [illegible] ullo modo [illegible]
[illegible] incarnationis ex parte unionis [illegible] [illegible]

Argumenta Solvuntur

Argumentum 1um primum nostrum probatur quia Verbum Divinum denominatum homo, quo denominatio antea non habebat, et haec denominatio est realis, et intrinseca Verbo quae dicitur substantialiter homo: ergo Verbum per aliquam humanitatem substantialiter mutatur. Siquidem incipit denominari substantialiter hominem, a forma sibi extrinseca. nec valet si dicas hunc mutatum fuisse factum in natura humana sumpta, et non in natura sumente sicut Deus denovo Creator fuit Creans, per solam Creaturarum mutationem. non est par ratio; quia Deus denovo dicitur Creator sine ulla sui mutatione et per solam Creaturarum mutationem, hoc est quia non dicitur aut denominatur illa Creatura quam denovo Creavit, non enim dicitur sol, aut terra in [illegible] aut Caelum non solum Verbum Divinum dicitur natura humana, quod hoc facile intelligitur per hoc absque sui mutatione, sed dicitur et est vere homo, unde vere non [illegible]: quae est diversa ratio hic et ibi ═

Respondeo igitur ad argumentum dato ante et negando; et ratio est, quia quamvis Verbum per [illegible] denominari intrinsece et substantialiter homines, inde tamen [illegible] inferre potest mutatio physica in ipso substantialiter, cum per humanitatem duntaxat necessario, et substantialiter, et intrinsece solum ad se terminato, intelligitur ex physica, inquantum suppositione ═

Argumentum 2um: si Angelus assumeret humanitatem per mutationem [illegible] praedictam, quia ex non habente humanitatem substantialiter fieret illius habens: ergo [illegible] nititur Verbum [illegible] suppositum Creatum, aliquid potest terminare naturam ... unde actione illa [illegible] ex parte ipsius afficiente, sequeretur ... possibile, unitiva unione solum humanitatem afficiente ... terminare ad angelicum suppositum. Angelus ... substantialiter haberet absque ulla sui mutatione ═

Arguet 3°: verbum nequit supplere vices subsistentiae creatae in carne. patet assumptio, quia in Carnatione subsistentia Personalis Divina in Christo, supplere Personalitatis creatae; [illegible] subsistentia creata est condistinctiva [illegible]: ergo [illegible] immediate [illegible] supplet in genere causae formalis, nequit [illegible] supplere, nisi ab alio consimili modo; sed hoc fieri non potest a Verbo: ergo nequit in Carnatione. deinde subsistentia dat subsistere [illegible] in genere causae formalis, siquidem dat subsistere immediate [illegible] in [illegible] mando adquem [illegible]. supplere nequit [illegible] causa [illegible] [illegible] perfectionem dicat: ergo nec dici debet illud supplere in genere causae efficientis, sicut [illegible] Charitatis supplentur a Deo [illegible] [illegible] [illegible] accidentia separata; quando non [illegible] Dna [illegible] naturam assumpta, [illegible]. sed omnes 3 Personae simul [illegible] Trinitatis ad extra sunt indivisa =

Pro explicatione

huius argumenti solutione, advertendum est quod quo subsistentia Personalis Divina in Christo, supplere [illegible] Creatae, et quod natura humana Christi [illegible] a subsistentia verbi omne id quod haberet a propria subsistentia, nonnisi in omni negotio intelligendum; quia licet [illegible] humanitate Christi, subsistere per subsistentiam verbi, adhuc [illegible] subsistere [illegible], eodem [illegible] modo, quo subsisteret per propriam subsistentiam creatam; siquidem creata Personalitas, (sive formaliter in positivo, sive in negativo) [illegible] naturam [illegible] omnes, [illegible] [illegible] et [illegible], [illegible], quod [illegible] [illegible] nequit [illegible] et [illegible], [illegible] Communicatio, et per subsistentiam alienam subsistit [illegible] [illegible], et [illegible] =

Dicitur ergo quod [illegible] Personalitatis [illegible] et quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in quo natura humana [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] natura illa [illegible] [illegible] [illegible] ab alio [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ab alio [illegible] [illegible] [illegible] subsistentia Divina supplevit [illegible] subsistentia supplere [illegible] [illegible] creatae; [illegible] suppositum creatum est, quod [illegible] [illegible] [illegible] et patet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

minando ad hoc nisi quia requiritur, per terminitas integra et suppositi non causat, sibi influendo per subsistentiam in actiones, et hoc est aliquid quod dicitur supplere dixerimus =

Hoc quia totum reducitur, nisi non ad primam quaestionem, sic dico: quia creatio ... modo naturam subsistentiae personalitate, neque quaecumque creatione, ideo ... enim subsistit, et ... et in creatura ... ultimo complemento substantiae naturae in ratione suppositi, ergo reddere ... quare ... supplere potest vices humanae subsistentiae, non sua modo, id quo subsistentia est personalitas, terminando naturam, atque in ratione suppositi, naturam subsistentiae, illa quae personalitas reddentis in communi ...

Et ideo probatur dicimus subsistentia dat subsistere naturam ingenerante creaturae, personalis intrinsece, et per informationem naturam ad suppositum, reducitur ad genus creaturae, personalis, hoc tamen intelligitur quando de genere creaturae, personalis intrinsece, et per informationem, sed extrinsece, ut terminans; quod genus creaturae, nullam involvit imperfectionem, et ideo ... potest ... ut ... per perfectionem a comparatione ... in dicto genere perfectum; et sicut subsistentia creata ... ut forma perfectionem naturam terminat, constituendo suppositum; hoc adhuc non obstaret quod non praestaret quae subsistentia personalitatis sed quae creatur: ut subsistentia personalitas ... creatura quae sine ulla imperfectione Divina terminat naturam, illa personalitas reddendo incommunicabilem =

Arguitur 4: natura humana in hominitatis unitatem realiter immediate ipsi omnes essentiis divinae, idque sicut veritates, quod ... magis communicantur expressionaliter sanctio, quam Patri, et Spiritui Sancto: ergo neque unitatem verbo, aut Personalitati ipsius. = Probatur quod inter Personalitatem verbi, et naturam Divinam nulla distinctio actualis a parte rei; sed non potest aliquid unire realiter et sibi alicui immediate quin uniatur immediate, quicumque a parte rei indistinctis: ergo nequit aliquid uniri immediate Personalitati verbi, quin uniatur immediate et intimae Divinae a parte rei indistinctae essentialitati: ergo si hoc in principiis, ergo et illud =

Respondeo 1:

et scholasticis repugnantem, atque hominitas, omne actuale distinctionem a natura rei, negant inter essentiam et relationes. ac vero nos non ... inter eas formales ad nos nostra distinctionem quae ad hoc sufficit et ex hoc ipso fidei mysteriis ... quae dicimus naturam verbo aliquam uniri immediate Personalitati verbi, non vero divinae naturae, sed quod potest quis dicere, ut inquit Pontius disp. 31 q. 1 ...

difficile. q. unio realis et filicas ad ung formalitatis im mediate terminetur, non vero ad alias formalitates illi iden tificatas; et ita, quod valde difficile, quod reale humana unitur non bene ipsi me (?) essentiae Divinae, ideo —

Pater Mastrio in disputatione de incarnatione ... Ad vigintesimum de venies quod alias est quatuor contradictoria quae et spectant ad se identificatis ad entitates rei, quatenus afficiunt res, siliceo, et realiter contradictoria moveri, et non esse et similia; alias vero est contradictoria in omnibus modo nascentis quae res afficiunt esse reale aere unde non, ut uti et sine ... de re enuntiantur, sed cum reduplicatio alicuius formalitatis parere ad ea componendas sufficit formalitatis diversitas; et talis distinctus est quae dicatas contradictorias. Quae ab his ulla repugnantia verificantur in Deo, de essentia et personalitate quod haec non Com verificantur enim hac diversas formalitates, alio quin ... cuius contradictio primi generis, ut sunt existere, et non, nullo mo do in Deo verificari possunt. unde in forma — Respondeo ad ar gumenta. Ideo ant. et neg. cons. cum sua proba praeter dicta:

Arguitur 5

... probatur ... naturae humanae infinite distat a Verbo: ergo ex parte ipsius naturae talis unio repugnat. ... unioni requiritur aliqua proportio ... ut potest finitas, nulla proportionis habet cum Verbo: ergo ex parte illius. — Respondeo dist. ante: natura humana infinite distat a Verbo, in ratione perfectionis entitativae, conc. in ratione terminandi, et naturae terminabilis neg. ... infinitas in terminando, ut infinita in ratione terminandi, humanitas ... intra latitudinem naturae terminabilis, a personalitate Divina ... quae ... non obstat infinita ... et hu manitas, sed reperitur proportio ad talem unionem requisita —

humanitas ... causa perfectionis infinitae: ergo non est termina bilis ... personalitate infinita: dist. ... terminabilis ... infinito modo ... finito modo neg. licet enim humanitas non sit terminabilis a personalitate Divina infinito modo ... terminare ... hoc tamen non obstat: ... terminare potest finito modo ... infinita et limitata ... termi ... quo pacto dicitur ... Divinae perfectionis ... Beati non ... modo ... finito, et limitato modo —

Natū: infinitas quæ habet Divina Personalitas in ratione terminandi totum Complexum actus divinæ potentiæ correspondentis, quo terminat naturam Divinam infinito modo: et non potest alterius, aliquo terminare naturam, aliquo finito modo. —

Respondeo dist. ant: infinitas ad intra in ratione terminandi Complexum actus, quo terminat naturam Divinam infinito modo conc. infinitas ad extra, neg. Sicut enim intellectu, et voluntate Patris duplex consideratur infinitas in ratione principii productivi altera ad intra respectu Divinarum Personarum; altera vero ad extra respectu Creaturarum, et licet Creatura sit infinitas productionis, et est finitus sic; non tamen ex haberetur potentia respectu Creaturarum. Sic pariter in Divina Personalitate respectu Complexus datur infinitas in ratione terminandi altera ad intra terminandi naturam Divinam altera ad extra terminandi ad Creaturas, et licet ... et haberetur actus ad quatenus quo terminat Divinam naturam constituendo suppositum. adhuc superest altera infinitas in ratione terminandi respectu Creaturarum —

Arguitur 6: aut Verbum simul cum natura assumpsit Personam, aut solum naturam assumpsit? Sed primum non dicendum, quia in praevaricatione: ergo 2dum., sed 2dum est contra Damascenum Libro 3 fidei, Capite 6 urgentem: Verbum assumpsit totum hominem in homine plantavit, ut totus homo curaretur; ... non curasse Personam quia in homine plantavit: quod non assumptibile, non curabile: ergo Verbum assumpsit Personam simul cum natura aut naturam non assumpsit: Confirmatur 1: quia si Christus non assumpsisset Personam non esset nobilis, et minus homo quia non haberet ultimum complementum ... humana: ergo = Confirmatur 2do naturam humanam sic tenere debet in rerum ... ut potest ... in suo supposito existentis natura aliter quo proprius perderet ad proprium —

neque ... et similiter ... et ad dictum Damascenum dicimus ... dedit Personam ... tamen ... personis adderet supra naturam singularem ... subsistentiam ... ut ... 3 ... 3 ... sic ... dat ...

et qd hec sitiinaluntarilis negandum est hinc de dicti. ... est infirmarii ... neces non curavit nang ... aluit ... nec fuerit ... dueverit ... de infirmae, sed illas mendi ... p cuius operas condigne ... fatoriâ curavit nang et Persona... trates ... hominis. =

Ad Confirmationem: ...

... sequitur Christi non fore ... filii ut ... eandem ... de finione, in quo ... hominis ... fundatur. = Ad ... confirmationem dico: qd ... nitas ... violenter de ... exi; q ut inquit ... naturâ ... Habitus ... naturali ... propriae ... personae ... inclinatio ad ... subsistentiae, q tamen ... humanitate Christi ... et ... nullis ... a quibus ... inclinatio ... suppletur ... manet ... propria ... a quibus ... supplentur. =

Arguitur. Humanitas ... hoc modo ... Creatae ... Divinae ... videtur ... et unita ... Creatae ... Divinae ... Creatae ... = Confirmatur ... q requirit ... proprio supposito. ... in ... et ... naturae ... q ... suppositum ... singulariter ... Constitutae ... illud ... determinatae ... talis ... modo. = ... 2o: ... et suppositum ... et ... 1o: sed ... requirit ... supposito: ...

Resp. ad arguitur ... Personalitas Creata ... Constituere; q tunc nulla sit in hoc repugnancia. ... 2a. ... constituere in negativo. ... cum ... ad hoc, ut posit ... ei; ... disparitatis ... q cum ... Divina ... nulla ... repugnantia ... terminetur ... in ... creata ... in negativo constituat, q ad negationem ... unio ... =

Ad Confirmationem ... articulo ... ad illas ... naturas ... suppositi ... illas ... sed ... Christi ... simplici ... simplicitatis ... supposito ...

primus simpliciter suppositum Divini verbi generaliter loquendo respectu
ipsius suppositum naturae substantialis nonque supponi aliquid esse simpliciter.
sed tantum reperitur quasi positum alterius naturae; quoniam tamen natura
illius substantiae, et unionibus in talibus ut natura in supposito Verbi immediate
constituat tamquam in sui inferiori adhuc distinctum illi communi
communicare esse substantiale esse non primo et denominat illud quod dicitur
tale. unde quod ad modum substantiae humanitatis in Verbo primo
intrinseci et substantialiter Verbi dicitur deus et homo quia Verbum
dicitur et non quod alias, ut declaratum est in supposito =

Ad Scotum
ex dicto respondetur quod status sui non tollit quin actu sed comparat enim natura ad proprium suppositum et ad alienum licet aliter
ut tamen identitatem habere cum proprio supposito quam non habet
cum alieno, haec enim quando a finitate quatenus proprio supposito
posito dat esse substantiale primus simpliciter non sic alieno tamen
cum alieno supposito realiter non habet identitatem sed realiter distinctus
forma quae sufficiens est ut alterius quam habeat posito ac cum proprio
proprio supposito licet identitatem quam non habeat, adhuc tamen nec
habent realiter formaliter distinctis, ut talis, ut alterius diversi positum habeo
et proprie dependere, sicut dependere dicitur ab alieno qua
natura inter suppositis proprius et natura creata dici potest intercedere
quamvis realis identitas negativa quatenus sol ve non distinguuntur
nominis forma, et haec legitimas in lectis in suis illius tertius ut nota
ubi quaeritur =

Arguunt contra illius pro valeant; unio cum sit res realis
extremorum mediante unitas, intellexio deus et utrumque assistere, et
alterius corporis; sed repugnat unio esse substantialem sine esse:
mi placet multiplicitas 1: quod unio in modus et illi pro eius non tantum unius
extremi sed utriusque in quo modus actualis modificatio eius
in modus: quod modificare neque extrema nisi inanes substantia
== 2do quia unio dat realis duo nominis unitas se ipsa immediate quod
illa utrique confert extremo dei et incolumi respectu substantiae, cum
ne quod forma modalis effectus realis confert extremo in quo non
== 3 deinde quod unio non tantum in uno sed in suppositis in modus respectu
utroque: explicat essentiae modi absolute et actu modificari substantiales
relatio modi respectivi quatenus in unio est sufficiens duo extrema et actu
modificare utrumque extremum communiter similiter sufficientem
quaeritur =

Respondetur de hoc quod universaliter ut constat de supposito 1: ==
ad primum formas dictum modus actualis, et intrinseca modificatio
cum tamen modus per inspectionem 2do. cum in modus tantum ferme nisi
hoc est modo solum in supposito Verbi distincte ab unione modificatio et
quamvis unio sit utriusque extremi modificatio unitive quae respectu
termini constitutive modo alterius dici in hic intrinsece per se substantialiter,
tamen inspiciendo, quod minime respicit est id est quod in se incidat, et est et plicatus a..

R. id 2a exp. de 1a ant: unio dat finalis demum ... etc. [illegible]
etc., 2°, per ingestionem, 1° intimus terminus - 2°. per ... [illegible]
et ejus dotis per terminus immediate, ... [illegible] ... non [illegible]
ubi unio in ipso recipiatur, ubi subceptiva = ad 2. [illegible] detur [illegible]
qualis e unio actuum modificare et unius quo unitio... [illegible]
... [illegible] ... modificat per ingressum alterius ...
nempe, termini intimi terminus =

Sed dices: ... haec unio [illegible]
non sufficere quia ... unius modificat ... terminatum [illegible]
... [illegible] ... substantia, sicut [illegible]
... capax, ... negari ... [illegible]
quaerit ... intime ... unio, ... [illegible]
... etiam respicit ... [illegible]
si ... ut substantia ... humanitati ... hypostatica ...
inditiant = ... Conveniens, et non tanto ut ... [illegible]

Q. 2. De natura unionis

Articulus unicus in quo:

58 et proclimus dictis de hac unione hypostatica sicut ex ipso [illegible]
de unione substantiali in communi, in fertur non esse modus substantiae [illegible]
impossibile ... ipsius intelligi a quoquam intra ... intelligendo [illegible]
... ; nec esse modus partim absolutum, partim respectivum quatenus
includit relationem transcendentalem ad alienum suppositum, ... [illegible]
entitatis est simul absoluta, et respectiva ad se, et ad alienum; uni[illegible]
tamen, quia id non ... [illegible] ... transcendentalis nequit esse de essentia [illegible]
... ad terminandum actionem ... [illegible] ... substantialis [illegible]
... ; substantia ... [illegible] ... substantia ... accidens ... [illegible]
... accidens unit ex ... et ... Scotistis ... [illegible]
... numero 23. et Cardinalis ... [illegible]
... ; ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... unio ... [illegible]
... [illegible] ... =

Dices: ... haec unio ... relatio ... [illegible]
... [illegible] ... humanitatis ... [illegible]
... unio humanitatis ... [illegible]
... non unita ... haec unio non ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible] potentia [illegible] et [illegible] relicta inde, habita tamen natura [illegible]
ad naturam singularem sequitur [illegible] unio [illegible] [illegible] a dilectione [illegible]
[illegible] in [illegible] supposito, unde [illegible] ex [illegible] ad beneficii Caritatem
[illegible] naturam singularem. Et actione [illegible] Divini [illegible] Caritatis [illegible]
[illegible] et [illegible] actiue [illegible] ad [illegible] supposito [illegible]
[illegible] [illegible] praefatis [illegible] Communicationis [illegible] ex natura
[illegible] in natura singulari. [illegible]

Quaeres [illegible] ad [illegible] lo que [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] aliquae Conditiones tam ex parte [illegible], quae [illegible] Comple-
[illegible] fiant [illegible] lo que [illegible] non [illegible]; beatifica [illegible] ad Comple-
[illegible] [illegible] in ordine ad operationes, et [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible] Beatifica [illegible]
[illegible] Communicationi humanitatis [illegible] hipostatica [illegible] omnes [illegible]
[illegible] et [illegible], [illegible] [illegible] dona supernaturalia [illegible]
[illegible] Cadit [illegible] [illegible], et omnia dona [illegible] naturalia [illegible] Communicationis [illegible]
[illegible] lo quando non haber [illegible] [illegible] [illegible] ut notat [illegible] 3 [illegible]
[illegible] tamen, et Connaturaliter [illegible] [illegible] dignitatis et [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] Communicari [illegible]
[illegible] dona supernaturalia. [illegible] Dixi: [illegible] Communicari [illegible]
[illegible] unitate [illegible] [illegible], [illegible] fundamentis [illegible]
[illegible] tamen Deus [illegible] [illegible] sententiis, [illegible] sequentur [illegible]
[illegible] Beata [illegible] ad hoc argumentis, [illegible] [illegible], [illegible] nulla [illegible] Cogni-
[illegible] tamen Condo, [illegible] hipostatica [illegible] [illegible]
[illegible] Cognitiones, et unionis [illegible] Communicari [illegible]
[illegible] Brutis, et creaturis [illegible] [illegible]

sentes; ergo = Respondetur distinguendo [illegible] [illegible] sentis
et existentis: ut existentis, [illegible] intuitivis; Idem m., cognitio abstractiva
[illegible] distinctis; non, [illegible] [illegible] in [illegible], et [illegible] distinguendo et
[illegible] negatur =

Angelus enim [illegible] modo se cognoscere [illegible]: sed [illegible]
cognoscit se [illegible] [illegible] [illegible] speciem, sicut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
tamen [illegible] sui existens non magis convenit [illegible] illius [illegible] cognitionis
abstractivus quam [illegible] [illegible] [illegible]; sicut [illegible] [illegible] cognoscit. [illegible]
Animalitatis [illegible] de rationalitatis cogitant, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
rationalitas, tamen ita homo se cognoscit [illegible] cognitione, ut [illegible]
: ita similiter, ac vero quando Angelus se cognoscit intuitive existentiam
alio modo se habet; quia cognitio intuitiva et abstractiva inter
distinguuntur: quod abstractiva [illegible] [illegible] ab existentia, [illegible]
existat, sinon; et intuitiva est soli presentis, ut presente =

Dices 6.

et primo [illegible] 3 [illegible]: Scriptura et [illegible] [illegible] non tam [illegible]
Angelos de facto cognoscere secreta cordis, sed eius quod possit cognoscere
: ergo in hac parte [illegible] Scriptura, et [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] est [illegible] hominis et in [illegible] [illegible].
[illegible]: [illegible] Dicio ilario, [illegible] [illegible] 20: Cogitationes cordis [illegible]
[illegible], sed [illegible] de quo dictum est: Scrutans corda, et renes Deus
[illegible] inscrutabile, et [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]
facto [illegible] [illegible] [illegible]: ergo: = [illegible] [illegible] distant: [illegible]
quod possint cognoscere ex [illegible] Divina: Idem m.; [illegible]
[illegible] [illegible], et talis [illegible] [illegible] negante: [illegible]; et sic ad [illegible] [illegible]
menti. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], scrutationis cordis = Dices 7 et [illegible]. [illegible] 3 [illegible]: si [illegible]
[illegible] Angelis videre cogitationes cordis, [illegible] non recte [illegible]
[illegible] Divinitatis, [illegible] [illegible]; sed ex hac parte [illegible], et [illegible]
[illegible]: ergo [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] naturales creaturas
et soli Deo [illegible] naturaliter. = [illegible] [illegible] negando [illegible]
[illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Divinitatis, [illegible], quod
soli Deo sit [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] ex [illegible] [illegible]
[illegible] = Dices [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] Angeli [illegible] videre [illegible]
a [illegible], quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] [illegible], sed cogitationes
cordis [illegible] [illegible]: ergo non ita [illegible] [illegible] ab Angelo, ut [illegible] [illegible]
Angeli. [illegible] m.: [illegible] [illegible] [illegible] ab Angelo [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], sicut color [illegible] in [illegible], [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]
: cognoscibilia videre, nisi [illegible] [illegible] [illegible].

Respondetur negando, quia non visibilitatis naturalis attendenda Angeli a se ipso, ideoque non frustra obiiciuntur [illegible] in rerum potentia. Ad probationem negatur antecedens minoris quod sit de medio; in locutione voluntas immediate liberas, sed a [illegible] vocis manens praesentia, supposito quod ea quaerunt non sunt impedientes, quia quae aequaliter dispositi audiant. Ita de Cogitatione, haec proportionaliter talis quod ad eas; potentia si cuiusque haurire des, non haurire; sed supposito quod existat non potest impedire quin videatur, ab omni facultate visiva prosequendo natura: et hac talis sit inter Angeli, respectu Cogitationis, sicut et respectu alterius Angeli: inde fit, quod ex posit Angelus Cognoscere naturaliter visi alterius impedientur.=

Instabis=

[illegible]

[illegible] ultimo [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] el [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] q[uod] Cum de [illegible]: q[uo]d di fatto [illegible] in mortale [illegible]

et [illegible] [illegible] id di [illegible] in detta [illegible] [illegible] dellone [illegible]

e [illegible] [illegible] [illegible] diferenti: q[uo]d [illegible] [illegible] fini

temporali [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nella [illegible]

immortalitatem nec Concupientum. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] comi[illegible] Cap. 3: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] fuerint,

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quaeritur ergo quae sit Causa [illegible]

immortalitatis? an sit divina illius natura, quae exigat [illegible]

et fine [illegible] [illegible] et violentia ita facta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] et illi tales [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

exigant [illegible] [illegible] [illegible] repugnent; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illam

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] aliquorum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] immortalitatem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

et in [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Ex his suppositis: [illegible] dicimus: quod licet Angeli non
sint immortales ab intrinseco quin possint a Deo destrui
et annihilari; tamen dici possunt immortales, et incor-
ruptibiles ab intrinseco, saltem negative, quatenus nequi[illegible]
habent in se quod exigat finem essendi. Communem et
[illegible] quam defendunt [illegible] de fide.
[illegible] dicens: nec Angelus immortalitatem naturaliter
[illegible] immortalitatis [illegible] Creatoris [illegible]
[illegible] Capit.: Immortalis est Angelus non
natura sed gratia [illegible] et desinere
[illegible] potest.

Firma hic dicta [illegible] in
[illegible] explicandi illud: [illegible] potest. Et non [illegible]
[illegible]: ut hoc [illegible] Angeli [illegible] Anima [illegible] idem
[illegible] naturaliter [illegible]
[illegible] potens sit [illegible] nequaquam substitu[illegible]
[illegible] æternitatem [illegible] nonenim [illegible]
[illegible] conservanti eum non [illegible] æternitate [illegible]
[illegible] incorruptibiles ab intrinseco [illegible] immortalitas a[illegible]
[illegible] Deo [illegible] intrinseco
[illegible] immortales et incorruptibiles ab intrinseco
saltem negative.

[illegible]
[illegible] Catholicus [illegible] tamen [illegible]
[illegible] formaliter [illegible]
[illegible] dicendi: nequit aliud a Deo esse immutabile
[illegible] nequit aliud esse [illegible]
[illegible] Angelus [illegible] non [illegible] Contingens
[illegible] dici nequeunt ab [illegible]
ab intrinseco incorruptibiles [illegible] nequeunt
[illegible] ita [illegible] in nequi[illegible]
ab [illegible]:

Confirmatur haec ex [illegible] Scriptis [illegible] Angelos immortales quidem esse, procitto Constituto deo Conditoris [illegible] nequit omnino quominus existendi [illegible] habeat, [illegible] gratia [illegible] conservatio ad nihil [illegible] redigere quasi [illegible] Angelus immortalis [illegible]:

Pluribus probatur: non desinet [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] in immortalitate [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] negatur.

Negative Solvuntur

Objicies 1.° ex sacra Scriptura in qua solus Deus dicitur habere immortalitatem, sic ad Timotheum 6: qui solus habet immortalitatem. Sicut solus bonus: cf. Confirmatur ex S.to Cirillo Alexandrino, solus vero, id est [illegible] gratia [illegible] confessionem [illegible] sorte. et Aug. Ambrosius dicunt: [illegible] Angelus [illegible] immortalis [illegible] immortalitate [illegible] voluntate Creatoris. et alii quam plures [illegible] Angeli a Principio Creationis sunt. =

Respondetur neg. Ag: [illegible] quod sicut solus Deus habet [illegible] ita et immortalitatem [illegible] omnes [illegible] immortalitatem [illegible] non [illegible] genus [illegible] [illegible] dicitur [illegible] Dei quoad [illegible] Angelus, et [illegible]

[illegible] =

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ... ex nihilo ... [illegible]
[illegible] [illegible] ... a bintra ... [illegible]
[illegible] ... vide ... [illegible]
... [illegible] ... contingens ... [illegible]
Conspecti a bintrainseco. [illegible]
Ad [illegible] dist. m. [illegible] immortale a bintrinseco positive, et absolute, [illegible], et per omnimodam independentiam [illegible] ab intrinseco [illegible] immortale ab intrinseco [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] aliquis angeli [illegible]
Deus [illegible] solus, et [illegible], absolute independenter de [illegible], omne [illegible] esse; ita [illegible] ... nec de se, nec ab alio potest destrui, omne aliud ens, sicut a Deo [illegible] dependet, ita ab eo destrui potest et de facto [illegible] [illegible] destrui; nec habent intelligi [illegible] ... destructionis [illegible]
[illegible] ... S. Aug. [illegible] sunt quidem bona voluntate, [illegible] [illegible] ad creari, et conservari ... [illegible]
[illegible] nec [illegible] habent [illegible] quin [illegible] ... a Deo [illegible]
Conservationis. [illegible] ... [illegible]
Angelum [illegible]
intrinsece [illegible] ... exigentiis intrinsecis ... [illegible] ... non fuit determinata, [illegible] ab extrinseco Dei [illegible] ... nec determinatum [illegible] conservari, nisi, a b [illegible] Dei voluntate. [illegible] ... habere, Angelus [illegible] ita non [illegible] ... conservari: [illegible] ... indi [illegible] ... conservari. [illegible]
[illegible] ... Creatio [illegible] Angelus habere [illegible] ... Creaturis [illegible] ... naturalem [illegible] ... conservari ... [illegible] ... [illegible] ... Dei [illegible] ... [illegible] ... ad Deum ab intrinseco non [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... Deus [illegible] ... [illegible] ... nullus [illegible] ... [illegible] ... factibile [illegible] ... [illegible] ... petit, [illegible]

Ad ... [illegible] Angelus ... intellecto ...

... [illegible] ...

Dispositio Angelus ... [illegible] ...

... in Angelo ... Creatus reperitur —

Disputatio 3 de facultatibus

et operationibus Angelorum

Q. 1 de qualitate intellectus

Angeli ...

Angelum intellectivum ... nemo dubitat, ... hominis ... intellectus ... Angelicus ...

... intelligere ...

... distinctis ... Durandus ... indistincta.

Hoc dicta [illegible] ex parte [illegible] nulla tenus [illegible]
ex quo se ipso [illegible]: intelligere angelicum [illegible]
[illegible] quas [illegible]. Verum vero et [illegible]
omnes [illegible] omnino [illegible] modis [illegible]
[illegible] illis Angelicis sicut et humanis [illegible]
[illegible] Angeli, [illegible] intellectionis
[illegible] distincta [illegible]
[illegible] Divinis [illegible]
[illegible] quamvis [illegible] animus [illegible]
[illegible] Angelorum [illegible]
[illegible] Dionisii [illegible] quia [illegible]
fundamento [illegible] in [illegible] omnes [illegible]
mentes [illegible] praesentia [illegible]
[illegible] intellectiva [illegible] et intra, in caelo [illegible]
[illegible]; sed hic [illegible] non potest intelligi de divina [illegible] et [illegible]
[illegible] dicta [illegible] quae in toto aliquo [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible]
[illegible] simpliciter dicti [illegible]
Angelica [illegible] ab Angelo tanquam a [illegible]
[illegible] intellectiva tanquam a [illegible]; [illegible] quae [illegible]
[illegible] realiter dist., sed intellectio
angelica ab Angelo, [illegible] virtute [illegible] separari
[illegible]: quae quamvis accidens [illegible] separari
; sed intellectio accidens [illegible] de genere qua-
litatis; [illegible]. =

Argumenta
Solvuntur

[illegible] est [illegible] intellectus [illegible]
[illegible] erit [illegible] intellectionis [illegible]. = [illegible]
[illegible] Angeli [illegible] tota [illegible]
[illegible] intellectus [illegible] primo [illegible]
[illegible] unitate [illegible]
[illegible] intellect[illegible]
[illegible] Angeli [illegible]
[illegible]

2

ti ficare de copestentia tota ag intellectionis quoad proprius Dei

e Natura Deus

natu capit quia Deus ; de intellectione et habitu divino, intellectiva Angelica

... intellectus. = Respondetur dist. in: actus et

... ab actione, ... actionis et ... operationis, ... actus

... existens ... Consistunt ...

tantum activitatem; ... intellectione ...

intellectione; ... intellectio

accidentalis de ... qualitatis = Angelica: Angelus ...

... intellectu ... intelligit immediate ...

... Anima nostra in intelligit ... Angelus ...

... sed hoc non debet ... Respondetur

... intellectu ...

... Animas nostras ... intellectu ...

... conjunctio Corporis ... sed ... et ...

... intelligentes ... intellectio ...

... intelligendo ...

nitus, et ... absolutum. Quaestio 1: ... intellectus Angelicus

... Respondetur ... Thomistae ... distinctione

distinctione ... in Angelis ... distinctione

... immutabile, ... 17 et

quaestionem A et S ... litterae N. ... distinctione ...

quaerunt aliquis cognoscitur. sed Angelus potest cognoscere ...

... lapides in ...

... in ... divinitatis Christi ... An

... motus et effectus externos. Cognoscit passiones, et aliquando cogitationes internas, ... Conjecturaliter

sed hoc ... in ... et ... ;

Q 2: de objecto intellectus

Angelici:

[illegible] Benedetto [illegible]

Porro cum in praecedenti de obiecto adequato huius facultatis Angeli[illegible] [illegible] dixerimus [illegible] numero 23. supponimus quod obiectum huius primum, idem adequatum, [illegible] [illegible] [illegible] comprehen[illegible] dens [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] quare ab hac quaestione [illegible] abstinemus, et de his non [illegible] quae sub hoc adequato obiecto continentur, et sunt [illegible] Divina, [illegible] supernaturales, futura contingentia, [illegible] [illegible] cordis, mysteria [illegible] gratiae et gloriae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] difficultates in[illegible] attingentia.

Supposita notitia cognitionis intuitivae, et abstractivae, et harum in [illegible] et distinctae [illegible] ex dictis in tractatu Animastico [illegible] dicimus primo: Angelus potest cognoscere Dei [illegible] distinctae abstractive, et haec cognitio dici potest [illegible] [illegible] naturalis, licet absolute sit supernaturalis. [illegible] expressa [illegible] in [illegible] dist. 3 [illegible] ad quaestionem igitur [illegible] [illegible] [illegible] Doctores [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quo loco [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] non possit Angelus ex puris naturalibus habere cognitionem [illegible] [illegible] tamen non [illegible] negandus in [illegible] [illegible] possit naturaliter cognoscere [illegible] [illegible] hoc intelligendo: quod [illegible] distincte [illegible] [illegible] licet non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] existentes: et [illegible] speciei: quod videtur [illegible] [illegible] intui Angelico, [illegible] [illegible] [illegible] ita quod licet [illegible] non sit natura[illegible] [illegible], quasi [illegible] [illegible] ad [illegible] ex naturalibus [illegible], non posset [illegible] [illegible] actiones alicuius obiecti [illegible] [illegible] naturalibus: [illegible] sicut perfectiones datae Angelo in sua prima creatione, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] licet dicuntur naturales [illegible] [illegible] supernaturales gratiae et gloriae. ita ista perfectio [illegible] [illegible] Angelico quae [illegible] Divinae [illegible] [illegible] distincte [illegible] [illegible], potest dici naturalis, et ad cognoscendum naturaliter [illegible] [illegible] [illegible] quod cognoscit Angelus de Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognosci naturaliter, et aliquo modo non [illegible] naturaliter [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] et gloriosi; non naturaliter autem [illegible] non posset pertingere ex naturalibus, nec aliqua actione naturali [illegible] totius quaestionis ex [illegible] ex [illegible]

P. [illegible] naturali specie, qui [illegible] parit [illegible] illa Cognitio [illegible] [illegible]
naliq. [illegible] intuitivè quando ex deo et [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] naturali [illegible] modo [illegible] alia Cognitio
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] illa [illegible] quidditativa
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Cognitio cui natura
Divina [illegible] in illo tali specie; ergo [illegible]
[illegible] ex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturali [illegible]
[illegible] [illegible] per proprias vires. ullius [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] illa Cognitio non [illegible] [illegible] [illegible]
et [illegible] naturalis [illegible] illa [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

potest [illegible] Cognoscere intuitive et immediate [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible]
Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Angelus potest se intelli
[illegible] numero [illegible] [illegible]. [illegible] Angelus [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] havet aliquid Cuiditatis [illegible] [illegible]
intellectivus: et hoc [illegible] intelligibile, et [illegible] havet [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Angeli [illegible] actu intelli
gibile [illegible] [illegible]: [illegible] potest [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] immediatae Cognitionis. =
[illegible] formatur [illegible] Dico [illegible]
[illegible] Cognitionis [illegible] [illegible] Corporearum rerum [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] in Corporearum [illegible] Angelis in [illegible]
et [illegible] materiae et [illegible]: [illegible] [illegible] Cognoscere; [illegible] Cognitio
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intellectio [illegible]
[illegible]

[illegible] prima [illegible].

Ptur pars 2 Nars 2 nis, q[uo]d Deus cum de parciales integrantes unus ... sufficienter effi cantur ad effectum proportionatus, et ideo potest ille effectus ab iis produci sine alio concurrente ... Sententia Angeli, si Deus causae parciales sufficienter ad integrandum unus causa totalis consistunt: et sufficienter efficacia ... hoc casu Angelus se intelligere posset per se ipsum ... concurrente ... immediate ... ipso. Item m: nae requirerent ... concurrente ... ante patet: Sententia fatere quod fatere aliud ... in rae obiecti: ... nasione &c.

Probatur ... pars Nis: ... Angeli potest ... per speciem saltim ab alio Angelo ... ab alio ... intus: ... et eo ipso potest cognoscere ... per ... sufficienter ... et per ... potentia. ... et Dr ... supra dicto: intelligibilitas ... sufficienter ... cum intus ad causandum intus ... quanto ... non est nisi ... intellectionalis. Sententia Ang ... species et applicata obiecti intus ...

Dicimus 3: Angelus de facto non cognoscit ... naturaliter ... intellectus ... naturalis ... communis quod ad ... Castilensis quod ... cogitationes ... per nullum signum ... manifestato. Notavimus ... quod in praesentia loquimur de cognitione intuitiva, et ... non ... abstractiva, et ... hoc modo ... homine ... cum cogitationes ... affectiones internas.

Supponimus ... quod in praesentia loquimur de cognitione naturali ... de supernaturali ... actus quod Deus potest Angelos revelare, cogitationes ... quod ipse ... clarissime videt. et ... quod in praesenti loquimur de cogitationibus existentibus et praesentibus ... futuris ... sufficienter ... et affectionibus contingentibus et liberis, quae longe ...

et minus ad nos vitus: sed superius [illegible]
et ~~[illegible]~~ [illegible]
ex Graeca scriptura quae soli Deo redditur [illegible]
auditur. Hieronymus [illegible] Cordis omnium, et inscrutabile
quis cognoscet illud? Ego Dominus scrutans corda et probans re
nes. et Ad portatus ad Romanos [illegible] qui scrutatur corda sit.
quid desideret spiritus. et 3. Reg. [illegible] ait [illegible] Deo [illegible]
nosti corda omnium et [illegible] [illegible] nosti corda
filiorum hominum: et soli Deo reservatum, cognoscere secreta cor
dium.

Confirmatur ex [illegible] qui ex hoc capite argumentum divinitatis
ut Deus Hieronymus qui sapere illud Iudaei et vide
ret [illegible] cogitationes eorum [illegible]: ait: [illegible] cogitationum
[illegible] Deus. [illegible] Deus [illegible] Angeli [illegible]
[illegible] Deo [illegible] Hieronymi [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] dicto [illegible] [illegible]
permutatur. [illegible] Angelus [illegible] cognoscere [illegible]
potest intelligere [illegible] [illegible] intelligere
cogitationes cordis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Magister: multa [illegible] [illegible]
[illegible] permutatur [illegible] cognoscere cogitationes cordis. ex [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
excedunt [illegible] inter [illegible] Angelorum naturalium.

[illegible] [illegible]:
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] qualiter [illegible]
[illegible] naturaliter [illegible] Angelis [illegible] [illegible]
[illegible]: illus cogitationes [illegible] [illegible]
[illegible] naturale [illegible] Michaelis [illegible]
[illegible] Gabrielis, aut [illegible] Raphaelis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] illorum [illegible]

Confirmatur: quia locutione Angelus naturaliter [illegible] manifestat alteri cogitationes suas alijs, et ille aliquo naturaliter illud intelligit, alioquin ullo [illegible] naturali [illegible] dilio, et [illegible] est prior: ergo ipsa cogitatio est [illegible] ter de se cognoscibilis naturaliter [illegible]: ipsa volitio loquentis [illegible] quid in alter [illegible] nisi et [illegible] conditiones cuius ipsa cogitationi: ergo dum loquutio naturaliter cognoscit cogitationem et per ipsam cogitationem, et sic fit de se cognoscibilis naturaliter. ===

[illegible] non cognoscit naturaliter futura libera [illegible] quae [illegible] contingentia [illegible] ex [illegible] et [illegible] communes et [illegible] futura [illegible] et conjecturae desunt: praescius Deus futurorum, et dicitur [illegible]: annuntiate quae ventura sunt in futurum, et sciemus quia dij estis vos. et [illegible]: ego [illegible] Deus et non est alter Deus [illegible] annuntians [illegible] novissimum, et ab initio quae non sunt facta [illegible] dicens. et [illegible] est Deus in caelo revelans mysteria [illegible] quae [illegible] Deo [illegible] Angelicae conjecturae: ergo ==

Et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Confirmatur [illegible] praenoscit Deus [illegible] cognitio futurorum [illegible] [illegible] nullis [illegible] naturali Deo [illegible] [illegible] [illegible] Deus [illegible] praecognitionem futurorum praedictionem. [illegible] ergo [illegible] divinitatis [illegible] Deus [illegible]: ergo [illegible] Deus. [illegible] [illegible] contingentia non est natura cognoscibilis [illegible] naturaliter, sed hic intuitiva cognitio futurorum non potest conjectura Angelis naturaliter [illegible] Deo [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] cognitio intuitiva de sola praesenti et praesentia, sed futura contingentia [illegible], et futurum [illegible] naturaliter [illegible] praesentia Angeli [illegible] futura [illegible] Angelorum: ergo

Probatur deinde pariter ex eo quod diximus, quod nimirum Angeli sunt [illegible] ex[illegible] [illegible] [illegible] per [illegible] humano, et diversi sunt: [illegible] Deus [illegible] [illegible] non [illegible] futura. [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] de Divinatione, et [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: et [illegible] [illegible] [illegible], quod aliquando talia futura [illegible] [illegible] [illegible] e[illegible] a Deo.

D. [illegible] Augustinus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] in [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] futuras [illegible] [illegible] [illegible] Demones multa futura [illegible]: [illegible] Demones et [illegible] Angeli [illegible] [illegible] [illegible] futura [illegible] [illegible] a [illegible] [illegible].

Dicimus 2: Angelus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] naturales [illegible] et [illegible] cognitionis [illegible].

Probatur [illegible] cognitionem naturalem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] certitudinem, et [illegible] [illegible] posse intelligere [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible], et quae possibilia in effectu: et hoc modo et non alio posset videre [illegible] Christi in [illegible] [illegible] [illegible] si hoc posset Angelus malus, a fortiori [illegible] bonus.

Dices 3º et primo: una ex his essentiis objectis sensibilibus non
potest se immediate cognosci sine specie ab Angelo: ergo nec
substantia Angeli: patet consequentia, nam accidens potest esse [illegible]
praesens per suam essentiam, et indiget specie ad cognoscendum
accidens [illegible] habet pro sua essentia = Respondetur negando
consequentiam, quod accidens non potest cognosci immediate [illegible]
[illegible] non provenit ex defectu praesentiae vel applicationis
sed ex defectu proportionis cum potentia; nam accidens est materiale
intellectus vero immaterialis, et ideo deficiendo accidens [illegible]
spiritualitati, et deficiente proportione per speciem, quod non indiget ipsa species
Angelus cum immaterialis est =
Dices 2º et 2us una ex his essentiis: nihil
potest esse ratio habendi cognitionem nisi informet [illegible]; sed essentia
Angeli non informat intellectum suum sicut species: ergo nec potest
concurrere realiter ad suam cognitionem [illegible] per speciem: ergo
potest se cognoscere intuitive = Respondetur negando minorem, quia ut
producatur simul cum objecto intellectionis non requiritur [illegible]
[illegible] sed sufficit quod ipsi objecti natura, et pro [illegible] naturaliter
[illegible] proportionaliter uniatur; et cum essentia Angeli [illegible]
[illegible] ipsa [illegible] sine aliqua specie media
sit, quod potest intuitive et immediate cognosci = Dices 3º
Angelus cognoscit per suam essentiam: [illegible] quod semper esset in actu
[illegible] non [illegible] sed [illegible]
[illegible] modus [illegible] = Respondetur
negando sequelam; quia licet Angelus suam essentiam semper [illegible]
habeat [illegible] objecti, potest tamen praeter [illegible]
[illegible] non intueri, et ad [illegible] applicaret, ut patet ex [illegible]
[illegible] in nobis =
Dices 5. et 3. una ex his essentiis: cognitio [illegible]
[illegible] et existentes intuitive; sed cognitio qua Angelus suas
[illegible] cognoscit non potest esse [illegible] existentis, et praesentes: ergo [illegible]
[illegible] praesens, et [illegible] cognoscentis, [illegible]

intimis: [illegible] voluntatis, nonpotest [illegible] [illegible]
[illegible] Cogitaciones et voluntatis [illegible] dicitur [illegible]
tate Dei. = [illegible] [illegible] voluntatis [illegible]
ad extra. Adam; [illegible] voluntatis [illegible] tantum; [illegible] et ro[illegible]
modo [illegible] m. et [illegible]. Deus enim [illegible] voluntatis [illegible] et ideo
[illegible] [illegible] et si non [illegible] manifestat [illegible]
[illegible] sentiunt: at vero Cogitationes, licet sit [illegible] voluntatis [illegible]
esse, non tamen [illegible] ad parere, [illegible] propositione, [illegible] dicimus,
ut dicimus.

Dices [illegible] [illegible] [illegible]: Demones de facto multa futura [illegible] predicunt: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] montes. [illegible] [illegible] [illegible] futura [illegible], [illegible] multa [illegible] Demones predicunt. de facto. [illegible] = [illegible] [illegible]: Demones de facto multa futura [illegible] predicunt. ex [illegible] [illegible]. [illegible] Conjecturali, [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ante [illegible]: [illegible] modo [illegible] m. [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] examentis hominis. [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] multa [illegible] [illegible] [illegible] multa futura [illegible] [illegible]. [illegible] inquit [illegible] [illegible] [illegible] dispositionis [illegible] Dei [illegible] [illegible]. et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: et [illegible] [illegible] Divinitatis. [illegible] Divinas Divinas =

Et de malis Angelis. ait [illegible] Tertullianus: aliquando [illegible] nefandi spiritus, qui [illegible] [illegible]. [illegible] Divinae. aliqua [illegible] ait Augustinus: [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] =

Dices et [illegible] [illegible]: intimis multa [illegible] [illegible] futura [illegible] [illegible]: sed predici [illegible] possunt nisi [illegible] Angelis revelantibus: [illegible] illi predicunt. [illegible] m. de [illegible] [illegible] ait [illegible]: [illegible] predixit Samuel. futuras [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vidit et [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: sed [illegible] [illegible] [illegible].

Respondetur dist. 1ᵐ: praevidentur et revelantur divina facta ipsi Ho[illegible]
ideo 1ᵐ: et similia incognita et secreta, neg. 2ᵐ, et dist. 2ᵐ [illegible] in consilio [illegible]
quae hic revelantur, et [illegible] Deo, ab Angelis quae [illegible]
dialectis. quidquid ejus praevidentur ex omnibus Causis naturalibus ob dis[illegible]
Conjunctiones [illegible] et in Caelestibus [illegible], ut infinita multa quae [illegible]
Causis naturalibus [illegible] Angeli [illegible], nulla futura [illegible]
secreta — Dico 2º et secundum [illegible] absolute. — Si ex Causis naturalibus [illegible]
[illegible] praevident Angeli futura [illegible] et Causis [illegible]
[illegible] et varietates omnes quae [illegible]
[illegible], sed nullus admittit, [illegible]
[illegible] singula [illegible] illa omnia [illegible]
Causa [illegible] ita [illegible] praevidi [illegible]
quae nulla alia [illegible]

Respondetur dist. 1ᵐ: praevident [illegible]
[illegible] a Causis [illegible] et [illegible]: quae
[illegible] aliquomodo a Causis [illegible] neg. 2ᵐ, et dist. [illegible]
quod maxima pars [illegible] naturalis [illegible]
[illegible] a Causis [illegible], [illegible] quae [illegible]
[illegible] Causis [illegible] naturalibus, [illegible] Angelis [illegible]
[illegible] [illegible] ipsi Angeli [illegible] quae [illegible]
[illegible] Angeli [illegible], ut [illegible]
[illegible]

Unde [illegible] Angelis quaedam futura praedicere [illegible]
[illegible], ut [illegible] in [illegible]
[illegible], ut [illegible] et [illegible]
[illegible] aut [illegible] a Causis natu[illegible]
[illegible]; aut quae in [illegible]
[illegible], non facile [illegible]: ut [illegible] vita et [illegible]
[illegible] longaevitatis, [illegible] aut [illegible]
[illegible]

que omnia quidq naturaliter venire possunt et veniunt [illegible] tantum eis vere a Deo immitti solent, in peccatis poena sit. Rursus [illegible] ultima, nec quidq [illegible] sed quasi devinando. et [illegible] quis novit sensus Domini? [illegible] de futuris [illegible] quae illi ipsi quia facturi et non [illegible]

Dico et primo [illegible] [illegible] [illegible] non potest naturaliter videre Deum [illegible] supernaturalis [illegible] non potest [illegible] naturaliter alia obiecta supernaturalia. Prob. [illegible] nec [illegible] Deus, quia est [illegible] supra [illegible] in eius potestate [illegible] [illegible] non videri. sicut videtur, si non non; et ideo Deus non [illegible] naturaliter attingentis a [illegible] Creato, [illegible] non Causa naturaliter [illegible] huius visionis. non [illegible] entitatis [illegible] Creatis et finitis [illegible] sub eius adaequato [illegible] attingentis.

Dico 2 et 3. [illegible] intelligo [illegible] supernaturaliter [illegible] et intelligibilis [illegible] Respondetur [illegible] potest [illegible] supernaturaliter, [illegible] naturaliter existens potest cognoscere [illegible] sicut scientia divina et infinita, [illegible] Creata [illegible] Creata [illegible] cognoscere [illegible] cognoscenti supernaturalis [illegible] Causa [illegible] inter [illegible] naturale pro [illegible] cognitione.

Instatur: ens supernaturale [illegible] naturale in esse et [illegible] et incognoscibile [illegible] supernaturaliter. Respondetur [illegible] Angeli [illegible] Deo in esse et [illegible]; [illegible] potest intelligi et [illegible] naturaliter [illegible] Angelo; [illegible] naturaliter [illegible] cognitionis naturalis.

Instatur 2o: [illegible] non potest [illegible] Causa supernaturalis [illegible] naturale; sed cognitio [illegible] naturalis non potest esse [illegible] supernaturales [illegible] naturaliter cognoscere [illegible] talis cognitio [illegible] concurrente [illegible] aut [illegible] sed [illegible] cognitio [illegible] supernaturalis [illegible] a Causa supernaturali.

Respondetur dist. m̄i: qd non potest esse nec cognosci, sine
concursu causæ sup naturalis. sup. naturaliter concurrentis, c.
sup naturalis; Dist. m̄i: qd non potest esse nec cognosci sine concursu sup
naturalis naturaliter concurrentis, c. sup naturalis; neg. m̄i
eodemodo dist. m̄i. et neg. cons. q entitas sup naturaliter produ-
ctur modo connexi et divino, in ordine ad entes creatos, concurrit
entitas naturalis et naturaliter ad suam cognitionem.

Dices 18 et 3

Saltem mysteria gratiæ, et alia res supernaturales ut tales, et obiecta
fidei: q non sit naturaliter attingibilia sed supernaturaliter, scilicet per
actus fidei, alioquin fides non esset actus supernaturalis in ista necessa-
ria ad alia mysteria cognoscenda: qd nullus admittit.

Respondetur

et neg. ant. q existentia Dei e obiectum fidei, et simul sciuntur naturalis. sic
enim confirmat Doctor. in 4. d. 1. q. 2. de pessimo principali, ubi proponit anim.
homo per secundum naturale possit habere intellectionem suppositam
terminos Deus et homo. dubitat hoc modo: nullus alterius videret, q
naturæ anima habente notitiam de qua dictis terminis, scilicet Deus et homo
possit ex natura sua cognoscere veritatem huius propositionis. Deus est homo
et ideo posset intelligi per convictionem habere notitiam credulitatis, sicut
et hoc est sciuntur procedere ad 1. q videndo, mysterium posset habere
conceptu Deus e homo.

Et immediate subdit cum Doctor Augustino: dicens
ma scilicet notitia credulitatis saltem acquisita, posset habere ex modo
naturalibus: q Doctor Augustinus de divinitate capitis 3. eaque remota est a notitia
huius quoniam nostro testimonio dum non solum nos et his alio testes requi-
sit q credimus quem sensus nostrarum remota esset. 21. fide non credimus. et ideo
trinitatis cap. 11. lib. 23. ait, ut sine nos neginus, quem testimonio de delimus
aliquo quem vidimus ut obesimus, nelimus in sensu ad creditis quem si
in fama commendata.

Et in eiusdem, et ratione huius auctoritatis subdit Doctor
suppositis duobus his verbis: possit ipsum dicere ex natura sua, audita et intelle-
cta doctrina e Christi firmas cum dubitabili attingere, his quæ ipsa docet fide
et moribus: in ter quæ principaliter e de Trinitate in Deo. unde sic considerat,
sed tamen quod ex natura sua supposita fide acquisita possit attingere firmiter
mysterium fidei quanto magis Angeli, qd possint attingere naturaliter aliqua
sup naturalia.

Dicitur 3º. et 2º ratio S. atenty: si mysteria gratie essent natura liter cognoscibilia ab Angelis, cognovissent naturaliter incarnationem; sed consequens falsum, et ratio s. scriptura et P. Patres: ex [illegible] in parte, nunquam in ratione de aliis, quia dicitur plurimum: Angeli derivantur [illegible] ante Christus dum dicunt: quis est iste rex gloriae; quis est iste qui venit de Edom tinctis vestibus. et dicitur [illegible] dicit Apostolus: quod oculus non vidit &c. et Damascenus Capite 3 de [illegible] [illegible] dixit, [illegible] spiritualis operatio [illegible] operatione, quae non potest capere nisi sola fides: ergo =

Respondetur negando et [illegible]. non enim dicimus omnia gratias mysteria gratiae, sed sub ratione natura cognoscere ab Angelis naturaliter cognosci. plurima enim primus [illegible] [illegible] remissionis peccatorum &c. [illegible] inquit Magister; quae dicunt ordinem trinitatis, ut condonatio peccati, quae [illegible] internum Dei &c. — non possent ab Angelis naturaliter cognosci.

Ad illa verba quae loquuntur de Christo et Angelis dicimus [illegible] illi actus [illegible] ab [illegible] et laudis, non ab ignorantia, ut colligitur ex contextu: Dominus virtutum ipse est rex gloriae. ad Apostolus dicimus loqui de oculo corporeo, vel de spirituali in statu vitae huius mortalis, et lege ordinaria, ut constat ex scriptura, non videbit me homo et vivet: sed de hoc alias expresso [illegible], ubi de cognoscibilitate incarnationis =

Sed instaurari: [illegible] non est [illegible] [illegible] quaevis [illegible] [illegible] quae de omnibus: [illegible] [illegible] naturaliter cognoscibilia, ita et omnibus [illegible] ante: omnia conveniunt in ratione [illegible] naturalitatis [illegible] ad hoc omnia [illegible] [illegible], et eiusdem ordinis et cognoscibilitatis. =

Respondetur negando antecedens et [illegible] disparitatis [illegible] [illegible]: infinitas est naturale obiectum intellectus creati, sed infinitas limitata, quae est essentialiter ad alterius illimitatis, non naturaliter intelligibilis ab intellectu creato, sicut neque terminari sine quo, nec ipsa intelligi potest. unde [illegible] quia [illegible] potentia [illegible], [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible], et [illegible] dicunt relatus ad Deum infinitum [illegible] [illegible] finita et creatura [illegible] naturaliter cognoscit [illegible] a nulla creatura, non ita [illegible] [illegible] [illegible]: quae [illegible] [illegible] ordinis.

Q. 3 utrum Angeli requirant necessario ad cognoscendum aliquid quidditative speciem sive rem pro propria talium [illegible]

Art. 1 Summa controversiae necessariae explicatur [illegible]

Suppositis et dictis in Philosophia quid sit species impressa, et expressa, quid intuitiva, abstractiva cognitio; et quod ad has cognitiones necessario [illegible] requiratur: oportet itaque ad hunc quaestionem penetrandam [illegible] varias distinctiones, intuitivas abstractivas et possibiles, et omnia necessaria quae ibi dicta sunt, hic non repetimus. et his sic distinctis, cum Deo in [illegible] quaestio. =

Angeli ad cognoscendum abstractive aliquid quidditative, et simpliciter, habent species sive res propria: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Angelus [illegible] quidditative: [illegible] cognoscit aliquid [illegible] quidditates cognoscere [illegible] quidditates non [illegible] [illegible]; sed ad hunc modum cognitionis requiritur species [illegible] [illegible] et si [illegible] quod [illegible] [illegible] dictum est [illegible] quod Angelus cognoscit [illegible] dico quod Angelus quantum quidditative aliquid, [illegible] et simpliciter potest cognoscere [illegible] cognitione intuitiva, [illegible] sed [illegible] in existentia actuali: et potest cognoscere [illegible] species [illegible] cognitione abstractiva. [illegible]

Patet ratione: [illegible] omne debet in [illegible] in intellectu, sive in phantasia, sive in facultate cognoscitiva [illegible] ad cognitionem [illegible] [illegible] aliquid aliud [illegible] [illegible] [illegible] sed res ille abstractive [illegible] influere [illegible], nec movet intellectum, nec illum [illegible]

quae sint realiter existentes, ... si 12 futura ...
praeteriti, ne ipsi intellectus debite praeteriti, si sint existentes
quia ita se habent ac si existentes non sit, ergo propter actuali-
tivus indiget Angelus speciebus. Sin materiae aparitate

explicitus indiget speciebus ab ... abstractivus prae-
tendictus et Angelicus.

Argumenta solves

Angelus 1: nihil imperfectius re materiali videtur ... si
sit rei in materiali, sed speciebus ... [illegible]
fectius rei materiali: ergo nulla species rei materialis ...
intellectui Angeli ... ratio ... patet: quia spe-
cies ... materialis ... speciei ... habet ...
mensurari ad mensuram ... materialitatem ...
tenui et imperfectae ... mensurae ... prima ...
illud ... Angelo non intelligendi ... intelligibilitas ... imper-
fectio naturalis ... in quantum intellectualitas ... species rei
materialis non ... perfectio Angelo: ... in perfectione ... ma-
teriali, Angelus non indiget speciebus ad intelligendum.

Ad angelus dicendo quod species rei materiales ... perfectio Angeli
inest intelligibili, non ... substantialis, ... sed accidentalis ... substantia-
lis ... et talis non ... perfectione simpliciter ... in ...
omne accidens ... simpliciter minus ... substantia; et ... media ... ...
... Dices: illa species ... inferior et imperfecto
natura ... simpliciter, ... materialis: ergo non potest ... perfe-
ctior ... Angeli ... perfectior ... Angeli ...
Dices dicit ante: illa species ... non ... inferior et imperfectio
... simpliciter, ... ante ... inferior, et imperfectio
non ... ... tantum ... Ideo ante ... ...

Illa species non omnino infecta illamare dilixit, [illegible]
[illegible] genere effectus et causae totalis; sed effectus [illegible]
et intellectus Angelici, tamquam aliquarum integrantium unius causae [illegible]
[illegible]. Possibile autem est effectum alicuius causae partialis et secundae
[illegible] causae perfectae, quod aliquid perfectionis potest habere, a [illegible]
causae [illegible], praeter quam perfectionem potest excedere illius causae
partialis.

Itaque species aliorum [illegible] in intellectu Angeli est perfectio
intellectus eius, nonquidem perfectione entitatis, intellectione [illegible] albe[illegible]
[illegible] quod genitus ab albedine, quod autem de fit aliquo modo de
entitate simpliciter; quae accidens genitum ab albedine: sed [illegible]
[illegible] genitus ab intellectu Angeli est perfectio vitalis; et quod [illegible]
perfectionem ipsa albedine: sed ita [illegible] perfectionem [illegible]
[illegible] ipsis =

Arguitur 2do: Angelus intelligit de proximis [illegible]
ex dictis [illegible] dependentibus ergo et alia. Da pluram: [illegible] modo est quod
dictis intelligibilis sicut alii quae dictis creatis et intelligi-
biles: ergo si alicui [illegible] [illegible] ipsius est immediata ratio cog-
noscendi ipsa [illegible] quod dicitur alterius erit ratio cognoscendi
se: at [illegible] non sunt propriae [illegible] sive species [illegible]
quod dicitur propria quaedam alia ab ipsis. = Respondetur quod [illegible]
simul stat quod Angelus intelligat de [illegible] species, et [illegible]; et
manet dictis: ita [illegible] aliae: et hoc natura [illegible]
sola [illegible] Divina =

Arguitur 3o: quamvis [illegible] [illegible]
[illegible] necessario [illegible] [illegible] linea [illegible]
species necessario [illegible] intelligere: ergo ad eam specialiter intelligen-
dum determinare [illegible] aliquid aliud dictis ab speciebus. Sed [illegible]
aliud determinatius [illegible] ipsius intellectus determinare [illegible]
speciebus quaequis [illegible]: ergo illa species non [illegible]
[illegible]:

Respondetur negando [illegible] in [illegible] et in numeris [illegible]
quaerimus species [illegible] in memoria determinandas ad [illegible]
cogitandas [illegible] ab aliqua causa [illegible] [illegible]

Pl. a contra dici Dl. Angelicà illae in Angelis esse tantum aliquas speciebus generales. Dl a Dio Dl. calie Sto Dalbailiquia est Angelicas stores o Caligna ti tiera generalibus Eig q. aliquae Illas haveant et et huius et illae universales speciebus de tero animatas representativa obiecti determinati est potest, quo species imago in qua relucet, et cum relucent determinatur intus ad intelligendum unum obiectum speciale

Q. 4. utrum Angeli possint acquirere novas species pro faciendis Cognitionibus a rebus: Affirmative est

Pro huius quaestionis declaratione primo supponendum est: quod Angeli a initio Creationis suae acceperant species naturales omnium existentium, immo et aliquorum in Deo imperfecte relaxis tamen omnium, sed tantum prout deserviebat statui illi Angelorum. Itaque S. Thomas in 2. dist. 3. q. 1. ait dicens: Deo quod Angelus habuit cognitionem aliquorum quae non respicit ad rationem cognitionis naturalis.

Sic etiam sentiunt Sti PP. et Script. fundamentum [illegible] dicens Ecclesiastici 16: Deus quando quote parentes creavit illis scientiam spiritus et sensu replevit cor illorum et mala et bona ostendit illis ipso magis Illis [illegible] initia est potest nobilioris et perfectionis quod ad illis? [illegible] dicitur Ecclesiastici 1. Prior omnium creata est sapientia: quod de hi di[illegible] intelligunt Sti et [illegible] Dio [illegible], [illegible] et [illegible] Angelicam: initio =

Et [illegible] Angeli [illegible] veniunt naturam in qua ipsi fuit [illegible] [illegible] primus [illegible] [illegible] tanquam [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a deputas e mundi et [illegible] [illegible] pere [illegible] pessima [illegible] erant facte in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Cognitio, nisi [illegible] ———

[illegible] de talis speciebus quas habent Angeli ab initio crea-
tionis [illegible] congenitas [illegible] propter talis in lege naturae illis
connaturales abs[illegible] incidentiae: licet [illegible] intelligens secundum connaturalem
[illegible] quod naturalis qualitatis et perfectionis ordinis naturalis, quas
fecit illud [illegible] bonis, quatenus [illegible] Angelis commodius et facilius
cognit [illegible] quorum habet species: non bene qualitatis ita bonitas, ut
[illegible] Angelis non possint sine miraculo vel violentiae: ut lux de sole, calor
[illegible]: Suppono 3. quod hoc quod est habere plures res [illegible] plures intelli-
biles, non est ex imperfectione intellectus, quia convenit supremo intellectui, quia
[illegible] Deus multos plures intelligere distincte [illegible] plures res [illegible] plurium
intelligibilium sit praeter hoc ponitur [illegible] quamvis [illegible] necessitas
nec ex perfectione intellectus; quia convenit in [illegible], intellectui nostro, qui [illegible]
[illegible] intelligit plures [illegible] plures res, sed non absoluta perfectio intellectus.

Suppono [illegible] dicimus [illegible] Deo, in 2do dist. 3 quaest. 11: Angelus potest [illegible] fieri
in cognitione [illegible], accipiendo [illegible] aliquas [illegible] notitias [illegible]
et patet ex scripturae: [illegible] Paulus ad Ephesios ait: mihi datum est illumi-
nare omnes quae sit dispensatio sacramenti absconditi a saeculis (id est
[illegible] incarnationis) non solum hominibus sed etiam in caelestibus
[illegible] principatibus [illegible] intelligentias [illegible] multiformis sapien-
tia Dei: [illegible] ignorabant Angeli inquit [illegible]
[illegible] ignorabant multo magis Angeli: [illegible] Paulus [illegible] dixit
[illegible] Angeli novas cognitiones et [illegible]: hoc non potest [illegible]
Angeli novas cognitiones et [illegible]: ergo [illegible]

Ambrosio [illegible] hunc locum dicentis: quod Deus [illegible] confirmatur et [illegible]
dedit sententiae, sed [illegible] Angelis [illegible] dicitur, Deus Paulus non solus Magis-
ter [illegible] Paulo [illegible] Evangelii ministerio dicit
Angeli: ergo [illegible]

[illegible] unus et [illegible] modus quibus potest ad quid [illegible]
Angelus notitiam a Deo. Angelus potest cognoscere hoc singulare ut [illegible]
[illegible] cognitio non [illegible] proportionata nec [illegible] creato [illegible]
non potest cognoscere, singulare, ut hoc, [illegible] universalis et [illegible]
ut [illegible] non habet omnes [illegible] species: [illegible] hoc ut cog-
[illegible] potest singulare ut hoc cognoscit [illegible] species sibi [illegible]
determinata non continetur; sed hoc singulare ut hoc non [illegible]
[illegible] determinata [illegible]: ergo [illegible]

quod Angeli non habeant [illegible] singulare [illegible] dando
[illegible] singulare [illegible]
[illegible] quae requiruntur ad [illegible] cognitio et noti-
[illegible] notitiam quod dicitur [illegible] universalis quae [illegible]

non potest cognitio complexa contingentium: sed existentium sit, et existit, et contingentium: ergo non sufficit habere notitias quidditativas et universales, ad hoc ut Angelus cognoscat haec singularia, sicut ea: hinc sortis cum sit, sed oportet quod certas notitias aliquando acquirat et [illegible] =

[Con]firmatur: si quidem Angelus haberet per terminorum complexiones contingentium [illegible] connexionem [illegible] rationes, similiter per terminorum: me sedere [illegible]. dicerent determinatae [illegible] veritate me sedere [illegible], sed non determinate: sicut determinatae; igitur impossibile per ipsos terminos Angelus habere notitias quod hoc sit contingens [illegible] determinatae: numquam per hos terminos haberet Angelus quod determinate sedeam; igitur oportet quod acquirat aliunde talem notitiam huius; sed hoc non potest aliter nisi per proficiendo in cognitione rerum et recipiendo a Deo notitias, ergo [illegible] igitur etc. =

Confirmatur etiam: ideae divinae non sunt rationes repraesentandi creaturas ut contingentes: ita patet, non enim repraesentant nunc unum, nunc oppositum, sed praedictorum illius sed notitiam contingentium dependet a decreto voluntatis determinantis et determinationes ponere in effectu, sed non: ergo nec rationes terminorum exprimunt ex suo evidentiam, nec faciunt notitias contingentium in Angelis: igitur sit Angeli habeant aliquas notitias singulares, ulterius non acceptas a Deo etc. =

Iterum 3ª Ratio: cognitio in universali rerum est possibilis per speciem tamen angelico, sed hic noti vita [illegible] existentia, ut existentem: ergo [illegible] Angelus habeat species connaturales tamen potest proficere in cognoscendo, ac recipiendo a Deo aliquas notitias. [illegible] patet, quia talis cognitio est possibilis in inferiori similiter, nostra et per, in potentia [illegible] intuitiva: ergo et superiori intellectu Angelico = [illegible] evidentiam in sententia. Confirmatur: non oportet nemo mobili [illegible] quae narrat rationem quod potest acquirere perfectiones, [illegible] si non haberet eas: ergo nec ab Angelo, cum hoc possit intellectu =

Argumenta Solvens

Arguitur 1º ex Scriptura Ecclesiastici 18 dicente: Plena [illegible] sapientiae: sed hoc non esset verum, si posset acquirere notitias novas de rebus: ergo confirmatur ex D. opinione de causis evidentibus quod omnis intelligentia est plena formis: ergo =

Respondetur ad argumentum dato quod ille [illegible] intelligatur de sui [illegible] in statu. [illegible] quod additur plenitudinis desursum, quod tunc accipere omnem scientiam convenientem illi statui ad manendum, ac per eandem etiam quietem cognoscendo naturam existentium et futurarum ut habilis [illegible] superna: ergo quo tempore plena [illegible] aliquas plenitudines: [illegible] gratiae, gloriae, aut sapientiae, non semper [illegible] in ratione de omni [illegible] gloria, aut scientia possibili, sed [illegible] magna et conveniente. Similiter intellectu [illegible] angelo [illegible]. ad Confirmationem respondeo quod verum est quod plena sit formis universalibus, non tamen singularibus.

Dices 2do: si Angelus non haberet omnes species esset sine [illegible] [illegible] infinita: ergo non deberet dici plenus sapientia, [illegible] [illegible] quae plura ignorat, ergo si non debitum dici plenus sapientia, [illegible] [illegible] plures Angelus plenus [illegible] [illegible] [illegible].

Respondetur dist. ant.: si non haberet omnes species, et non debitas cum adaequatas statui suo, [illegible] infinitas, [illegible], [illegible] [illegible]; si haberet omnes species et notitias convenientes [illegible] [illegible] [illegible]. ignorantia non debitum proprie [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sine. [illegible] quod convenit Philosophus quod [illegible] [illegible] [illegible]; inde fit [illegible] bene potest dici plenus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] singularibus.

Dices adhuc 3tio: si non haberet [illegible] singularium non haberet prudentiam, [illegible] hic [illegible] [illegible] singularium [illegible] non fuisse vere plenus sapientia. Respondetur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] si non haberet species singularium convenientes statui suo [illegible] haberet prudentiam sufficientem convenientem, [illegible] si non haberet [illegible] species omnium singularium; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] sufficientia [illegible] [illegible] [illegible] Angelorum [illegible] [illegible] [illegible], ut [illegible] [illegible] ad [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible]; [illegible] quod [illegible].

Sequitur Q.:

Q. 1. de locutione Angelorum.

Quomodo Angeli loquantur.

Pro explicatione et breviter quaestionis intelligentia supponimus esse locutionem inter Angelos, ut dicitur Zachariae, cum Angeli sint creaturae [illegible] non cognoscant naturaliter, necesse est ponere medium aliquod [illegible] quo intendunt ad invicem [illegible] et declarare notitias aliis, et communicare [illegible] aliis [illegible]. Quod ita [illegible] [illegible], ut constat ex divina Scriptura; [illegible] [illegible] clamabant alter ad alterum, et dicebant Sanctus. Sanctus. Sanctus [illegible]. [illegible] respondit Angelus Domini et dixit. Domine Deus exercituum quousque tu non misereberis Jerusalem. et Cap. 2: vidit Angelum [illegible] [illegible] et audivit [illegible] [illegible] et [illegible]. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] audivi Angelum ad alium Angelum [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] inter [illegible].

Suppono 2do: quod licet Xs. Div. Gregorius, Libro 2: moralium Capite 5:
Deus aliter loquatur ad Angelos, aliter Angeli ad Deum, aliter Deus
ad Sanctorum animas, aliter Sanctorum animae ad Deum, aliter Deus ad
Diabolum, aliter Diabolus ad Deum; tamen locutio Sicut Communiter
definitur a Theologis: locutio est intelligentis naturae Cogitatio ad notitiam alterius
terminata, vel ut sanctus jam dictus est. unde locutio Angelorum nil aliud est
quam manifestatio Cogitationum ad alterum, quae aliqualiter, aut positive
tenet illam, quia fit locutio, et sic tota est spiritualis.

Suppono 3 quod ad perfectam
locutionem requiri quamplura aliqua. Communiter ex parte loquentis
quae est dicentis, quae fide filia tunc, primo locutio non addest, et parte loquentis
quae audientis, quae fide filia tunc, primo quod sit libera: unde licet Angelus Cognoscit
ratio requiritur, primo quod sit libera: unde si cum Angelus Cognoscit
cogitationes alterius naturaliter aut alium de quo ex libera causa mea
collatione ponere locutio. Ideo requiritur, ut Conceptus loquentis pro de
collatione ponere locutio, itaut fit eam
ut Speciem dei per modum obiectivi relatis imprimentem, ut Conceptus loquentis. 3, ut tam
illo audiens, et ipsum ad Cognoscendum Conceptus suae notitiae fiat ad loquentem, ut intelligi
intelligatur species, sive Conceptus sua notitia
sicut, ut in Laudare tamen in me diate ab ipso in intellectu audientis,
tali obiectum nondum luxatum loqui; quod ipsius sibi notitia non venit ab ipso
ut intelligente.

Ex parte audientis primo requiritur quod intellectus mere
patiens se haberet neque significatione speciei ad notitiam alterius sola quae
et, ut si cum ipse audiens pro dicendo, non esse audientis. Ideo requiritur, quod
illa notitia producatur totaliter in audiente, a intellectu loquentis libere ab
ipso, ipsius bono arbitrio voluntarie ad applicationem. 3 quod species, vel
sine diverse imprimi a loquente intelligentiae, ut intelligi in de, non autem
ut obiectum naturaliter movent. Requiritur ut audiens sit in se, quod
sensibilis quantum, etc.

His praelegatis et omnibus breviter oppinionibus necessariis quae
in Ca huc ad solidam veritatem, dicimus probanda Conclusionem
Conclusio 2: Intendia est, dein dicta opinio: Angelus loquitur alteri
Angelo, Laudando ineo Conceptus, in me diate illius obiecto, de quo loquitur.
Est. Contra de Decis hic.

Ita pariter ipse lucet: omnis locutionis est et contra loqui
libere Laudavit in immediate ineo, et loquitur, et de immediate loqui-
tur, Conceptus sibi pertinet; sed Angelus ante hoc potest nesque alterius
Angeli: ergo etiam potest: quia quod licet hoc in immediate, illam in
dicat sponte, illud quod principaliter intendit; sed loquens principaliter
dicet sponte, illud quod principaliter intendit est loquente
qualiter intendit exprimere Conceptus illa intellectui eius loquentem

Ergo. Item primo minor: illud quod sufficientem est in actu primo, neque aliunde
a factis, potest illius Laudare, in ipsius ratio pro parte de positione
sed Angelus autem habet notitiam acuitatem alicuius obiectis et ipsi
sufficientem in actu primo, ad Laudandum intellectionem alicuius in ipso
potest inefficax Laudare in quo quamvis intra se pertinet illius est

[illegible]; sed intus alterius Angeli, non per species [illegible] distinctas a cognitione intellectionis [illegible] in hoc intus potest Angelus [illegible] [illegible] conceptum.

Ptur. 2a hoc [illegible] supponentium [illegible] Angelus nisi haberet actus primus cognoscendi [illegible] et speciem, et quod [illegible] [illegible] necessaria ad cognitionem, et per consequens, [illegible] illud quod [illegible] potest facere intus suis in actu 2do. claudendo [illegible] intellectionem [illegible] effectum [illegible] et intus alterius [illegible] [illegible] [illegible] potest hoc claudere. =

Argumenta Solvuntur

Angeli: fundamentum nostrae doctrinae [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: si intus loquentis Angeli posset claudere [illegible] [illegible] intellectionem [illegible] primo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] partes [illegible] [illegible] visionis [illegible] [illegible] Pauli, [illegible] capacitatis [illegible] [illegible]. [illegible] 2do [illegible] [illegible] [illegible] visionis beatificae in intus [illegible] Angeli non Beati. 3 [illegible] quod intus Angeli [illegible] [illegible] concursu [illegible] cognitionis [illegible] alterius [illegible]; sed haec omnia sunt falsa: ergo [illegible] [illegible] [illegible] =

Respondetur negando, et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nondum, et ita intelligi [illegible] [illegible] [illegible] omnes [illegible] [illegible] effectus [illegible], sit [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] intus Angeli [illegible] intus [illegible] et [illegible] non mediantibus signis materialibus; [illegible] et intus [illegible] [illegible] [illegible], mediantibus; unde [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] materialitatis, ultimum [illegible] [illegible] esse [illegible] [illegible] [illegible] unde fit quod non habet [illegible].

Ad 2dum [illegible] [illegible] intelligitur tantum de facultate [illegible] [illegible] [illegible] operante: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad illos effectus [illegible]; quale requiritur ad visionem [illegible], et [illegible] [illegible] [illegible]; et [illegible] [illegible] lumine gloriae quod concurrere [illegible] ad [illegible] [illegible] quod requiritur [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], non tamen necessario [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] applicando intus [illegible] [illegible] multo [illegible] [illegible], sic similiter.

Arguendo:

loquendi modus Angeli [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] cognitio [illegible] actus vitalis; sed omnis actus vitalis debet esse [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quomodo esset tunc [illegible] talis loquendi modus [illegible] [illegible] et [illegible].

Respon. neg. ant. ad cujus proba. dicom, neg. m.; q. cum duplex sit sibilis (?) sensibilis, et intentio nalis sive operatiua, et sibionis in filosofia, ... ad nas vitæ operativæ, et ut actus ... bitalis, qd. pariter ... tendat et ... ibaptis: n. ... requiritur precise qd. omnis actus vitalis sit in ma... et ... ductus ... qui ... operatur ... si Deus poneret visione lapidis in oculo meo, et intellectionem ... in meo intellectu, non minus viderent et intelligerent lapidem, quæ ... visio, et intellectio ... amitti possit —

Arguitur 3.: ... intus, Causat in alio Cognitio ... vel Conditio: ... vel p. intima prudentias, et illapsus, vel ... sed neutrum dici potest: ... qd. ad ... n. ... illapsus ... proprium ... Dei; ... qd. ad ... n. ad ... et istans, ... duo Angeli possint loqui inter se in quacumque distantia ... ... loquentis ... Angeli in ... manus ... medius, sed ... Angelicæ ut ... alius n. potest ... medius ... materialis; ... —

Respondetur neg. m. quia utroque modo potest fieri Angelica locutio. non quidem p. illapsum proprium soli Deo ... hic Consistit in hoc, qd. ipse penetret ad Contineat omnia cum dominio in illa et ... proprium Deo non potest Angelus Competere proprie sed ut de ... supra, qd. unus Angelus ... magis ... in alio, et intelligat ejus Cogitationes, ut ... ejus ... quæ ... in ... interno. potest ... fieri locutio a ... extrinseco independenter a loco, et ... et medio ... in magna distantia, ... quia ... p. intus et ... nec a medio. De actione in distans dictus fuit in fisica —

Arg. 4.: loquitio debet posse esse secreta ita ut unus possit loqui uni et non alii; sed ... Angelica fieri p. ... loqui uni, ... alii ... Cognitiones aut ... non possit. loqui uni, ... debet esse voluntaria ... : ... non ita sit ... potest ... esse secreta ... m.; q. ... politicus exigit ut ... possit esse secreta ... et ... sio vel ... esse ... si peccatum.

R. et Q. neg. m. et dq. prij. q. lib. Cogitat. et Apetit. [illegible]
[illegible] in alio [illegible] omi [illegible] visibile tamen
illis solis videntur ad quos diriguntur a loquente. [illegible]
[illegible], ac de secretis Cordis, que non videntur q. Angelis
[illegible], nisi quando volunt, et providentia speciali Dei [illegible]
[illegible]. qd videtur innuere [illegible] in [illegible]
dicente Deo qd ab ente Deo in fluendo generaliter [illegible]
qui [illegible] locutio, non alterius.

Hay [illegible] S.: Illa locutio Angeli [illegible]
sicut nos [illegible], [illegible] Angelis non possunt simul loqui [illegible]
[illegible] et e inconveniens: [illegible] plures [illegible]
[illegible] simul producere plures [illegible] totalis et [illegible]
[illegible] Cognitiones qd [illegible] qui possunt esse in [illegible]
[illegible] in [illegible] et e impossibile, uni, plures loqui [illegible]
simul [illegible] neg. m. et ante [illegible] omnes illos [illegible]
[illegible] ad loquens [illegible] partiales [illegible]
[illegible] quas qd audi [illegible] et in [illegible]
[illegible] inequaliter dispositi; et [illegible] loquentis [illegible]
[illegible] infinitis hoc modo. [illegible] intelligentia [illegible]
[illegible] Condicionatur, ad plures [illegible] equaliter [illegible]
[illegible] e [illegible] alicuius Angeli, visibilis [illegible]
simul. unde sicut [illegible] non [illegible], ne [illegible]
[illegible] à [illegible]. Ita de [illegible] locutione Angeli
[illegible]

[illegible] dispútes Complemento [illegible]
illuminatio? respondetur affirmative [illegible] Theologus [illegible]
[illegible] Psalmo 65. Illuminans tu mirabiliter [illegible]
[illegible] ad Ephesios 5: mihi [illegible] minimus [illegible] gratia [illegible]
[illegible] illuminatio ita definitur [illegible]: [illegible] loqui de Deo [illegible]
[illegible] ese secundo. dicitur [illegible] locutio, q. e [illegible] locutionis, non [illegible]
[illegible] illuminatio. [illegible] illuminatio [illegible] locutio. dicitur de [illegible]
[illegible] non [illegible]; sed, de Deo [illegible] a Deo Angelis superiores [illegible]
illuminantur inferiores. dicitur perfectiva [illegible]. [illegible], altra perfe [illegible]
[illegible] et naturaliter ad [illegible]

Dubitaveris Do: quomodo [illegible]
[illegible] Angelus superior illuminet inferiores — Respondeo [illegible]
[illegible]: dicendo qd Angelus superior, cui secundus [illegible]
[illegible] aliqd [illegible]. Cadat in inferiorem, [illegible]
de illo revelato qui dicitur audisse; et [illegible]
[illegible] e illuminare. probavit [illegible] videtur. qd Angelus illuminans
aliq. [illegible] illuminato, non [illegible]

Dubitatur 3º an inferiores Angeli [illegible] superiores illuminare
Respondeo (cum Dico [illegible] affirmative) dicendum: dico quod Deus de potentia sua
absoluta posse aliquid revelare Angelo inferiori, quod nondum revelatum
nec notum superiori; et tunc inferior ille posset loqui superiori de hoc co-
gnito quod superior ignoraret: et illa locutio esset aliquo modo illuminatio:
de facto tamen verisimile est quod Deus ordinate disponat [illegible] illumi-
nare, sicut distribuit Angelos in ordine [illegible]: primo quidem su-
periores, deinde inferiores.

Disputatio 2ª De Voluntate
Angelorum: q. 2: ang. et [illegible]
Art. 1. De voluntate in Angelis

Esta es Materia
de Ang.ᵗᵉ S.ᵒ =

S.ᵗᵒ P. Felipe
de S.ᵗᵒ Ang.ˡ

[illegible]

[illegible]

TRACTATUS

THEOLOGIC